

LUNI, 2 FEBRUARIE 2009

PREZIDEAZĂ: HANS-GERT PÖTTERING

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 5.05 p.m.)

1. Reluarea ședinței

Președintele. - Declar redeschisă ședința întreruptă joi, 15 ianuarie 2009.

2. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: a se consulta procesul-verbal

3. Componența Parlamentului: a se consulta procesul-verbal

4. Verificarea prerogativelor: a se consulta procesul-verbal

5. Componența comisiilor și delegațiilor: a se consulta procesul-verbal

6. Interpretarea Regulamentului de procedură: a se consulta procesul-verbal

7. Depunerea documentelor: a se consulta procesul-verbal

8. Transmiterea de către Consiliu a textelor acordurilor: a se consulta procesul-verbal

9. Declarații scrise caduce: a se consulta procesul-verbal

10. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): a se consulta procesul-verbal

11. Petiții: a se consulta procesul-verbal

12. Ordinea lucrărilor

Președintele. - A fost distribuită versiunea finală a proiectului de ordine de zi pentru această sesiune întocmit de Conferința președinților în cadrul reuniunii de joi, 29 ianuarie 2009, în conformitate cu articolele 130 și 131 din Regulamentul de procedură. Au fost propuse următoarele amendamente:

Luni: Doamna Roure și-a retras cererea de a face o prezentare succintă a raportului domniei sale (A6-0024/2009) privind stabilirea standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil și a refugiaților în statele membre. Prin urmare, raportul va fi supus votului joi.

Joi: Grupul Uniunea pentru Europa Națiunilor a cerut ca punctul privind situația din Filipine să fie înlocuit cu un punct intitulat „Refuzul de extrădare din Brazilia a lui Cesare Battisi”.

Roberta Angelilli, în numele Grupului UEN. – (IT) Domnule Președinte, după consultări cu colegii mei deputați, așa cum ați precizat, vă solicit o modificare a ordinii de zi. Mai exact, aș dori să știu dacă afacerea Battisi poate fi inclusă ca problemă urgentă.

Cu câteva zile în urmă, guvernul brazilian a hotărât respingerea cererii de extrădare a teroristului Cesare Battisi, care a fost condamnat la închisoare pe viață pentru comiterea a patru crime, și i-a acordat acestui criminal statutul de refugiat politic. Această decizie nu este doar un afront adus instituțiilor și justiției italiene, ci și o insultă la adresa memoriei victimelor și a familiilor acestora, și a revoltat opinia publică.

Acesta este motivul solicitării, care, printre altele, cred că ar trebui supusă unei audieri și pentru care cererea inițială a venit din partea celor mai înalte oficialități din Italia, începând cu Președintele Republicii, domnul Napolitano. Acesta este, prin urmare, motivul cererii.

(Parlamentul a aprobat cererea)

(Ordinea de zi a fost adoptată astfel cum a fost modificată)

13. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președintele. – Urmează intervenții cu durata de un minut cu privire la chestiuni politice importante.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) În cadrul intergrupului pentru limbi regionale și minoritare, am întocmit un raport în scopul de a proteja minoritățile naționale tradiționale. De ce este important? Multe dintre noile state membre, printre care, de pildă, România, nu au o legislație în ceea ce privește minoritățile. Anul trecut am văzut cum polițiști în uniformă băteau civili în Slovacia. În România, de la intrarea în funcție a noului guvern, am observat că simbolurile minorităților sunt înlăturate, că a început să devină o problemă faptul că cineva vorbește mai mult decât o limbă și că mai multe sute de copii au rămas în mod accidental neînscriși la școală. Acesta este motivul pentru care considerăm că este important ca Parlamentul European să adopte un raport, o rezoluție, prin care să se garanteze protecția minorităților, protecția minorităților etnice tradiționale. Doamnelor Președinte, vă mulțumesc foarte mult.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Doamnelor și domnilor, conflictul dintre Rusia și Ucraina și sistarea aprovizionării cu gaze naturale în luna ianuarie a determinat pierderi grave pentru câteva țări europene, în special pentru Bulgaria.

Pierderile directe înregistrate de economia Bulgariei în doar câteva zile s-au ridicat la peste 230 de milioane de euro, care reprezintă suma necesară demarării proiectului Nabucco. Acest fapt a lăsat economia noastră într-o stare precară și ne-a obligat să căutăm cooperare în vederea redeschiderii reactoarelor de la centrala nucleară Kozloduy.

Dialogul pe marginea acestei probleme trebuie să fie rațional și calm, bazat pe analize pertinente. Soluțiile sunt dificile, dar totuși nu ar trebui să pornim cu idei preconcepute și să le respingem categoric, așa cum din păcate a sugerat Comisia.

Consider că Bulgaria și o parte din țările cele mai afectate ar trebui să aibă posibilitatea de a obține fonduri suplimentare de la Planul European de Dezvoltare, și nu doar o mică parte din cele 20 de milioane de euro alocate deja proiectelor pentru gaze. Este inexplicabil faptul că cele mai afectate țări primesc cea mai mică sumă, în condițiile în care aproape 3,5 milioane de euro vor fi alocate pentru proiecte energetice.

În curând vom începe discuția privind strategia energetică. Fac apel la toți deputații pentru a demonstra că avem o viziune asupra independenței energetice, că, în pragul alegerilor, putem depăși diferențele politice și putem proteja ceea ce ne-a unit, și anume solidaritatea și asistența reciprocă.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Doamnelor Președinte, doamnelor și domnilor, Președinția cehă a început în urmă cu o lună, dar, prin cadoul oferit, a reușit deja să ne împoaște cu noroi și să ne insulte: Estonia este acoperită cu emblema secerii și ciocanului, pe podeaua unei saune finlandeze zace un bețiv, Germania are o zvastica, Italia are fotbaliști care țin mingile lângă organele genitale, Bulgaria e acoperită de toalete etc. Așa au fost portretizate națiunile și țările Uniunii Europene de către artistul care a realizat, prin lucrarea sa, cadoul Cehiei pentru Uniunea Europeană.

Arta poate șoca și, de multe ori, trebuie să șocheze, dar să fie batjocorirea altei țări și a oamenilor cea mai bună metodă de a face acest lucru? Guvernul ceh vorbește de libertatea de expresie a artistului: adevărat, dar în acest caz libertatea a fost categoric folosită într-un context greșit. Guvernul nu are dreptul să se amestece în libertatea de creație a artistului: tot adevărat, dar, dându-i cadoul, guvernul ceh a acceptat mesajul vehiculat de acest cadou și, în calitate de donator al cadoului, guvernul, și nu artistul, trebuie să își asume responsabilitatea pentru consecințe. E greu de înțeles cum conducerea Cehiei se poate considera îndreptățită să insulte alte state membre.

Ca reprezentat ales din Estonia, aștept un răspuns și scuze de la țara care deține Președinția, pentru a le putea transmite poporului estonian. Din nefericire, niciunul dintre reprezentanții Președinției nu se află aici, dar cred că solicitarea mea le va fi adusă la cunoștință.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Domnule Președinte, cinci mii de camioane trec zilnic prin orașul Augustow. Zilnic, copiii în drum spre școală sunt nevoiți să meargă de-a lungul șoselei pentru că nu există trotuare. Aproape zilnic unul dintre ei moare sub roțile unui camion. Ecoteroriștii au blocat construirea unei șosele de centură, în numele protejării păsărilor împotriva zgomotului. Pentru fiecare săptămână de amânare a realizării acestui progres, unul din copiii din Augustow plătește cu viața. Nici ecoteroriștii, nici judecătorii Curții Europene de Justiție nu și-au trimis copiii sub roțile camioanelor. Vieților copiilor din Augustow li se acordă mai puțină importanță decât bunăstării păsărilor.

Sunt o susținătoare a grijii pentru mediu și a acțiunii pentru protejarea naturii. Totuși, atunci când este vorba de viața umană, nu ar trebui să o tratăm cu atâta indiferență. Voi adresa o întrebare Comisiei Europene: câți copii polonezi trebuie să plătească cu viețile lor din cauza blocării construirii șoselei de centură? Cât au contat viețile lor când s-a luat decizia?

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Domnule Președinte, aș dori să atrag atenția Parlamentului European asupra deteriorării - dacă așa ceva mai este posibil - a situației drepturilor omului în Tunisia.

Începând cu 11 decembrie, Sihem Bensedrine, un cunoscut apărător al drepturilor omului și redactor șef al Kalima, a fost ținta unor atacuri mediatice și a unor remarci calomnioase care sunt absolut intolerabile și incompatibile cu statul de drept.

Pe 23 ianuarie, domnului Amin, responsabilul Coordonării regiunii Maghrebului din cadrul Organizațiilor pentru drepturile omului, i s-a refuzat intrarea în Tunisia.

Pe 28 ianuarie, postul de radio Kalima, care de la acea dată transmite prin satelit, a fost complet înconjurat. Jurnaliștii au fost închiși, iar cei care le-au sărit în ajutor au fost maltratați în stradă. Postul de radio este în continuare înconjurat de poliția tunisiană, rezultatul fiind subminarea libertății de informare și de expresie.

Mâine, în cadrul recursului, va avea loc audierea lucrătorilor din Gafsa care luptă împotriva corupției și împotriva exploataării lor în această zonă a minelor de cărbune, și vom asista iar la o negare a justiției, așa cum s-a întâmplat la primele audieri.

Șefii misiunilor din Tunisia sunt îngrijorați de această situație; au discutat problema și poate că o discută chiar în acest moment. Azi urmau să se întâlnească.

Domnule Președinte, vă invit să luați o inițiativă politică majoră pentru a pune capăt încălcării sistematice a drepturilor omului în Tunisia.

Președintele. – A sosit acum și noul și fostul nostru coleg, Martin Kastler. Îmi spune că a fost blocat în trafic. Există două modalități de a evita întârzierea: fie plecî mai devreme, fie prin îmbunătățirea rețelelor trans-europene.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Domnule Președinte, omorarea prizonierilor de război și a civililor capturați pe timp de război constituie una dintre cele mai grave încălcări ale dreptului internațional. A treia și a patra Convenție de la Geneva afirmă clar că astfel de acte se află mult sub standardele de drept internațional și îl fac pe autor răspunzător în fața comunității internaționale. În același spirit, articolul 2 din Convenția europeană a drepturilor omului declară că luarea de vieți este o încălcare flagrantă.

Recentele mărturisiri ale actorului turc Attila Olgaç despre asasinarea a 10 ciprioți greci captivi în timpul invaziei turce în Cipru în vara lui 1974 au adus la lumină încă o dată crimele comise de Turcia și implică o responsabilitate evidentă din partea Turciei, care trebuie să deschidă arhivele pentru a investiga soarta tuturor persoanelor dispărute. Comunitatea internațională, în cadrul căreia Uniunea Europeană joacă un rol important, trebuie să facă presiuni puternice asupra Turciei pentru ca aceasta să se conformeze dreptului internațional, deciziilor conexe ale Curții Europene a Drepturilor Omului și tuturor rezoluțiilor relevante ale ONU.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Motto-ul Președinției cehe „Europa fără bariere” nu ar trebui să fie doar un slogan, ci ar trebui să fie un răspuns clar la provocările actuale. Președinția ar trebui să se ocupe de problemele care îi îngrijorează pe cetățenii europeni, pentru care barierele existente fac imposibilă exercitarea drepturilor lor pe teritoriul UE.

Uniunea Europeană are cincizeci de milioane de europeni cu diferite probleme de sănătate și care în viața de zi cu zi se confruntă cu diferite greutăți. Mulți dintre ei au venit la mine cu întrebări privind necesitatea recunoașterii reciproce a cărților de identitate pentru persoane cu dizabilități grave. Cetățenii cu dizabilități nu pot folosi aceste carduri în toate statele membre. Ceea ce, de exemplu, face dificilă pentru ei parcarea

mașinilor în spațiile desemnate în parcări. Am adresat o întrebare Consiliului și Comisiei și sper ca măsurile de armonizare a acestor carduri să fie adoptate în cel mai scurt timp.

„Europa fără bariere” trebuie să însemne ridicarea tuturor barierelor, inclusiv a celor fizice, sociale și arhitecturale, precum și prevenirea oricărei forme de discriminare a persoanelor cu dizabilități.

Rovana Plumb (PSE). - În documentele reuniunii din 5 februarie de la Praga este prevăzută o dezbatere pe tema obiectivelor Barcelona privind serviciile publice de îngrijire a copiilor, subliniindu-se îngrijirea copiilor acasă. Mă întreb dacă Președinția cehă are cunoștință de raportul Comisiei Europene din octombrie 2008, care precizează că peste 6 milioane de femei cu vârsta cuprinsă între 25 și 49 de ani afirmă că sunt constrânse să nu lucreze sau că se pot angaja doar în regim part time din cauza responsabilităților de familie.

Îngrijirea copiilor acasă nu trebuie să fie în detrimentul serviciilor publice. Ca social democrată, consider că investiția în serviciile publice de îngrijire a copiilor este benefică la nivelul întregii societăți. Solicit președinției cehe să aibă în vedere cum pot fi ajutate statele membre pentru îmbunătățirea cantitativă și calitativă a serviciilor publice de îngrijire a copiilor, mai ales în contextul actual al crizei.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE). – (BG) Săptămâna aceasta, în Elveția va avea loc un referendum privind libera circulație a persoanelor. Poporul elvețian va decide dacă acordul dintre țara lor și Uniunea Europeană va fi extins atât temporal, cât și în ceea ce privește domeniul de aplicare, și dacă va include și cetățenii din Bulgaria și România.

Prin această hotărâre, Elveția va facilita și defini nu doar evoluția situației în privința aplicării de vize și frontiere, dar va hotărî, de asemenea, dacă deciziile responsabile legate de dezvoltarea economică din ultimii 30 de ani vor continua să se aplice și în viitor. Politica libertății de mișcare a cetățenilor contribuie la dezvoltarea economică, atât în Elveția, cât și în Uniunea Europeană, precum și la îmbunătățirea standardului general de viață.

Îmi afirm în mod deschis speranța că rezultatul referendumului din Elveția din această săptămână va fi pozitiv, pentru că un rezultat negativ ar face ca acest parteneriat și această cooperare fructuoasă să întâmpine iar barierele de care ne-am lovit în trecut, ar conduce la restricții și la toate inconvenientele care decurg dintr-o lipsă de acorduri.

Din acest motiv sper că prietenii noștri elvețieni vor sprijini viitorul nostru comun și invit atât statele membre ale Uniunii Europene, cât și Comisia să continue cooperarea reciprocă cu Elveția în armonie și cu rezultate bune pentru toți cetățenii Uniunii Europene.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Doamnă Președinte, la întâlnirea din Davos, cancelarul german Angela Merkel a cerut construirea pe fundul mării Baltice a unei conducte de gaz din Rusia până în Germania.

Doamna Merkel a dovedit încă o dată înțelegerea ei asupra solidarității europene. Și totuși țările scandinave, precum și Lituania, Letonia, Estonia și Polonia și-au exprimat rezervele și opoziția față de proiectul conductei de gaz. Doamna Merkel a arătat importanța pe care o acordă opiniei ecologiștilor, care avertizează cu privire la pericolul ce planează asupra Mării Baltice. Pentru doamna Merkel nu are nicio relevanță faptul că în această situație costurile de construcție vor fi de câteva ori mai mari decât costurile presupuse de construcția unei conducte subterane.

Am o întrebare: oare urmând exemplul predecesorului său, cancelarul Gerhard Schroeder, doamna Merkel își căuta un loc de muncă la Gazprom? Sunt conștienți liderii germani de stânga și de dreapta de faptul că prin această atitudine subminează autoritatea, demnitatea și coeziunea Uniunii Europene?

László Tóké (Verts/ALE). – (HU) Doamnă Președinte, în conformitate cu Carta Națiunilor Unite, toți oamenii au dreptul la autodeterminare. Drept care se aplică și celor 1,5-2 milioane de maghiari din Transilvania. În urmă cu doi ani, consiliul național secuiesc a organizat un referendum informal cu privire la autonomia regională a Ținutului Secuiesc. La acest referendum desfășurat utilizând urne mobile, 99% din cei 210 000 de votanți au votat afirmativ, în ciuda unei propagande anti-maghiare instigată în mod artificial. Recent, un număr semnificativ de lideri locali din Ținutul Secuiesc a lansat o nouă inițiativă pentru organizarea unui referendum oficial. Autoritățile statale și reprezentanții lor locali, așa-numiții prefecți, depun toate eforturile pentru a-i împiedica pe ungurii din Ținutul Secuiesc să își exprime voința în mod pașnic, legal și democratic. Solicit Parlamentului și președintelui Hans Gert Pöttering să monitorizeze îndeaproape evoluția ulterioară în ceea ce privește referendumul în România și să extindă protecția asupra liderilor locali care sunt amenințați de către autorități. Vă mulțumesc.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). – (FR) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, acordul de parteneriat economic dintre Cariforum și Uniunea Europeană este de rău augur pentru regiunile ultraperiferice ale Antilelor și Guianei franceze.

Mai rău, acordul care avea ca scop dezvoltarea generală a regiunii din punctul meu de vedere nu respectă nici mandatul stabilit de Consiliul European, nici strategia Uniunii Europene pentru Caraibe, nici strategia pentru zonele ultraperiferice, toate cele trei menționând explicit necesitatea integrării regionale a zonelor ultraperiferice în cadrul Cariforum, precum și necesitatea creării unei piețe interregionale între cele două părți.

Sunt îngrijorată. De 10 zile o grevă de proporții are loc în Guadalupe, paralizând totul, inclusiv industria petrolieră. Această grevă durează atât de mult pentru că oamenii din Antilele și Guyana Franceză suferă din cauza costurilor de viață, care sunt o dată și jumătate mai ridicate decât în Europa metropolitană. Deși până acum aceasta a fost o problemă exclusiv franceză, a devenit o problemă europeană și refuzul Comisiei de a negocia pentru noi un acord specific pentru zonele ultraperiferice-Cariforum este, după părerea mea, o rușine.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Domnule Președinte, de curând am auzit, am citit și am văzut imagini cu civili care sunt bombardați și copii care sunt exterminați. De curând am văzut un domn din Turcia care a recunoscut în public că, în timpul invaziei Turciei din Cipru în 1974, a ucis 10 soldați ciprioți greci care erau încătușați. Ceea ce însă nu am văzut, domnule președinte, este o disponibilitate din partea Tribunalului Penal Internațional de la Haga, o disponibilitate atât de mare când a fost vorba de cei implicați în evenimentele din Iugoslavia; Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie încă îi mai urmărește. În consecință, cred că este legitim din partea noastră să cerem Parlamentului să ne spună dacă există o listă de țări care intră în jurisdicția Curții de la Haga sau dacă există țări indiferente și neinteresante de această Curte. Consider legitimă cererea noastră de a ști care țări și care cetățeni sunt aduși în fața Curții de la Haga ca inculpați și care nu.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Vă mulțumesc că-mi acordați cuvântul, domnule Președinte. Am vrut să vorbesc din cauza unui accident tragic petrecut cu trei zile în urmă în Croația. Un tânăr de 18 ani a călcat pe o mină antipersonal și a devenit una dintre deja numeroasele victime, printre care italieni, olandezi și alți cetățeni europeni. Croația nu face parte din programul cuprinzător de deminare finanțat de Comisie pentru perioada 2008-2013 și totuși nu se cunoaște numărul minelor care au fost amplasate. Deși Croația nu a produs niciodată astfel de mine, de-a lungul a 1 000 de kilometri din teritoriul ei există mine antipersonal care amenință viețile oamenilor. Solicit cu respect Comisiei și dumneavoastră, domnule președinte, să interveniți în favoarea Croației pentru ca și această țară să poată beneficia de ajutorul european - la fel ca Bosnia, Ucraina, Kosovo și Cipru - având în vedere că este vorba de o operațiune extrem de costisitoare și foarte periculoasă. Am vorbit în calitate mea de președinte - din partea UE - a comisiei parlamentare mixte UE-Croația. Vă mulțumesc foarte mult că mi-ați acordat cuvântul.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Domnule Președinte, demonstrațiile agricultorilor din Grecia, alături de alte demonstrații din Europa, trimit semnale importante privind schimbarea percepțiilor actuale despre agricultură și problema alimentației, solicitând reforma politicilor europene și naționale. Într-un moment când la nivel european economiile se prăbușesc, încrederea în sistemul financiar s-a pierdut integral, întreprinderile mici și mijlocii dispar treptat și nivelul de ocupare a forței de muncă este în scădere, nu putem închide ochii la problemele acumulate în zonele rurale, în agricultură, în economia rurală și la ocuparea forței de muncă la nivel regional. Ar fi de bun augur ca Parlamentul și Comisia să inițieze un dialog, să prezinte propuneri din dorința de a rezolva problemele, nu doar pentru ca întreprinderile mici și mijlocii să poată supraviețui, dar și pentru a le ajuta să depășească criza în următorii ani, pentru a activa mecanismul de intervenție și pentru a consolida mecanismul de management al crizei - astfel încât chiar și pierderile de venit să poată fi acoperite - precum și politicile naționale, care ar putea fi mai flexibile, fără ca acest lucru să însemne neapărat cofinanțarea politicii agricole comune.

Eugenijus Gentvilas (ALDE). – (LT) Liderii europeni și-au exprimat recent dezamăgirea față de liderii din Ucraina și Georgia. Ei încep să manifeste îndoieli față de posibilitatea de a democratiza aceste state pentru a le conduce înspre NATO și Uniunea Europeană. Astfel de opinii și discuții nu fac decât să sprijine politicile și forțele speciale ale Rusiei. Sub ochii noștri vedem cum provocările Rusiei au ca singur scop: intimidarea președintelui Yushchenko, a președintelui Saakashvili și a politicilor pro-occidentale pe care aceștia le implementează. Există și provocări invizibile. Cea mai bună metodă de a vedea cum sunt organizate este studierea arhivelor KGB. În Europa de azi doar niște politicieni naivi pot crede că Rusia nu mai folosește astfel de șantaje și provocări, chiar dacă este condusă de ofițerul KGB Putin. Cea mai recentă informație

provocatoare este că Georgia a răpit un soldat rus. A fost servită Europei întreaga săptămână. După care Rusia a recunoscut că, de fapt soldatul dezertase, dar propaganda negativă își făcuse deja efectele. Avem impresia că Rusia joacă strălucit tot felul de jocuri cu tancuri, conducte de gaz, informări și dezinformări. În orice caz, Rusia joacă astfel de jocuri mai ales pentru că naivitatea politicianilor europeni i-o permite.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Doamnă Președinte, profitând de faptul că atenția opiniei publice internaționale este concentrată acum pe chestiuni legate de criza economică, autoritățile chineze și-au utilizat amplul aparat de opresiune pentru a amplifica presiunea asupra tibetanilor. Campania, care va dura 40 de zile, este îndreptată în principal împotriva participanților la protestele de anul trecut.

Cițiunile la poliție sunt în creștere, la fel ca și disparițiile, incidentele de intimidare și decese inexplicabile. Nu putem exclude posibilitatea ca una dintre consecințele represiunii să fie tulburări în rândul tibetanilor, care vor fi forțați să ia măsuri extreme. Serviciile de securitate și armata chineze vor răspunde prin a curma brutal aceste proteste și e posibil să constatăm că avem de-a face cu provocări deliberate ale autorităților chineze, care vor miza pe faptul că până și guvernele democratice se vor limita doar la tentative de protest pe timpul luptei comune cu criza economică. Parlamentul European ar trebui să se exprime clar și hotărât în această problemă și de aceea îmi permit azi să prezint un proiect de apel către prim-ministrul Chinei. Să trimitem împreună un semnal regimului comunist prin care să arătăm că nu consimțim la încălcarea drepturilor fundamentale ale populației tibetane.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - Comisia Europeană a desemnat 2009 ca fiind Anul european al creativității și inovării. Gândirea creativă constituie cheia succesului într-o economie globală, fapt recunoscut de Uniunea Europeană cu mult timp în urmă, iar inovarea face parte integrantă atât din pachetul Comisiei privind schimbările climatice, cât și din planul de revitalizare a economiei europene. La rândul său, Parlamentul European trebuie să se implice activ în promovarea creativității ca motor al inovării. Anul trecut s-a adoptat pachetul schimbări climatice-energie și s-a aprobat declarația scrisă privind fibromialgia, pentru care vă mulțumesc încă o dată. Aceste documente deschid calea către inovație și creativitate în domenii de maximă importanță precum: sănătatea, prin identificarea de noi tratamente pentru fibromialgie și energie, prin eficientizarea noilor energii alternative.

Alexandra Dobolyi (PSE). – (HU) Doamnă Președinte, Ungaria a intrat în spațiul Schengen la 21 decembrie 2007 și totuși există anumite probleme nesoluționate la frontiera austro-ungară. Autoritățile din Burgenland nu poartă un dialog cu noi. Ca urmare, în ianuarie 2008 compatrioții mei au depus o petiție la Comisia pentru petiții a Parlamentului European, pe care am transmis-o imediat comisarului Jacques Barrot. Domnul Barrot a răspuns în cele din urmă cu o întârziere de patru luni, spunând că nu a dispus de suficiente informații privind petiția și că vor încerca să contacteze persoana care a depus-o. La două luni după acest răspuns, am contactat personal autorul petiției pentru a afla cum stau lucrurile. Mi s-a spus că până la acea dată nu fusese contactat de nimeni din partea Comisiei; ceea ce evident că îngreunează încercările Comisiei de a obține informații. Când am recontactat personalul Comisiei, mi s-a spus că vor examina problema „în cel mai scurt termen”. Aș dori să întreb Comisia ce înseamnă expresia „în cel mai scurt termen” și să îmi exprim speranța că apropiata campanie pentru alegerile care vor avea loc în patru luni nu va fi inițiată tot „în cel mai scurt termen” de domnul Barroso și domnul Jacques Barrot. Vă mulțumesc foarte mult.

Viktória Mohácsi (ALDE). – (HU) Vă mulțumesc, doamnă Președinte. Doamnelor și domnilor, iată o poză la minut a rasismului încă agresiv din Europa. Acum câteva zile în Ungaria, șeful poliției, care făcuse declarații rasiste, a fost achitat și repus în funcție după ce s-au făcut referiri la o presupusă anchetă internă. Ancheta nu a dezbătut problema dacă o declarație rasistă a fost sau nu a fost făcută. În România, în localitatea Târlungeni, lângă Brașov, a fost ridicat un zid între familiile de romi și celelalte familii. Unui copil din acea zonă care întrebă de ce au fost separați, un tată ar putea probabil răspunde: pentru că cei care trăiesc de partea asta a zidului sunt oameni răi, iar cei care trăiesc de partea cealaltă sunt oameni buni. Acum zece zile am votat adoptarea raportului delegației din Italia; de atunci, în urmă cu o săptămână, Italia a desfășurat forțe armate împotriva romilor după comiterea a două crime de către persoane necunoscute. Forțele de poliție se năpustesc asupra familiilor rome cu elicoptere, câini și ofițeri de poliție înarmați. Vă mulțumesc foarte mult.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Numărul lucrătorilor afectați de șomaj în Portugalia crește exponențial. În fiecare zi, companiile anunță scăderea producției, concedierea lucrătorilor sau chiar închiderea totală.

Printre cele mai grave cazuri se numără amenințarea care planează asupra a aproximativ 2 000 de lucrători din Qimonda, în Vila do Conde, ca urmare a declarației de faliment a companiei-mamă din Germania. Miercuri, o delegație a lucrătorilor din ambele țări va veni aici la Parlament, sperând în solidaritatea și sprijinul nostru în lupta pe care o duc pentru a-și apăra locurile de muncă.

Cu toate acestea, scandalul cauzat de întârzierile la plata salariilor și a altor remunerații datorate lucrătorilor este în creștere, așa cum se întâmplă, printre altele, în cazul întreprinderilor de plută, al unor întreprinderi textile și în sectorul ceramicii și al metalurgiei. Această situație creează probleme sociale grave, accentuează sărăcia și cauzează chiar situații tragice în cazul în care membri aceleiași familii lucrează în respectiva întreprindere. Am avut posibilitatea să verific această situație în urmă cu doar câteva zile la Subercor, o întreprindere aflată în Santa Fe (parte a grupului Suberus din sectorul încălțămintei), unde lucrătorii se luptă pentru plata salariilor și unde cupluri suferă de foame și se află deja în imposibilitatea de a-și hrăni copiii. Sunt situații îngrozitoare cauzate de criza care ne distruge și ale cărei consecințe se văd pe fețele și în viețile oamenilor. De aceea nu fac apel doar la solidaritate, ci și la soluționarea acestor probleme grave.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Domnule Președinte, opinia publică din Ungaria a urmărit cu mare interes evoluțiile în cazul tunurilor de apă în Ungaria și ar vrea să aibă o perspectivă clară în această privință cât mai curând posibil. Solicităm asistența Comisiei în această problemă. Această problemă se referă la faptul că guvernul maghiar a continuat pe tot parcursul anilor 2006, 2007 și 2008 să susțină că a achiziționat noi tunuri de apă din banii fondului Schengen și la faptul că acestea au fost utilizate în Budapesta pe 22 octombrie 2007 pentru a dispersa mulțimile. La sfârșitul anului 2008, ministrul Justiției a declarat că aceste achiziții nu au fost făcute din banii fondului Schengen, care reprezintă o resursă UE. Comisarul european competent a confirmat că tunurile nu au fost achiziționate din fondul Schengen. O zi mai târziu, un secretar de stat din cadrul aceluiași minister a declarat că guvernul maghiar a acoperit cheltuielile de achiziție a tunurilor de apă din resursele interne ale fondului Schengen, contrazicându-l astfel pe comisarul european. Întrebarea mea este următoarea: a analizat Comisia dacă fondul Schengen a fost utilizat în acest caz conform destinației sale și a încercat să stabilească adevărul cu privire la achiziționarea tunurilor de apă? După aceste evenimente, sunt în joc credibilitatea și transparența acțiunilor atât ale guvernului maghiar, cât și ale Comisiei Europene. Vă mulțumesc foarte mult.

Glyn Ford (PSE). – Domnule Președinte, luna trecută guvernul britanic a anunțat studii de fezabilitate pentru cinci sisteme de exploatare a energiei mareice în estuarul Severn: ar fi vorba de 3 baraje și 2 lagune.

UE a stabilit pe bună dreptate obiective ambițioase pentru energia regenerabilă, dar ideea că realizarea acestor obiective poate fi îndeplinită fără a suporta anumite consecințe este o iluzie. Barajul Severn ar putea furniza până la 5% din nevoile energetice ale Marii Britanii, dar ar conduce la interpretări ale Directivei privind habitatele.

Rezultatul disputelor legale - sau ale opiniei publice - care vor bloca sistemul va dovedi adevărul dictonului lui Nietzsche care spune că nebunia este rară la indivizi, dar frecventă la partide, grupuri și organizații. UE și guvernul britanic ar trebui să mediteze la filozofia lui Jeremy Bentham potrivit căreia ar trebui să căutăm cel mai mare bine pentru cel mai mare număr de oameni.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Domnule Președinte, scoaterea Balcanilor din naționalismul neproductiv, care este în neconcordanță cu standardele de comportament și valorile europene, a necesitat un timp îndelungat. Se pare însă că unii oameni trebuie să audă acest mesaj din nou. În octombrie 2008, guvernul fostei republici iugoslave a Macedoniei a depus o cerere de finanțare comunitară pentru Coridorul 10, care traversează teritoriul său. Doar două luni mai târziu, printr-o decizie scandaloasă care a fost publicată chiar în Monitorul Oficial al țării, au hotărât să numească această autostradă „Alexandru cel Mare al Macedoniei”, încălcând astfel în mod flagrant acordul provizoriu cu Grecia, care prevede în mod expres evitarea propagandei guvernamentale și folosirea de simboluri care să incite la ostilitate, ură și violență. Solicit Comisiei Europene să condiționeze acordarea finanțării comunitare de anularea acestei decizii scandaloase care ne reamintește faptul că în Balcani încă mai există naționaliști. Construim o Europă în care nu este loc pentru naționaliști.

Evgeni Kirilov (PSE). – (BG) Miercurea trecută Comisia Europeană a anunțat propunerea sa cu privire la programul de reconstrucție în domeniul securității energetice.

În conformitate cu această propunere, Bulgaria urmează să primească doar o cotă-parte din cele 20 de milioane de euro alocate proiectului care ar lega Bulgaria și Grecia. Doar o cotă-parte din 20 de milioane de euro din miliardele alocate pentru proiecte. În țara mea avem o vorbă în astfel de situații: „Muntele s-a căzuit și a născut un șoarece.” Și asta după o gravă criză a gazelor!

După cum știți, Bulgaria a fost cea mai afectată și este singura țară care depinde complet de gazul rusesc. S-a spus în mod oficial că proiectele gata de implementare sunt finanțate, dar au apărut suspiciuni. Proiectul de o importanță crucială propus de Bulgaria pentru extinderea facilităților de stocare a gazelor de la Chiren poate fi finalizat doar în câteva luni. Dacă nu va fi sprijinită, Bulgaria va continua proiectul singură, dar ce înseamnă acest lucru pentru solidaritatea și dreptatea europeană?

Săptămâna trecută un influent ziar european a scris că în Bulgaria, ca urmare a crizei, susținerea de care se bucură euroscepticii va crește cu 20%. Nu pot decât să sper că nu este vorba de un calcul foarte precis. Totuși, în cazul în care Comisia va continua să manifeste un astfel de comportament față de Bulgaria, va contribui decisiv în această direcție.

Jim Higgins (PPE-DE). – Domnule Președinte, în urmă cu doi ani și jumătate am aflat că Comisia Europeană a inițiat o procedură împotriva Danemarcei la Curtea Europeană de Justiție pentru că Danemarca a introdus un prag de 2% pentru grăsimile hidrogenate din alimente. Comisia a procedat astfel deși existau dovezi științifice care demonstau contrariul, care arătau că de fapt acizii hidrogenați sunt extrem de dificili din punctul de vedere al bolilor coronariene etc. Prin urmare, în urmă cu doi ani am hotărât - împreună cu doi dintre colegii noștri, Dan Jørgensen și Linda McAvan - să elaborăm o declarație scrisă. Ne-am bucurat de sprijinul a 254 din membrii Parlamentului din 25 de state membre, ceea ce a însemnat un sprijin imens.

Recent, Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranța alimentară a publicat un raport în care nivelul maxim era de 2%, adică exact pragul impus de Danemarca. De aceea, pe baza dovezilor medicale și științifice, invit Comisia să adopte integral pragul de 2% introdus de sistemul danez și recomandat în acest raport al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranța alimentară.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Constat încă o dată cu regret că, deși statutul minorităților italiană și maghiară din Slovenia a fost reglementat într-un mod exemplar și fiecare minoritate are reprezentantul propriu în Parlamentul sloven, minoritatea slovenă nu se bucură de același tip de sprijin în țările în care trăiește.

În ciuda tratatului semnat la Budapesta, în Ungaria, nu există voința politică care să permită minorității slovene să aibă propriul reprezentant în parlament. Mai mult, ultimele rapoarte indică faptul că singurul muzeu sloven din Ungaria urmează a fi închis din cauza tăierii fondurilor. Și totuși acest muzeu este singurul centru al vieții culturale a minorității slovene din Ungaria și a primit fonduri în valoare de doar 16 000 de euro.

În timp ce Slovenia alocă 14,5 milioane de euro pe an pentru minoritatea maghiară, Ungaria alocă doar 400 000 de euro pe an pentru minoritatea slovenă. Din acest motiv, suntem îndreptățiți să așteptăm din partea guvernului maghiar o îmbunătățire a sprijinului financiar și politic pentru minoritatea slovenă. Criza financiară nu poate fi folosită drept scuză pentru a tăia fondurile alocate minorităților, nici în Ungaria, nici în Italia și nici în altă parte.

Atanas Papanizov (PSE). – Domnule Președinte, în ciuda acordului dintre autoritățile grecești și agricultori, agricultorii blochează încă traficul transfrontalier dintre Bulgaria și Grecia în punctul de trecere Kulata-Promachonas. Blocajul care durează de 14 zile al punctelor de trecere a frontierei dintre Republica Bulgară și Republica Elenă a Greciei a cauzat pierderi financiare considerabile transportatorilor bulgari.

Împreună cu alți 14 membri bulgari ai Parlamentului European, am adresat Comisiei o întrebare scrisă privind măsurile luate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2679/98. Recunoaștem drepturile fundamentale și libertățile cetățenilor europeni. Totuși, suntem convinși că acestui regulament ar trebui să i se aducă îmbunătățiri semnificative, astfel încât să fie evitat un alt caz de blocaj de durată al transportului între statele membre, care reprezintă o încălcare a principiilor fundamentale ale pieței interne, cum ar fi libertatea de circulație a bunurilor și a persoanelor.

PREZIDEAZĂ: DIANA WALLIS

Vicepreședintă

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Doamnă președintă, în urmă cu nouă zile, regiunile Aquitaine, Midi-Pyrénées și Languedoc-Roussillon au fost lovite de furtuna Klaus.

Pagubele provocate sunt semnificative, motiv pentru care solicit acordarea de ajutor european de urgență acestor regiuni. Am în vedere, în special, Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene, precum și Fondurile Structurale și Fondul de Dezvoltare Rurală și mă gândesc, de asemenea, la autorizarea unui ajutor de stat.

Aș dori să vă atrag atenția, doamnelor și domnilor, cu privire la faptul că, în mai 2005, Parlamentul European a adoptat raportul prezentat de dl Berend privind reforma Fondului de Solidaritate în vederea extinderii domeniului de aplicare al acestuia. Această chestiune este, în prezent, blocată la nivelul Consiliului de Miniștri. Este esențial să se ajungă, în mod neîntârziat, la un rezultat pozitiv cu privire la aceasta.

Cetățenii europeni se așteaptă ca Uniunea Europeană să le ofere protecție și asistență practică. Acordarea de ajutor de urgență acestor regiuni franceze, precum și înfăptuirea reformei Fondului de Solidaritate ar reprezenta, în opinia europenilor, garanții ferme ale faptului că misiunea și obiectivul Uniunii Europene sunt de a se afla aproape de cetățeni în cazul în care aceștia trec prin situații dificile.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Doamnă președintă, agricultori care dețin întreprinderi mici și mijlocii au ieșit în stradă timp de două săptămâni, participând la o campanie care a afectat întreaga țară. Politica agricolă comună, care este formulată și pusă în aplicare de către guvernul elen, în acord cu acordurile încheiate în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului, au avut drept rezultat o reducere a producției agricole, o diminuare drastică a veniturilor fermierilor care dețin întreprinderi mici și mijlocii, precum și eliminarea mai rapidă a acestora. Balanța comercială a Greciei a trecut de la pozitiv la negativ, ajungând la o sumă de aproximativ 3 miliarde de EUR numai pentru 2008. În loc să-și îndeplinească obligația privind satisfacerea solicitărilor de bază din partea întreprinderilor mici și mijlocii, guvernul Noua Democrație încearcă să le inducă în eroare prin intermediul unor anunțuri lipsite de sens, mobilizând, în același timp, forțe speciale pentru a înăbuși acțiunea acestora. Partidul Comunist din Grecia și lucrătorii sprijină acțiunea întreprinsă de întreprinderile mici și mijlocii împotriva politicii agricole comune, precum și împotriva întregii politici anti-țărănime a Uniunii Europene și a guvernelor burgheze. Aceștia își susțin, de asemenea, cererea lor privind asigurarea unor prețuri minime garantate pentru produsele agricole și zootehnice, care să acopere costurile de producție și să sporească veniturile întreprinderilor mici și mijlocii.

Jim Allister (NI). - Doamnă președintă, pe măsură ce criza economică se adâncește, în Regatul Unit apar probleme majore care conduc la acțiuni sindicale ca urmare a obligației privind libera circulație fără restricții a lucrătorilor pe teritoriul UE și a cerințelor privind contractele majore de achiziții publice, cu ajutorul cărora contractele dobândite de societăți străine conduc la un influx semnificativ de lucrători străini, ceea ce constituie un dezavantaj pentru lucrătorii și șomerii locali, care sunt privați de oportunitățile oferite.

Consider că, prin aceasta, mulți vor conștientiza prețul pe care Regatul Unit îl plătește pentru apartenența sa la UE. Suntem obligați să ne supunem legislației privind piața forței de muncă, precum și supremației legislației UE și hotărârilor pronunțate de Curtea Europeană de Justiție. Politica în materie de achiziții publice, care interzice promovarea contractanților și a lucrătorilor locali, alimentează un resentiment tot mai mare față de UE și regimul lipsit de flexibilitate al acesteia.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Doamnă președintă, în urmă cu doi ani Parlamentul a adoptat o rezoluție aproape în unanimitate. În această rezoluție, Parlamentul a solicitat ca soarta persoanelor dispărute din Cipru să fie clarificată. Au trecut doi ani și nu s-a înregistrat niciun progres. Armatei turce i s-a solicitat să prezinte comisiei competente în fond toate informațiile pe care le deține, însă nu s-a întreprins nimic în acest sens. Dimpotrivă, în prezent dispunem de declarația publică a unui cetățean turc care a fost soldat în perioada respectivă și care, din motive de conștiință, deoarece nu mai poate suporta acest lucru, a mărturisit că a ucis 10 ciprioți greci. Armata turcă cunoaște atât aceste crime, cât și altele și, fără îndoială, nu există în prezent nici o persoană civilizată, de naționalitate turcă sau de orice altă naționalitate, care să nu condamne acest crime de război. Cu toate acestea, ce trebuie să facem? Trebuie să ne intensificăm eforturile pentru a convinge armata turcă să furnizeze informații comisiei competente, pentru a pune capăt suferinței rudelor persoanelor dispărute.

Richard Corbett (PSE). - Doamnă președintă, după cum știți, au existat proteste la scară largă în țara mea împotriva unei societăți italiene care a dobândit un contract în cadrul unei rafinării de petrol situate în circumscripția mea și care a angajat numai forță de muncă italiană în vederea executării contractului.

Protestul este de înțeles dacă într-adevăr societatea în cauză a rezervat dreptul de muncă numai resortisanților proprii și nu a permis angajarea cetățenilor britanici. Acest lucru ar constitui o încălcare a legislației Uniunii Europene (discriminare pe motiv de naționalitate), întrucât ar însemna că societatea ar încălca cerințele legale britanice, pe care aceasta trebuie să le respecte în temeiul Directivei privind lucrătorii detașați.

Totuși, atunci când protestatarii susțin că doar societățile britanice ar fi trebuit să aibă dreptul de a prezenta oferte pentru munca respectivă și că ar fi trebuit să se angajeze numai forță de muncă britanică, ei aduc un argument care nu este corect. Aceștia ar trebui să rețină faptul că există peste două milioane de cetățeni britanici care lucrează în alte țări UE și doar un milion de resortisanți UE de alte naționalități care lucrează în Marea Britanie.

Sloganul „Cetățeni britanici pentru locuri de muncă britanice” trebuie să semnifice faptul că lucrătorilor britanici li se oferă posibilitatea de a concura într-un mod eficient și fără a suferi discriminări. Acesta nu

poate însemna că există lucruri care sunt rezervate doar cetățenilor țării în cauză, în Marea Britanie sau în orice alt stat membru al Uniunii Europene.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, sunt încântat să vă anunț că, peste două zile, îi vom ura bun venit aici Președintelui Autorității Palestiniene în cadrul unei ședințe oficiale. Cu ocazia respectivă, Președintele Autorității va efectua o vizită Camerei țărilor Europei, care distruge patria europeană, întrucât Mediterana ar constitui doar un mormânt potrivit pentru săraci și pentru cei care sunt condamnați la înfometare și exterminare.

Noi reprezentăm aici – iată, este timpul protestelor naționaliste și persoane din toate părțile ar trebui să participe – biciul țărilor Europei care distruge patria europeană și avem datoria de a transmite acest lucru Bruxelles-ului. Peste două zile, un palestinian va vorbi. Faptul că 80% dintre cetățenii statului Israel sunt în favoarea Europei, spre deosebire de guvernul din Ierusalim, după cum arată Fundația Adenauer, dovedește, de asemenea, că nici chiar populația din Palestina, Liban, sudul Mării Mediterane și Tunisia nu este îndreptățită să se îndrepte spre revoluție...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Iosif Matula (PPE-DE). - În actualul context european, asigurarea securității energetice devine o prioritate. Diversificarea rutelor de energie poate fi asigurată prin interconectarea rețelelor europene de gaz, ceea ce contribuie și la solidaritatea între statele membre, un principiu fundamental în Uniunea Europeană. Pe lângă eforturile financiare proprii ale României și Ungariei, Comisia Europeană a propus săptămâna trecută alocarea a 30 de milioane de euro pentru finalizarea proiectului gazoductului Arad - Szeget, a cărui finanțare a fost suspendată de mai bine de 5 ani.

Importanța acestui proiect este majoră. Gazoductul va lega România de Ungaria, dar va realiza și o conexiune în rețeaua de gaze a Uniunii Europene. Odată finalizată conducta, atât în condiții normale, dar și în situații de criză energetică la nivelul Europei, România va putea să-și exporte gazele pe piața europeană, dar și să importe aceste resurse. În acest sens, vă solicit sprijinul pentru ca propunerea Comisiei să se materializeze cât mai rapid.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Doamnă președintă, scandalul privind carnea din Irlanda a făcut valuri în întreaga Europă, inclusiv în Austria, unde, drept consecință stranie a scandalului, carnea de origine irlandeză a fost vândută ca slănină tiroleză. În opinia mea, singura soluție pentru această problemă la scară europeană este întocmirea unei declarații obligatorii pentru carnea proaspătă și produsele din carne, care să conțină următoarele informații: locul de origine, durata transportului animalului la abator și de acolo la punctul de vânzare a cărnii; în cazul în care carnea provine din afara Uniunii Europene, țara de origine ar trebui menționată cu claritate. În plus, este imperios necesar ca Uniunea Europeană să solicite verificarea acestor lucruri de către inspectorii. În consecință, pentru ca acest lucru să poată fi într-adevăr realizat, invit Consiliul, Comisia și pe dumneavoastră, doamnelor și domnilor, să luați măsuri pentru a asigura că consumatorii europeni nu vor mai fi induși în eroare în acest mod.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Am văzut și am ascultat rapoarte cu privire la încetarea războiului civil, ce dura de mult timp, din Sri Lanka. Cu toate acestea, forța militară, nu negocierea politică sau orice altă soluție de durată, este cea care i-a îndepărtat pe Tigrii Eliberării din Tamil Eelam din ultima lor fortăreață. Această soluție militară este plină de riscuri. Noi vedem câștigători și învinși, învinșii fiind însă zecile de mii de civili locali care se retrag sau fug de frica unităților guvernamentale.

Experiența din Balcanii de Vest ne învață că victoriile militare și încetările oficiale ale ostilităților militare sunt urmate, adesea, de uciderea de către învingători a celor care au pierdut sau a presupușilor simpatizanți ai acestora. Victoriile pot lăsa urme ale unor acte de răzbunare individuale necontrolate, dar chiar și crime organizate adesea, pe care infractorii încearcă, de obicei, să le ascundă.

Nu încerc să acuz pe nimeni înainte de vreme. Încerc doar să subliniez faptul că Uniunea Europeană trebuie să ia, de asemenea, măsuri urgente, pentru a asigura o prezență și o supraveghere internațională în această perioadă post-conflict critică care pune populația civilă, ce fuge de frică, în mare pericol.

James Nicholson (PPE-DE). - Doamnă președintă, multe persoane sunt conștiente de recenta teamă de dioxină din Republica Irlanda. Crescătorii de bovine din Irlanda de Nord au fost, de asemenea, afectați de această problemă, deoarece au importat furajele combinate care au cauzat problema în cazul animalelor lor. Executivul din Irlanda de Nord a oferit fermierilor o despăgubire de 25%, ceea ce înseamnă ruina acestora. Executivul se confruntă cu probleme la găsirea fondurilor adecvate și nu va reuși să obțină procentul de

37,5% pus la dispoziție de Uniunea Europeană. Înțeleg că guvernul Republicii Irlanda a precizat în mod clar că nu își va asuma niciun fel de responsabilitate, cu toate că fabrica de furaje a primit autorizația sa și s-a aflat sub supravegherea sa. Există, de asemenea, o cantitate însemnată de carne de porc infectată la una dintre uzine. Aceasta reprezintă o problemă foarte serioasă și foarte periculoasă și trebuie rezolvată cât mai curând posibil.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Uniunea Europeană se pregătește intens pentru negocierea unui acord post-Kyoto pentru a continua reducerea cauzelor schimbărilor climatice. Statele membre trebuie să-și reducă gradual emisiile de dioxid de carbon. Companiile europene trebuie să investească, urgent, în modernizarea unităților productive din sectoarele intens energetice, pentru a putea păstra nivelul de producție, pentru a putea păstra locurile de muncă și pentru a proteja mediul înconjurător.

Atrag atenția asupra faptului că, în contextul crizei economice, întreprinderile europene nu reușesc să obțină creditele de care au atâta nevoie pentru modernizare. Întreprinderile europene nu trebuie să producă mai puțin, ci mai inteligent și mai ecologic. Solicit Comisiei Europene, Băncii Europene de Investiții și statelor membre să acorde prioritate dezvoltării economiei sustenabile a Uniunii și să asigure, prin planul european de redresare economică, condițiile necesare pentru ca întreprinderile europene să se modernizeze și să rămână competitive pe o piață tot mai dură.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – (HU) Vă mulțumesc foarte mult, doamnă președintă. Uniunea Europeană se confruntă cu provocarea de a garanta stabilitate și securitate, de a îmbunătăți prosperitatea cetățenilor săi și de a construi un viitor european comun. Minoritățile istorice, naționale și etnice reprezintă o valoare de durată pentru o Europă caracterizată prin diversitate. Respectul drepturilor acestor minorități nu este încă asigurat în mod satisfăcător. Existența unor documente cum ar fi Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale și Carta europeană pentru limbile minoritare și regionale inspiră încredere. Este clar că, până la ratificarea acestor documente de către toate statele membre, sunt necesare eforturi suplimentare. Parlamentul ar trebui să își stabilească drept obiectiv instituirea unui acord-cadru obligatoriu care să garanteze protecția comunităților minoritare naționale, recunoscând faptul că diferitele forme de autonomie și autodeterminare, bazate pe principiul subsidiarității, reprezintă soluții reconfortante pentru situația comunităților minoritare. Vă mulțumesc foarte mult.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Doamnă președintă, vă rog să îmi permiteți să-mi exprim sprijinul deplin pentru cetățenii și familiile afectate de furtuna Klaus, care a lovit sudul Europei și, în special, sus-vestul Franței, în urmă cu mai mult de o săptămână.

Consecințele furtunii sunt tragice. Aceasta a cauzat 11 decese, peste un milion și jumătate de case au rămas fără energie electrică, iar 300 000 de hectare de pădure au fost lovite, ceea ce reprezintă 40% din pădurea din regiunea Landes. Aproximativ 30-40 de milioane m³ de copaci au fost doborâți.

În 2002, Uniunea Europeană a fost înzestrată cu un Fond de solidaritate, care permite acordarea de asistență financiară de urgență regiunilor europene lovite de astfel de dezastre naturale. Consiliul de Miniștri trebuie – și voi face cunoscute astfel concluziile dnei Laperrouze – să elibereze acest Fond de solidaritate, iar eu sper că Parlamentul se va asigura că acest lucru se va întâmpla cât mai curând.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Doamnă președintă, vom sărbători în curând cea de-a douăzecea ediție a Mesei rotunde din Polonia. La momentul respectiv, liderii și opoziția au desfășurat negocieri și au analizat împreună soluția pentru problemele din Polonia, atât cele de natură economică și socială, cât și problemele cele mai importante din sistemul nostru politic.

Opoziția a fost reprezentată, în principal, de Solidaritatea, partid care a fost înființat în 1980, condus de Lech Wałęsa, și de consilierii organizației. Din partea guvernului, negociatorii au fost reprezentați de autorități ale sistemului fărâmițat socialist economic, creatorii regimului dictatorial militar din Polonia.

În urma negocierilor din jurul Mesei rotunde, în iunie 1989 au avut loc alegeri care au condus la instaurarea primului guvern condus de o persoană necomunistă: Tadeusz Mazowiecki. Guvernul respectiv ne-a arătat că direcția corectă pe care trebuia să o urmeze Polonia era nu numai libertatea și democrația, ci și integrarea în Uniunea Europeană. Schimbările care au avut loc în țara mea au impulsionat, ulterior, numeroase țări din Europa Centrală și de Est în demersul acestora de a trece la libertate, democrație și integrare în UE.

Președintele. – Acest punct a fost închis.

14. Evaluarea impactului compromisurilor la care s-a ajuns pe parcursul negocierilor din cadrul Rundei Doha cu privire la accesul la piață al produselor neagricole și servicii la sfârșitul lunii iulie 2008 (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct dezbătut este declarația Comisiei privind evaluarea impactului compromisurilor la care s-a ajuns pe parcursul negocierilor din cadrul Rundei Doha cu privire la accesul la piață al produselor neagricole și servicii la sfârșitul lunii iulie 2008.

Catherine Ashton, membră a Comisiei. – Doamnă președintă, ne confruntăm cu cea mai mare provocare economică din ultima generație, în cadrul căreia atât țările dezvoltate, cât și țările în curs de dezvoltare sunt nevoite să ia unele decizii dificile și importante.

Avem nevoie de un răspuns pozitiv din partea globalizării, pentru a putea răspunde la efectele negative ale acesteia. Sunt ferm convinsă că, indiferent de direcția în care începem să privim pentru a vedea ceea ce trebuie să facem, vom ajunge la concluzia că finalizarea rundeii multilaterale de negocieri comerciale – Runda Doha – prezintă o importanță esențială pentru noi.

Probabil că nu este nevoie să vă reamintesc, onorabili membri, ceea ce ne învață istoria cu privire la protecționism, cu privire la importanța de a menține piețele noastre deschise, precum și la posibilitatea de care oamenii de afaceri trebuie să dispună pentru a putea desfășura activități comerciale în întreaga lume. Probabil că nu trebuie să amintesc tuturor membrilor onorabili că, pur și simplu, în conformitate cu normele Organizației Mondiale a Comerțului, dacă țările și-ar modifica modul în care aplică tarifele în prezent și le-ar aplica în conformitate cu modul în care li se permite în temeiul acestor norme, costurile legate de comerț s-ar ridica la o sumă de ordinul a 260 de miliarde de EUR. Sunt convinsă că nu trebuie să reamintesc stimatilor membri faptul că, atunci când se gândesc la viitor, țările în curs de dezvoltare își exprimă profunda îngrijorare cu privire la ceea ce se va întâmpla cu o parte a ajutorului care le-a fost pus la dispoziție până în prezent.

În consecință, în ceea ce privește situația actuală, cunoaștem valoarea unei negocieri care este în prezent finalizată în proporție de 80%, precum și faptul că, în iulie 2008, 80% din ceea ce trebuia realizat fusese realizat. În cadrul acordului respectiv, valoarea constă din următoarele: câștigurile în țările în curs de dezvoltare ar fi de ordinul a 12-14 miliarde de EUR anual; ar exista un nou acces la piețele emergente din țările în curs de dezvoltare, precum China; ni s-ar oferi posibilitatea de a efectua noi exporturi în Uniunea Europeană, sub forme noi, diversificate, de exemplu în sectorul produselor chimice și al produselor textile, iar în domeniul serviciilor, potențialul comercial este în valoare de 14 miliarde de EUR. Un alt aspect îl reprezintă în prezent faptul că barierele netarifare – barierele neimpozabile – au însemnat pentru întreprinderile Uniunii Europene în 2007, doar în China, un cost de 20 de miliarde de euro. Această rundă este deosebit de importantă.

Tocmai m-am întors de la Davos, unde discuțiile care au avut loc între miniștrii comerțului au consolidat necesitatea de a ne întoarce la masa negocierilor, discuțiile de natură tehnică continuând, desigur, la Geneva.

Așteptăm cu toții ca administrația americană să își revizuiască politicile comerciale, așa cum intenționează în prezent, și să ajungă la o concluzie similară cu a noastră. Așteptăm cu nerăbdare summit-ul G20 din 2 aprilie 2009 și oportunitatea pe care acesta o oferă liderilor mondiali pentru a găsi soluții de rezolvare a crizei economice și financiare, aceștia având posibilitatea de a discuta din nou necesitatea finalizării rundeii. Există apoi alegerile din India din luna aprilie sau mai, care vor constitui, la rândul lor, o ocazie pentru guvernul actual sau pentru noul guvern de a reveni la acest subiect.

Dintre punctele importante care au rămas nerezolvate se numără mecanismul special de sprijin, care, în cele din urmă, a constituit aspectul care a împiedicat continuarea negocierilor între India și Statele Unite ale Americii. Există noi propuneri în curs de examinare. Urmează să se ia o decizie cu privire la bumbac, însă și în acest caz există propuneri în curs de negociere. În ceea ce privește Statele Unite ale Americii, există probleme reale în anumite sectoare.

Nu există nicio îndoială cu privire la faptul că mai sunt multe de făcut, însă sunt ferm convinsă că, dacă există voință politică, toate aceste probleme pot fi rezolvate, alternativa nefiind o opțiune. În ceea ce ne privește, aspectele referitoare la servicii sunt foarte importante și vor continua să fie dezbătute.

În concluzie, ne aflăm în prezent într-un moment special, în care necesitatea finalizării acestei runde este foarte evidentă și foarte clară și intenționez să continui, în numele dumneavoastră, precum și al Comisiei, eforturile depuse pentru a asigura că vom realiza acest lucru.

Georgios Papastamkos, în numele Grupului PPE-DE. – (EL) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, comerțul cu produse industriale și servicii prezintă, într-adevăr, o importanță strategică pentru economia europeană. Uniunea Europeană reprezintă, după cum se știe, cel mai mare exportator din lume și principala sursă de investiții străine directe. Uniunea Europeană constituie una dintre cele mai deschise piețe, în condițiile în care parteneri remarcabili ai noștri mențin bariere comerciale ridicate. Solicităm o reducere semnificativă a tarifelor aplicate și examinarea barierelor netarifare nejustificate. Alături de țările terțe avansate din punct de vedere industrial, există, de asemenea, economii în curs de dezvoltare care trebuie să facă concesii în funcție de gradul de dezvoltare și de competitivitatea sectorială a acestora. Cu toate acestea, doamnă comisar, problema nu privește doar eliminarea barierelor: diferențele care există între sistemele de reglementare generează costuri suplimentare la export, plasând produsele europene pe o poziție dezavantajată în comparație cu importurile provenite din țări care au standarde mai flexibile, în multe cazuri ridicându-se problema securității și protecției consumatorilor europeni. Eșecul de lungă durată de a se ajunge la un acord accentuează climatul de nesiguranță economică și prejudiciază credibilitatea sistemului comercial multilateral. Acordurile bilaterale și interregionale pot avea doar un caracter adițional. În plus, criza economică poate atrage intensificarea barierelor comerciale unilaterale, restrictive sau denaturante. Există deja exemple de acest fel, acestea având în prezent un domeniu de aplicare limitat, așa cum atestă raportul relevant prezentat de directorul general al Organizației Mondiale a Comerțului, dl Lamy. Clauza de protecție pentru produsele provenite din Statele Unite ale Americii adoptată de Camera Reprezentanților reprezintă un pas în aceeași direcție îngrijorătoare. Consider că revenirea la abordările unilaterale nu constituie o soluție. În prezent, mai mult decât oricând, trebuie să gestionăm provocările împreună, printr-o integrare mai pozitivă și prin crearea sau consolidarea unor sisteme internaționale de reglementare cu ajutorul unei convergențe sistematice. Avem nevoie de o nouă arhitectură economică internațională. Avem nevoie de o guvernare comercială globală mai transparentă și mai echilibrată, iar, cu privire la acest punct, așteptăm, doamnă comisar, o propunere integrată privind „globalizarea cu o înfățișare europeană”, care să ia în considerare schimbările realizate deja, precum și legătura dintre dimensiunea economică și cea comercială, pentru o Europă eficientă, democratică și transparentă la nivel mondial, în acest moment de criză.

Glyn Ford, în numele Grupului PSE. – Doamnă președintă, Partidul Socialiștilor Europeni s-a angajat să contribuie la obținerea unui rezultat de succes în cadrul Runde de dezvoltare Doha; cu toate acestea, mersul ceasului politic a creat o situație care, putem spune, ține progresul pe loc. Comisarul Ashton a subliniat faptul că în Statele Unite ale Americii avem o nouă administrație, în opinia mea, foarte binevenită, și anume administrația președintelui Obama, însă așteptăm o revizuire a politicii comerciale, lucru care s-ar putea să dureze.

În aprilie sau mai, vor avea loc alegeri în India. Un lucru pe care comisarul Ashton nu l-a menționat se referă la Uniunea Europeană însăși, în care vor avea loc propriile noastre alegeri parlamentare în luna iunie, în urma cărora se va alege o nouă Comisie, în componența căreia sper că dna Ashton va deține în continuare portofoliul de comisar pentru comerț. Aceasta nu înseamnă că nu putem face nimic între timp. Europa trebuie să sublinieze în continuare angajamentul său în ceea ce privește dezvoltarea și comerțul liber, asigurând încetarea exploatații și îndeplinind nevoia de dezvoltare durabilă.

Sunt de acord cu dl Papastamkos: un comerț liber pe această bază poate reprezenta o situație avantajoasă pentru toți participanții. Criza economică și financiară actuală constituie un motiv de a merge înainte, nu de a bate în retragere.

Comisarul Ashton și Comisia pot încerca să pregătească terenul pentru atingerea unui compromis între Statele Unite ale Americii și India. În opinia mea, încăpățânarea de ambele părți a fost cea care a compromis ajungerea la o concluzie de succes în cadrul ultimei runde de întrebări. Se poate spune că problemele au fost rezolvate în proporție de 80%, însă este nevoie de restul de 20%. Avem o nouă administrație în Statele Unite ale Americii. Rezultatul alegerilor din India ne poate oferi încă una.

Între timp, nu există o altă alternativă decât să continuăm să încheiem acorduri bilaterale. Salut progresul realizat pe parcursul negocierilor din ultima săptămână privind acordul de comerț liber cu Republica Coreea, caz în care, din câte am înțeles, suntem aproape de a ajunge la un acord, care va aduce, încă o dată, beneficii ambelor părți.

Sunt raportorul pentru acordul de liber schimb cu ASEAN și trebuie să spun că baza de negociere creează un obstacol instituțional. Trebuie să examinăm posibilitatea de a urmări realizarea unei coaliții a țărilor care prezintă bunăvoință și capacitate din rândul țărilor membre ale ASEAN și care pot, în cazul în care se preferă acest lucru, conveni cu privire la încheierea unui acord. În ceea ce privește India, în opinia mea, nu există în momentul de față niciun fel de voință guvernamentală pentru a se ajunge la un rezultat. În urma alegerilor,

administrația viitoare de la Delhi, indiferent că este vorba de una nouă sau de cea veche, trebuie să se instaleze, iar noi, Uniunea Europeană, trebuie să se îndreptăm spre cei care nu doresc doar să vorbească, ci și să ajungă la o concluzie.

În sfârșit, îi urez bun venit dlui Pannella, următorul vorbitor, care este noul purtător de cuvânt al Grupului ALDE pentru comerț. S-ar putea ca efectuarea unei vizite Comisiei pentru comerț internațional să se dovedească a fi adecvată. Noi îi urăm bun venit.

Marco Pannella, în numele Grupului ALDE. – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, consider că, într-o anumită măsură, putem încep, având în vedere că acești termeni au circulat mult în ultimele zile, doamnă comisar, cu un fel de comparație stranie între omul de la Doha sau ex-Doha – așa cum speram – și omul de la Davos. În mod evident, nu consider că această distincție este adecvată, însă este interesantă.

Suntem în prezent, după cum ați afirmat, doamnă comisar, într-o anumită măsură dependenți de evenimentele care au loc în Europa: evenimentele din Statele Unite ale Americii, din India, iar dl Ford ne-a reamintit, de asemenea, unele domenii importante cum ar fi Asociația Națiunilor din Asia de sud-est sau Coreea de Sud. Cu toate acestea, problema reală o reprezintă măsura în care, în momentul de față, noi, Comisia și Uniunea Europeană, reușim să înțelegem faptul că izbucnirea naționalismului, care a fost menționată cu puțin timp în urmă, precum și a ideilor autocrate și a noilor iluzii protecționiste ar putea să îngreuneze foarte mult activitatea dumneavoastră, doamnă comisar, și, totodată, activitatea Uniunii Europene.

Consider că, în timpul acestei campanii electorale, va fi foarte important să înțelegem măsura în care Grupul Socialist din Parlamentul European, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni, precum și Grupul Alianței Liberalilor și Democrațiilor pentru Europa vor reuși, împreună cu ceilalți participanți, să găsească o modalitate prin care să dezvolte propunerea noastră, propunere pentru care dumneavoastră, doamnă comisar, ați fost numită drept purtător de cuvânt, și să afle dacă suntem într-adevăr capabili să o transformăm într-o propunere europeană, și nu într-o simplă propunere, sau cred că ar trebui să spun mai degrabă: centrul nostru Bruxelles împotriva unui număr de capitale care sunt deja preocupate cu propriile lucruri, după cum s-a întâmplat, din păcate, în nenumărate rânduri în ultimul secol.

Jacky Hénin, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Doamnă președintă, nu are nici un sens să negăm acest lucru: în timpul negocierilor din iulie, administrația Bush și Uniunea Europeană au fost prinse în propria capcană de către India și China. În plus, contrar afirmațiilor ipocrite ale economiștilor liberali, în opinia cărora eșecul negocierilor de la Doha ar fi constituit un dezastru pentru țările sărace, acest lucru nu s-a dovedit a fi adevărat.

Dimpotrivă, pentru aceste țări aflate în dificultate, eșecul a reprezentat o oportunitate istorică, într-un context marcat de fluctuații semnificative ale prețurilor la materiile prime. Experții înșiși admit că respectivele câștiguri pe care țările sărace le-ar fi putut obține ar fi fost mult inferioare pierderilor fiscale provocate prin eliminarea taxelor vamale din aceleași țări, taxe care ar fi atins suma de 60 de miliarde de USD.

Pe parcursul acestor negocieri, Comisia, încurcată fiind în dogmele sale liberale, a arătat o lipsă totală de responsabilitate față de populația Europei, mergând chiar până la a propune prejudicierea și chiar sacrificarea industriei producătoare de automobile de pe teritoriul Europei, cu scopul de a se putea ajunge la încheierea unui acord.

În ceea ce privește Organizația Mondială a Comerțului (OMC) și Comisia, există numai consumatori și niciodată „creatori de bogății”. Acest mod de abordare a lucrurilor se află la baza crizei actuale, întrucât, prin transformarea concurenței în principiu și scop al tuturor lucrurilor, suntem împinși mai degrabă în direcția reducerii salariilor și, în consecință, spre sărăcirea absolută a lucrătorilor și distrugerea metodică a întregului sistem de protecție socială.

Dacă Runda Doha ar fi finalizată, acest lucru ar reprezenta un dezastru pentru toate națiunile. În plus, ceea ce este foarte dureros în contextul actual este faptul că, în pofida prejudiciilor considerabile înregistrate, există dorința de a se merge în continuare în direcția greșită, indiferent de costuri. Este absolut necesar să se revoluționeze OMC, astfel încât să se instituie democrația în cadrul acesteia.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Negocierile din cadrul Rundeii Doha se desfășoară deja de o bună perioadă de timp și merită salutat faptul că Europa a înregistrat un progres real în vederea apropiării pozițiilor noastre. Europa a prezentat o propunere ambițioasă privind agricultura, însă, din păcate, eforturile noastre nu au fost susținute de alte țări. Acesta reprezintă un alt motiv pentru care este deosebit de important

ca pachetul să fie examinat în ansamblu, ceea ce înseamnă inclusiv APNA (accesul la piață al produselor neagricole) și serviciile.

Puteți să contați pe sprijinul meu integral în eforturile dumneavoastră de a se ajunge rapid la un acord. În calitate de europeni, trebuie să ne apărăm de practicile protecționiste, care își fac din ce în ce mai mult apariția, în special datorită situației dezastruoase a economiei mondiale, însă și sub stindardul protecției siguranței alimentare. În calitate de europeni, trebuie să ne reafirmăm angajamentul în ceea ce privește conceptul de reciprocitate. Dacă suntem deschiși, atunci și ceilalți trebuie să fie la fel.

Ce ar trebui să așteptăm, în acest sens, de la noul președinte al Statelor Unite ale Americii și de la pachetul de măsuri pe care acesta tocmai l-a anunțat? Ce putem să așteptăm din partea Chinei? În realitate, aceasta este perspectiva din care am vrea ca dumneavoastră să acționați în primul rând, întrucât, în această perioadă de criză financiară și economică, cu concedieri în masă și economii în scădere, tocmai această deschidere a pieței prezintă potențialul care ne poate promova interesele.

Doamnă președintă, întrebările noastre au fost formulate cu scopul de a scoate în evidență beneficiile pe care cetățenii noștri le pot aștepta de la un astfel de pachet de măsuri, precum și ceea ce putem oferi printr-un asemenea pachet. Înțeleg pe deplin că nu puteți răspunde la aceste întrebări în timpul scurt de care dispuneți aici, însă doresc să vă solicit ca, în următoarele săptămâni și luni, să fiți transparentă în momentul în care veți dialoga cu cetățenii cu privire la aspectele negociate și la semnificația pe care acestea o prezintă pentru ei. Acest lucru prezintă o importanță deosebită deoarece alegerile europene se apropie, iar eu sper că vom putea conta pe dumneavoastră pentru a menține acest punct pe ordinea de zi.

Francisco Assis (PSE). – (PT) În contextul acestei crize economice și financiare foarte grave, este absolut esențial să se înregistreze progrese în ceea ce privește finalizarea negocierilor din cadrul Rundeii Doha.

În momentele de criză, există întotdeauna tendința de a ceda tentației protecționismului. Protecționismul este, în realitate, un tip de nevroză care tinde să afecteze societățile și statele în momentele în care acestea se confruntă cu crize serioase precum cea pe care o experimentăm în prezent. În consecință, trebuie să luptăm ferm împotriva posibilei apariții a tentației protecționismului, întrucât istoria ne-a arătat unde ne poate conduce acesta. El duce la sărăcirea generală a comunității mondiale și nu contribuie cu nimic la rezolvarea problemelor grave cu care ne confruntăm. Cu toate acestea, în timp ce protecționismul reprezintă un lucru care trebuie criticat în mod absolut și căruia nu trebuie să-i cedăm, un alt lucru, total diferit, este necesitatea de a garanta protecția intereselor legitime în diferitele zone ale lumii în care suntem împărțiți. În acest domeniu, Uniunea Europeană are, de asemenea, obligația de a sprijini interesele europenilor, nefiind vorba doar despre interesele europenilor în calitate de consumatori, ci și de interesele acestora în calitate de producători.

Din acest motiv, este important să se continue negocierile multilaterale din cadrul Rundeii Doha. Știm că protecționismul este, în realitate, o greșeală și faptul că liberalizarea necontrolată a comerțului internațional conduce în mod inevitabil la dezastre foarte grave din punct de vedere economic și social. Singurul mod de a evita o astfel de liberalizare necontrolată este, eventual, elaborarea unui acord în cadrul unui forum adecvat, și anume în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului, acord multilateral care să stabilească norme de protecție a intereselor legitime ale tuturor părților vizate. Rolul Comisiei Europene și al Uniunii Europene este și în acest caz de a restabili încrederea europenilor.

Există în prezent, de asemenea, o criză a încrederii în Europa în ceea ce privește capacitatea de apărare și reglementarea politică a celor care o reprezintă, indiferent că este vorba de statele membre, Comisia Europeană sau Uniunea Europeană în ansamblu. În consecință, provocarea cu care ne confruntăm este, în mod clar, de a contribui la încetarea acestei crize a reprezentării și a încrederii, asigurând faptul că înaintăm pe calea cea bună. Calea cea bună, în acest caz, este de a garanta încheierea unui acord multilateral care să protejeze toate interesele noastre legitime.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Doamnă președintă, o alegere strategică a Uniunii Europene și a guvernelor burgheze, în mijlocul puternicei crize capitaliste – o criză în ceea ce privește acumularea de capital și supraproducția, care invadează, de asemenea, statele membre ale Uniunii Europene – este de a utiliza Organizația Mondială a Comerțului drept punct de sprijin, aceasta având un rol activ în impunerea liberalizării depline a comerțului și a comercializării, a privatizărilor și a preluărilor, precum și în spargerea monopolurilor europene, transformându-le în noi piețe. Obiectivul negocierilor din cadrul Rundeii Doha este de a coordona un atac folosind toate mijloacele de capital disponibile, astfel încât companiile multinaționale să poată lua cu forța materiile prime din țările terțe și să poată intensifica exploatarea lucrătorilor din întreaga lume capitalistă. Politica agricolă comună anti-țărănime reprezintă considerentul de promovare a obiectivelor

Uniunii Europene, în vederea liberalizării piețelor de produse neagricole și servicii, cu scopul de a proteja locurile de muncă într-o piramidă imperialistă. În mod evident, ceea ce ne interesează este comerțul internațional și dezvoltarea acestuia pe baza unui beneficiu reciproc. Cu toate acestea, în condiții de capitalism, este imposibil să se ajungă la un comerț global egal și bazat pe beneficiu reciproc. Din acest motiv, lupta lucrătorilor într-o direcție anti-imperialistă și anti-monopolistă trebuie stimulată, pentru a aduce schimbări radicale atât la nivel internațional, cât și în fiecare țară în parte.

Nils Lundgren, în numele Grupului IND/DEM. – (SV) Doamnă președintă, Runda Doha a suferit un colaps anul trecut. Această stare a lucrurilor este foarte gravă. Progresul spre un comerț global liber înregistrat în ultimele decenii a scos din sărăcie un număr foarte mare de persoane, la o scară care a schimbat, în realitate, lumea. Cu toate acestea, în prezent, economia mondială se află într-o criză foarte puternică. Acest lucru nu reprezintă rezultatul comerțului liber și al acestei forme de globalizare, ci al crizei financiare globale. În acest mod, situația este similară celei prin care am trecut la sfârșitul anilor '20.

Acest tip de criză financiară are drept rezultat o depresiune globală. Ultima dată, aceasta l-a adus pe Hitler la putere. În plus, a condus la faptele oribile comise în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și la 50 de ani de sclavie comunistă pe teritoriul a jumătate din Europa și Asia. Aceste lucruri pe care le dezbatem aici sunt probleme importante. Cea mai importantă cauză a depresiunii globale în momentul respectiv a fost o renaștere a protecționismului. Țările au introdus pe rând taxe, restricții cantitative, norme privind cumpărarea de bunuri produse la nivel local și devalorizări concurențiale.

Există, în realitate, un risc ridicat ca această stare a lucrurilor să se repete din nou acum. Există multe semne îngrijorătoare. Președintele Obama a câștigat de fapt alegerile de pe o platformă protecționistă. Vedem deja primele semne. Există, în prezent, un pachet larg pe masa de negocieri care include, în realitate, o clauză „cumpărați produse fabricate în America”, aceasta referindu-se la oțelul pentru industria de construcții. Acest lucru poate fi începutul.

Dacă se dă tonul, și alte țări vor descoperi că pot acționa în mod similar, având în vedere gravitatea lucrurilor. Țările din întreaga lume și din UE care sunt în prezent afectate în mod grav vor fi tentate să promită lucrătorilor și întreprinderilor lor protecție față de concurența străină. Tendințele sunt clar vizibile. Dacă acest proces începe, nu-l vom mai putea opri. Va fi ceva cu adevărat dezastruos.

UE reprezintă cel mai mare bloc comercial din lume și, prin urmare, îi revine o responsabilitate considerabilă. În domeniul politicii comerciale, UE se exprimă cu o singură voce și în mod absolut, ceea ce este un lucru bun, însă ce va transmite această voce acum? Există motive să fim pesimiști.

Cheia succesului o reprezintă sectorul agricol. Cu toate acestea, campaniile efectuate de Franța și Germania pentru a convinge UE să importe lapte praf și unt și să înceapă să subvenționeze exportul de produse lactate nu prevestește un lucru bun. Aceasta este politica unor interese personale meschine, și nu arta guvernării.

În consecință, Consiliul și Parlamentul ar trebui să facă fără întârziere declarații clare în sensul că UE va apăra comerțul liber la nivel mondial și va deschide calea spre progres în comerțul cu produse agricole. Niciun alt lucru nu poate fi mai important. Vă mulțumesc pentru posibilitatea acordată de a interveni.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Aș dori să încep prin a-mi exprima acordul cu vorbitorul anterior cu privire la faptul că Runda Doha prezintă o importanță deosebită, însă aș dori să adaug că aceasta nu a fost, probabil, niciodată atât de importantă ca în momentul de față. Consider că, tocmai în mijlocul crizei financiare, simțim mai mult ca niciodată nevoia de a demonstra că, în realitate, sistemul comercial global funcționează.

A lăsa în urmă Runda Doha și a afirma că nu putem ajunge la încheierea unor acorduri globale privind comerțul ar reprezenta, în opinia mea, un dezastru care ar submina integritatea sistemului comercial global. Eșecul Runderi Doha nu va fi, probabil, niciodată mai costisitor decât este în momentul de față.

Faptul că Runda Doha este, în prezent, mai importantă decât a fost vreodată se datorează tocmai crizei financiare. După cum văd eu lucrurile, cel mai mare risc cu care ne confruntăm în momentul crizei nu este lipsa de capital pentru piața împrumuturilor; cel mai mare risc este faptul că acest lucru atrage după sine tendințe protecționiste. Am văzut acest lucru de-a lungul istoriei. S-a întâmplat în anii '30 și a avut, practic, drept rezultat un dezastru pentru economia mondială, același lucru repetându-se în anii '70.

Consider că putem vedea deja semne care arată că populația crede că aceste probleme fundamentale pot fi rezolvate cu ajutorul unui protecționism sporit, în ciuda faptului că există riscul ca acesta să se răspândească și să adâncească și mai mult criza economiei mondiale. Acest lucru se întâmplă, în special, în domeniul

serviciilor, al serviciilor financiare și al comerțului în sectorul serviciilor. În sectorul serviciilor financiare vedem un protecționism care se dezvoltă foarte rapid.

În ceea ce privește revenirea la Runda Doha în forma sa actuală, principala mea critică pe care am exprimat-o pe tot parcursul negocierilor din cadrul runde este, probabil, că aceasta a început să se refere la agricultură și numai la agricultură. Consider că această agendă este extrem de limitată și cred cu tărie că actualul comerț mondial merită o abordare mult mai largă, în special ținând seama de faptul că agricultura reprezintă o parte relativ redusă a comerțului, în comparație, de exemplu, cu bunurile și serviciile industriale. Consider, de asemenea, că aceasta constituie o parte relativ redusă a potențialului de dezvoltare, în special, probabil, aici, în Europa. Consider că crearea de noi oportunități privind accesul la piețe și deschiderea noilor piețe la nivel global, în special în ceea ce privește comerțul în sectorul serviciilor, sunt deosebit de importante în vederea punerii în mișcare a activității și a animării creșterii globale.

În consecință, aș dori să adresez Comisiei o întrebare. Care sunt intențiile Comisiei și ce inițiative a întreprins aceasta pentru a face posibilă extinderea Runde Doha și pentru a ne scoate din această situație obositoare în care toți stăm cu brațele încrucișate și îi criticăm pe toți ceilalți pe tema comerțului în sectorul agricol, în condițiile în care știm că lucrul de care economia mondială are nevoie este un program comercial mult mai extins care să includă, de asemenea, comerțul în sectorul serviciilor și comerțul industrial? Vă mulțumesc foarte mult.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Doamnă președintă, dați-mi voie să îi urez bun venit doamnei comisar. Predecesorul său, dl Mandelson, era o personalitate foarte cunoscută în Irlanda, din motive pe care sunt convinsă că aceasta le cunoaște foarte bine.

Aspectul Runde Doha nu este dezbătut la nivelul populației din Europa. Acesta este dezbătut în locuri precum acesta, însă atunci când întâlnesc persoane care și-au pierdut locul de muncă, aceștia nu spun „Să discutăm despre Doha”. Prin urmare, consider că nu există nici o legătură între Doha și dezvoltarea economică, în ciuda întregii teorii promovate aici.

În ceea ce privește globalizarea piețelor financiare, aș putea afirma că acesta reprezintă un caz în care globalizarea a eșuat – deși, probabil, mai corect ar fi să spun că reglementarea piețelor financiare, sau mai degrabă lipsa acesteia, reprezintă nereușita. Îmi exprim interesul cu privire la observațiile recente ale comisarului McCreevy, în sensul că unele dintre problemele din acest domeniu au fost cauzate de sistemele de dezvoltare ale reglementatorilor. Acest aspect trebuie, probabil, dezbătut altădată, însă exemplifică faptul că, deși discutăm despre globalizare ca fiind un lucru minunat, acest lucru nu este valabil în ceea ce privește sectorul financiar.

În ceea ce privește agricultura – care a fost abordată de ceilalți vorbitori înaintea mea – am ajuns la concluzia că nu aceasta a constituit punctul care a blocat negocierile de la Doha. Cu toate acestea, ea reprezintă o problemă foarte gravă, față de care îmi exprim îngrijorarea profundă. Poate datorită faptului că sunt mai în vârstă decât ultimul vorbitor – care aparține grupului meu politic – consider agricultura destul de importantă, aceasta ocupând, prin urmare, pe scara ierarhiei, un loc superior celui în care a plasat-o vorbitorul respectiv. Cred că ar trebui să nu uităm acest lucru. Am votat în această Cameră un raport, întocmit de mine, privind securitatea alimentară globală. Suntem preocupați de aceasta, așa cum e normal. Acest punct ar trebui să fie dezbătut la nivelul Doha.

Un alt aspect este modul în care producătorii europeni – agricultorii – pot fi competitivi în condițiile în care în Europa există standarde diferite, mai ridicate, privind bunăstarea animală din perspectiva mediului, iar acestea nu sunt abordate în cadrul OMC. Dacă problemele respective vor fi analizate în cadrul OMC, veți avea, practic, cetățenii noștri alături de dumneavoastră pe parcursul acestei călătorii. Sincer vorbind, nu cred că a existat vreodată, în această Cameră sau în Geneva, o ocazie mai bună decât cea de față de a purta discuții directe cu privire la aceste lucruri.

Aș dori să vă întreb dacă, cu ocazia prezentării observațiilor finale, ați putea aborda unele dintre aceste probleme foarte reale, astfel încât populația să vadă că sunt dezbătute. Nu consider că Runda Doha se desfășoară în ritmul sugerat de dumneavoastră. Poate mă înșel.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, în contextul Runde Doha, aș fi interesat să aflu modul în care Direcția Generală Comerț intenționează să protejeze contingentele tarifare care sprijină competitivitatea industriei europene a fermentării. Contingentele tarifare îndeplinesc o funcție foarte importantă, deoarece industria fermentării trebuie să își mențină competitivitatea la nivel internațional.

În al doilea rând, cum veți răspunde la clauza privind oțelul adoptată de curând de Congresul SUA, care interzice utilizarea de oțel provenit din UE în Statele Unite ale Americii?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Doamnă președintă, obiectivul Rundeii Doha a fost de a sprijini dezvoltarea țărilor sărace și de a le scoate din sărăcie. În consecință, pe de o parte, trebuie să facem tot ce putem pentru a le sprijini, pe de altă parte, însă, nu trebuie să ne neglijăm întreprinderile sau pe proprii noștri agricultori.

Aș dori, prin urmare, să vă adresez o întrebare: cum putem proteja întreprinderile mici și mijlocii de faliment și cum putem oferi protecție micilor noastre întreprinderi față de concurența provenită din China, India sau Brazilia? Haideți să spunem, tare și cu hotărâre, că, pentru a importa orice tip de produs în UE, indiferent că este vorba despre încălțăminte sau carne de vită, trebuie respectate anumite standarde specifice. Abia după aceea vom putea vorbi despre concurență reală.

Finalizarea negocierilor în următoarele luni va fi foarte dificil de realizat, deoarece există o lipsă de voință politică din partea liderilor care dețin un rol esențial în cadrul negocierilor. Există pericolul ca protecționismul să crească datorită actualei crize economice mondiale.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Aș dori să precizez faptul că, în timp ce ascultam ultima dezbatere de la Doha, din Qatar, am avut impresia că țările în curs de dezvoltare au un resentiment față de noi, țările dezvoltate. Poate este vorba despre un fel de ecou al colonialismului anterior sau de faptul că acestea s-au obișnuit să primească ajutor direct, iar prin aceasta, un fel de act de caritate. Consider că țările înstărite pot acorda ajutor printr-un comerț bun, prin standarde de calitate și prin pregătire. Nimic nu este mai important decât să se asigure independența întreprinderilor locale și să se creeze relații orizontale între țările din Africa, Asia, precum și din America Latină. Cred, de asemenea, că furnizarea de servicii este, în mod clar, cea care ne învață gestionarea, cooperarea și standardele de calitate. În legătură cu acest lucru, este foarte important pentru ambele părți să se pună accent pe deschiderea piețelor de servicii.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Doamnă președintă, vă mulțumesc pentru noul minut acordat, foarte important pentru observațiile mele cu privire la agricultură. Există impresia că agricultorii europeni sunt singurii care au probleme. Cu toate acestea, adevărul este că, pe parcursul negocierilor de la Doha, negociatorii indieni și-au exprimat îngrijorarea cu privire la micile lor întreprinderi, precum și la urmările groaznice pe care trecerea la un comerț liber le-ar avea nu doar asupra agricultorilor individuali, ci și asupra stabilității sociale din țara lor. Prin urmare, problema agriculturii există în rândul tuturor partenerilor de negocieri și avem nevoie de puțină sinceritate în această privință. Doamnă comisar, v-aș ruga din nou, dacă puteți, să abordați acest aspect cu ocazia prezentării observațiilor finale.

Catherine Ashton, membră a Comisiei. – Doamnă președintă, voi încerca să abordez pe scurt problemele semnalate de către membri.

Dle Papastamkos, sunt de acord cu dumneavoastră în ceea ce privește sarcinile legale și administrative. Este foarte important ca acestea să fie examinate în mod corespunzător. Este important ca acestea să fie înlăturate și îmi exprim, de asemenea, acordul cu privire la importanța siguranței în acest context.

Câțiva membri, în special dl Lundgren și dl Rübig, precum și dl Papastamkos, au vorbit despre clauza „cumpărați produse fabricate în America”, care este dezbătută în prezent în Congres. Deputații cunosc deja că această dispoziție se bazează pe Legea comerțului din 1979. Noi avem deja această dispoziție, însă, prin intermediul Acordului guvernamental privind achizițiile publice, dispunem de acorduri reciproce, prin care națiunile semnatare pot prezenta oferte pentru proiectele respective. Ceea ce sperăm – lucru pe care l-am discutat cu americanii – este să ajungem la o situație similară celei anterioare. Am citit legislația respectivă. La rândul meu, îmi exprim îngrijorarea cu privire la aceasta.

Mă voi deplasa în Statele Unite ale Americii la sfârșitul lunii februarie pentru a-l întâlni pe noul Reprezentant pentru comerț al Statelor Unite ale Americii, al cărui proces de numire va fi, sperăm, finalizat, iar membrii pot fi siguri că aceste probleme sunt foarte importante și urmează să fie discutate.

Dl Ford a semnalat unele probleme privind relațiile bilaterale. Coreea înregistrează progrese, iar în ceea ce privește statele membre ale ASEAN, solicit flexibilitate din partea lor, lucru despre care am discutat anterior cu dl Ford, pentru a încerca să mergem mai departe în această privință, însă sunt de acord cu faptul că nu există înlocuitor, din punct de vedere al valorii și al importanței, pentru acordurile multilaterale.

În privința a ceea ce s-a spus despre India, prim-ministrul Singh a subliniat faptul că își asumă angajamentul în acest sens. Sunt de acord cu dna McGuinness în ceea ce privește importanța pentru India a problemei

agriculturii, și voi reveni și asupra acestui subiect. M-am întâlnit săptămâna trecută cu Kamal Nath la Londra și am discutat aspectul Doha, iar acesta, în calitate de ministru al comerțului în India, a subliniat același aspect pe care l-a menționat și dna McGuinness referitor la importanța considerabilă a agricultorilor cu mijloace reduse de subsistență. Sunt pe deplin de acord cu observațiile făcute de aceasta, precum și cu ceea ce a declarat ministrul.

Dle Pannella, nu cred că ne-am lăsat în voia întâmplării. Consider că noi, Europa, trebuie să facem presiuni, să ne folosim de capacitatea de a exercita influență și să subliniem cu claritate că suntem de acord cu ceea ce ați afirmat în legătură cu importanța crucială a luptei împotriva protecționismului. Acest lucru reprezintă o provocare imensă, care include comunicarea, garantând faptul că populația înțelege despre ce este vorba.

Din păcate, dl Hénin nu a rămas pentru a asculta răspunsul meu, însă nu este vorba despre sacrificarea industriei în favoarea consumatorilor. Este vorba despre creșterea și dezvoltarea industrială. Este vorba despre protejarea locurilor de muncă ale lucrătorilor, întrucât cunoaștem importanța clară pe care o reprezintă comerțul și exportul în realizarea acestui lucru. În ceea ce privește schimbările care au loc în cadrul OMC, am putea să discutăm pe marginea lor, însă aș dori să folosesc timpul acordat pentru a găsi modalități practice de a depăși această perioadă economică dificilă.

Dna Wortmann-Kool a vorbit despre servicii. Sunt de acord că acest aspect este important. A fi transparent este, de asemenea, foarte important. Și cu acest lucru sunt perfect de acord.

Dle Assis, avem dreptate să ne protejăm interesele, nu protecționismul. Există o diferență fundamentală pe care trebuie să o clarificăm și trebuie să ne asigurăm că protejăm forța de muncă sub toate aspectele.

În ceea ce privește agricultura, după cum am afirmat, este deosebit de important să ne asigurăm că avem capacitatea de a dezvolta industriile noastre. Este vorba despre producția alimentară, lucru care prezintă o importanță deosebită în cadrul Rundeii Doha. Colega mea, Mariann Fischer Boel, a depus eforturi deosebite pentru a garanta faptul că poziția europeană privind agricultura este asigurată. Aceasta constituie baza întregii mele activități pe care o depun în cadrul negocierilor bilaterale, regionale și multilaterale, pentru a garanta faptul că pot fi găsite cele mai bune posibilități de a proteja întreaga noastră agricultură în viitor.

În ceea ce privește industria fermentației, dle Rübzig, am înțeles că aceste aspecte se află în prezent în curs de dezbateri, însă aș fi mai mult decât bucuroasă să revin la întrebarea dumneavoastră cu informații concrete.

În sfârșit, în ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii, dle Siekierski, este foarte important faptul că ne protejăm întreprinderile mici. Colaborez strâns cu Günter Verheugen în vederea obținerii unei cooperări eficiente între întreprinderi și comerț, pentru a asigura faptul că micilor întreprinderi li se oferă posibilitatea de a ne comunica locurile unde doresc deschiderea de piețe, pentru a le sprijini în eforturile lor de a deschide piețele respective, precum și pentru a le susține în activitatea comercială.

Președintele. – Dezbaterile s-a încheiat.

15. Producția și ocuparea forței de muncă din sectorul produselor textile și al confecțiilor din diverse state membre ale UE

Președintele. – Următorul punct este întrebarea orală urmată de dezbateri adresată Comisiei privind producția și ocuparea forței de muncă din sectorul produselor textile și al confecțiilor din diverse state membre ale UE.

Corien Wortmann-Kool, membru supleant. – Doamnă președintă, în numele Comisiei pentru comerț internațional, aș dori să precizez despre ce este vorba aici.

Este vorba despre producția și ocuparea forței de muncă în sectorul produselor textile și al confecțiilor din diverse state membre ale UE. Uniunea Europeană și China au ajuns la un acord privind crearea unui sistem comun de supraveghere referitor la exporturile anumitor categorii de produse textile și de confecții din China către Uniunea Europeană, sistem care însă a expirat la 31 decembrie 2008.

În ultimii doi ani, au dispărut 350 000 de locuri de muncă, iar numărul întreprinderilor s-a redus cu 5% în aceeași perioadă. Având în vedere numărul în creștere al întreprinderilor care își încetează activitatea, ceea ce are drept rezultat o creștere a ratei șomajului în anumite regiuni, aș dori să adresez următoarele întrebări în numele Comisiei pentru comerț internațional.

Vreau să știu dacă Comisia sau un stat membru a propus sau a solicitat extinderea mecanismului de supraveghere cu dublu control dincolo de data de 31 decembrie 2008, precum și luarea altor măsuri în cadrul respectiv?

Care sunt măsurile pe care Comisia intenționează să le adopte în vederea protejării producției și a locurilor de muncă din sectorul produselor textile și al confecțiilor?

Va monitoriza Comisia în continuare, în timp real, evoluțiile pieței, statisticile privind importul și controlul granițelor și va furniza în continuare sectorului informații cu privire la cele mai recente evoluții?

Care este situația actuală referitoare la propunerea de regulament privind etichetele „fabricat în”?

Care sunt măsurile luate de către Comisie pentru a examina propunerile adoptate de Parlament în rezoluția sa din 13 decembrie 2007?

Catherine Ashton, *membră a Comisiei*. – Doamnă președintă, în acest climat, este de înțeles că există preocupări cu privire la succesul producției în fața concurenței, produsele textile fiind, desigur, foarte importante. Locurile de muncă au continuat să scadă, iar producția s-a redus, acest lucru având loc după mai mulți ani de stabilitate relativă. Sectorul este, bineînțeles, foarte avansat în ceea ce privește globalizarea. Întreprinderile mici și mijlocii joacă un rol imens în acest sens.

În urma încetării Memorandumului de înțelegere din 2005, s-a ajuns la acordul privind sistemul comun de supraveghere, în privința căruia dna Wortmann Kool ne-a atras atenția, acesta oferindu-ne o informare din timp cu privire la fluxurile comerciale. În consecință, suntem mai capabili să reacționăm în cazul în care ne-am confrunta cu o creștere bruscă a industriei noastre. Un pas înainte în procesul de tranziție îl reprezintă, de asemenea, deschiderea piețelor concepute și dezvoltate – lucru de care sunt convinsă că membrii au cunoștință – împreună cu actorii economici vizați, în colaborare cu statele membre și cu Parlamentul. Prin promovarea unei schimbări treptate, am contribuit la adaptarea sectorului. Acest lucru a fost sprijinit de către partenerii sociali. Aceștia nu au solicitat o extindere a nivelurilor de creștere voluntară în temeiul Memorandumului de înțelegere (MOU) în momentul încetării acestuia în 2008 și nici continuarea funcționării sistemului de supraveghere în anul 2009, deși cred că unele state membre ar fi preferat să facem acest lucru. Importurile provenite din China au crescut pretutindeni, în limite însă rezonabile. Creșteri semnificative în ceea ce privește anumite categorii cum ar fi rochiile, pantalonii și puloverele au fost echilibrate prin scăderea importurilor de produse textile provenite de la furnizori din alte țări. În consecință, pe ansamblu, în 2008 s-a înregistrat doar o ușoară creștere totală, piețele amortizând acest lucru într-un mod destul de acceptabil.

Răspunsurile politice corecte nu sunt de a închide piețele noastre sau de a monitoriza importurile. Trebuie să ne asigurăm că toate întreprinderile sunt deschise schimbării, se pot adapta, pot face comerț și pot fi inovatoare în condițiile actuale. Tocmai prin acordarea de sprijin întreprinderilor în acest mod a fost susținut planul de redresare economică. Acest lucru reprezintă, desigur, o creștere considerabilă de 1,5% a PIB-ului UE, ceea ce ar trebui să stimuleze sectorul produselor textile și al confecțiilor. Provocările pentru acest sector datează dinaintea actualei încetiniri. Opt dintre cele cincisprezece cereri formulate în temeiul Fondului de ajustare la globalizare au avut drept obiect acordarea de sprijin lucrătorilor din sectorul produselor textile.

Comisia este pregătită să sprijine inițiative în vederea creării de parteneriate în sectorul produselor textile și al confecțiilor destinate să anticipeze restructurarea, în scopul protejării locurilor de muncă, precum și, în general, avantajele sectorului față de existența unui cadru de lungă durată pentru dialog social. Salutăm rezoluția Parlamentului privind viitorul sectorului produselor textile. Vom urmări accesul la piață, fondurile provenite din Inițiativa privind piețele-pilot, precum și orice acord de comerț liber, în calitatea lor de cauze dedicate unor standarde sociale și de mediu. Devalorizarea monedei de schimb rămâne, desigur, pe ordinea noastră de zi.

Georgios Papastamkos, *în numele Grupului PPE-DE*. – (EL) Doamnă președintă, sectorul produselor textile și al confecțiilor reprezintă un sector globalizat al economiei *par excellence*, caracterizat printr-o schimbare continuă în ceea ce privește locul producției, restructurările constante și adaptările la noile situații precum liberalizarea comerțului internațional. Pentru multe state membre ale Uniunii Europene, inclusiv Grecia, acest sector reprezintă o sursă importantă de exporturi și de locuri de muncă. Cu toate acestea, numărul considerabil al unităților de producție care își schimbă locația și reducerea constantă a locurilor de muncă au dobândit proporții îngrijorătoare. Alături de problemele structurale, discrepanța acută dintre tarifele la import ale Uniunii Europene, pe de o parte, și ale celor mai importanți concurenți, pe de altă parte, joacă un rol negativ. Doamnă comisar, discutăm despre un sector care reprezintă un procent extrem de ridicat al confiscărilor globale de produse contrafăcute efectuate la granițele Uniunii Europene, acesta fiind în continuare

creștere. În această situație, consider că propunerea de instituire a unui observator european privind produsele contrafăcute ar fi o idee bună, în vederea realizării unei mai bune cooperări între autoritățile competente, statele membre și serviciile Comisiei, precum și a unor condiții care să asigure o cooperare eficientă cu sectorul privat. Consider că este necesară adoptarea de regulamente privind eticheta „fabricat în”, care să asigure o protecție a condițiilor privind concurența loială și protecția consumatorului. Stabilirea unor norme mai eficiente privind originea este importantă pentru aplicarea contingentelor tarifare în cadrul sistemului de preferințe tarifare generalizate și al acordurilor regionale. Ni se solicită să elaborăm un nou cadru al relațiilor de cooperare dintre agențiile care pun în aplicare politica și angajamentele regionale și industriale și să sprijinim în mod efectiv întreprinderile europene, în special întreprinderile mici și mijlocii, pentru ca acestea să își poată păstra și îmbunătăți în continuare specializarea care le asigură competitivitatea. Mă refer produsele cu o valoare adăugată ridicată din punctul de vedere al calității și al modului de prezentare, precum și al caracterului inovativ și al modului de utilizare a noilor tehnologii.

Rovana Plumb, în numele grupului PSE. – Mulțumim pentru răspunsurile la întrebările orale. Aș vrea să subliniez faptul că sectorul textil, după cum știm, are o contribuție deosebit de importantă la GDP-ul tuturor statelor membre și, dacă vreți, inclusiv al României. Știm bine că acest sector creează noi locuri de muncă, în special pentru forța de muncă feminină. Sunt de acord și susțin măsurile pe care dumneavoastră le propuneți pentru că, știind cât de important este comerțul în actuala situație de criză, trebuie să știm cât de importante sunt măsurile pe care trebuie să le luăm pentru protejarea locurilor de muncă.

Având în vedere că la sfârșitul anului trecut s-a eliminat sistemul dublei supravegheri a importurilor de textile din China, care înțeleg că a fost un instrument important în monitorizarea pieței, aș dori să sugerez Comisiei să acorde o importanță mai mare acestui sector al textilelor dar și altor sectoare din industrie care sunt senzitive, precum: oțelul, chimicalele și mașinile și, aș dori să sugerez Comisiei Europene să prezinte în mod regulat studii de impact, date statistice sau alte elemente, instrumente relevante privind aceste sectoare. Doresc încă o dată să salut măsurile pe care dumneavoastră le-ați propus privind accesul, liberul schimb, fondurile, mediul

PREZIDEAZĂ: MARTINE ROURE

Vicepreședintă

Gianluca Susta, în numele Grupului ALDE. – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, ne confruntăm fără îndoială cu o criză industrială extrem de gravă, iar industria textilă europeană nu poate fi ocolită de această criză, care este, de asemenea, o consecință a crizei financiare.

În mod clar, întârzierea cheltuielilor de consum afectează produsele europene de vârf, inclusiv pe cele din țara mea, Italia, într-un sector care, așa cum a subliniat președintele Comisiei pentru comerț internațional, a înregistrat pierderea a 350 000 de locuri de muncă și falimentul a 5% din firme.

În acest moment, însă, cred că, mai mult decât sprijin financiar, acest sector, la fel ca alte sectoare industriale, are nevoie de reglementări și necesită, după cum s-a subliniat deja, o reciprocitate autentică. Putem înțelege că, în ceea ce privește țările în curs de dezvoltare, există tendințe pentru o deschidere reală a pieței pentru a promova dezvoltarea țărilor respective și, astfel, a unor piețe noi, însă este mult mai greu de înțeles lipsa de reciprocitate în privința barierelor legislative și a barierelor tarifare impuse țărilor celor mai dezvoltate: Statele Unite, Canada, Australia și Japonia.

Din acest motiv, anumite chestiuni fundamentale - pentru care eu cred că angajamentul a existat mai mult pe hârtie decât în practică - precum chestiunea marcării originii, trebuie să revină în centrul atenției Comisiei și Consiliului. Europa are nevoie de noi reglementări, dar are nevoie și de reciprocitate și de eforturi sporite pentru combaterea contrafacerii și a pirateriei, pentru efectuarea unor intervenții reale în ceea ce privește măsurile antidumping și, în special, pentru aprobarea regulamentului privind marcarea originii.

Vedeți dumneavoastră, doamnă comisar, dacă luăm parte la un meci de box cu o mână legată la spate, nu putem câștiga. De asemenea, aș dori să reiterez faptul că aceasta este o problemă care privește Statele Unite împreună cu noi, și nu doar China sau India. Acestea au reglementări privind trasabilitatea, pe care le impun și asupra produselor noastre, dar pe care noi nu le avem. Așadar, aceasta este o chestiune fundamentală în privința căreia cred că inițiativa Comisiei trebuie să fie intensificate mult mai mult decât în trecut, întrucât am observat că, atunci când dorește, Comisia reușește să îi convingă până și pe contestatari, cum a fost cazul chestiunii privind mediul.

În concluzie, consider că există unele măsuri costisitoare și altele mai puțin costisitoare, dar cele costisitoare fac parte dintr-un pachet pentru combaterea crizei, care urmează să fie lansat în curând. Acestea includ Fondul de ajustare la globalizare, punerea la dispoziție a unui buget mai mare de creditare pentru promovarea investițiilor și întărirea capitalizării întreprinderilor mici și mijlocii, majorarea fondurilor de cercetare pentru platforma tehnologică pentru textile și creșterea sprijinului pentru exporturile întreprinderilor mici și mijlocii. Măsurile mai puțin costisitoare sunt regulamentul privind marcarea originii, protejarea proprietății intelectuale, măsurile antidumping și lupta împotriva contrafacerii. Dacă putem înainta toate aceste măsuri costisitoare și necostisitoare, cred că vom ajuta economia Europei fără a modifica normele privind concurența și fără a cădea în neoprotecționism.

Pedro Guerreiro, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Ca urmare a altor inițiative, am propus Comisiei pentru comerț internațional a Parlamentului European să se adreseze o întrebare orală urmată de o dezbatere privind producția și ocuparea forței de muncă în sectorul textilelor și confecțiilor în diverse state membre ale Uniunii Europene, deoarece considerăm această chestiune ca fiind urgentă și indispensabilă.

De asemenea, am propus ca această dezbatere să includă participarea Consiliului și să se încheie cu o rezoluție a Parlamentului; însă aceste propuneri nu au beneficiat de sprijinul altor grupuri parlamentare.

A trecut mai bine de un an de la dezbateră ținută în acest Parlament la 12 decembrie 2007. La momentul respectiv, am tras un semnal de alarmă referitor la faptul că, dacă nu se iau măsuri de protecție a producției și a forței de muncă în sectorul textilelor și confecțiilor, ne vom confrunta în continuare cu agonia lentă și distrugerea unei părți importante a acestui sector strategic. De atunci, așa cum se mai întâmplase și înainte, s-au pierdut mii de slujbe și nenumărate companii au fost închise, numai în ultimii doi ani înregistrându-se dispariția a 350 000 de locuri de muncă și a 5% din companii.

Ne întrebăm dacă asta pretinde Comisia Europeană a fi concurență prin restructurare. De atunci, la fel cum se întâmpla și înainte, lucrătorii au continuat să se confrunte cu șomajul, de multe ori fără a primi plățile compensatorii sau salariile restante care li se cuveneau, cu o exploatare intensificată, cu un nivel sporit al nesiguranței, cu plata întârziată a salariilor și cu ore de lucru nereglementate.

Există mai multe cauze și persoane responsabile de această situație, precum cele care promovează liberalizarea comerțului cu textile și confecții și relocalizarea producției în vederea obținerii unor profituri maxime, care au făcut ca o mare parte a acestui sector să se confrunte cu o concurență bazată pe standarde duble definite de la început.

Confruntată cu această situație, Uniunea Europeană fie a ignorat-o, fie a luat măsuri moderate care nu oferă nici pe departe un răspuns la problemele și necesitățile acestui sector. Comisia Europeană nu consideră industria textilă și de confecții ca fiind una specială, așa cum pretind membrii acesteia, spre deosebire de alte sectoare. Alături de măsurile urgente care trebuie implementate de fiecare stat membru, Uniunea Europeană are și datoria de a oferi un răspuns la problemele grave cu care se confruntă acest sector.

Doamnă comisar, când vor fi aplicate norme obligatorii referitoare la etichetarea de origine, prin adoptarea, de exemplu, a regulamentului privind etichetele „fabricat în”? Când vor fi aplicate aceleași cerințe privind siguranța și protecția consumatorului atât produselor de import, cât și produselor fabricate în Uniunea Europeană? Cum va continua Uniunea Europeană să monitorizeze în timp real tendințele privind importurile și inspecția și controlul vămilor, asigurând informarea deplină a sectorului și invocând clauze de salvagardare acolo unde este necesar? Cum va utiliza ea cadrul financiar 2007-2013, inclusiv așa-numitul Fond de ajustare la globalizare, pentru a sprijini producția și forța de lucru în sectorul textilelor și confecțiilor, în special în cadrul întreprinderilor mici și mijlocii afectate de liberalizare? Când va exista o politică monetară și valutară care să nu penalizeze exporturile anumitor state membre? Când va fi creat programul comunitar, propus de acest Parlament, și când vor fi deblocate resursele financiare pentru modernizarea și promovarea sectorului și diversificarea activității industriale, în special acele resurse destinate regiunilor celor mai defavorizate, care depind de ele?

Tokia Saïfi (PPE-DE). – (FR) Doamnă președintă, sectorul european al textilelor și confecțiilor a fost grav afectat în ultimii ani de efectele dăunătoare ale globalizării.

În prezent, în ciuda unor răni încă dureroase resimțite în anumite regiuni ale Europei, acest sector a putut face o schimbare de direcție, un rol important în acest sens avându-l conceperea unor textile tehnice și inovatoare.

Însă nu trebuie să subminăm capacitatea de recuperare a acestei industrii adoptând o atitudine prea laxă și neglijentă. Mai mult, Uniunea Europeană trebuie să păstreze voința politică de a crea un cadru competitiv solid pentru întreprinderile sale, rămânând vigilentă și luând măsuri practice și eficiente atunci când acest lucru se dovedește necesar.

Doamnă comisar, pentru ca Uniunea să realizeze aceste obiective, trebuie să monitorizați în continuare statisticile vamale privind importurile provenite din China și trebuie să asigurați informarea acestui sector de activitate în privința ultimelor evoluții. Trebuie să supraveghem lucrurile îndeaproape și să fim receptivi. Uniunea Europeană dispune de mijloacele necesare în acest scop: instrumentele de protecție a comerțului constituie exemplul perfect al unor astfel de mijloace. Prin urmare, voi continua să susțin cu tărie că o Europă care protejează nu este o Europă protecționistă.

Cu toate acestea, doamnă comisar, îngrijorarea mea din prezent se bazează pe creșterea fără precedent a numărului confiscărilor de articole textile și din piele contrafăcute, articole care sunt impregnate cu coloranți azoici sau nichel, care periclitează din ce în ce mai mult siguranța și sănătatea consumatorilor europeni. Acesta este un fenomen care, după cum vă puteți imagina, nu va dispărea odată cu criza economică pe care o traversăm.

De aceea vă solicit să colaborați cu statele membre pentru a implementa cât mai repede posibil planul de acțiune pe patru ani privind combaterea contrafacerii și pirateriei, prin crearea observatorului european al contrafacerii și consolidarea sistemului european al vămilor.

Crearea obligației de a indica originea bunurilor provenite din țările terțe, armonizarea procedurilor de control al vămilor și pedepsirea încălcărilor drepturilor de proprietate intelectuală prin urmărirea penală - iată care sunt luptele pe care trebuie să le ducem pentru întreprinderile noastre, locurile noastre de muncă și cetățenii europeni.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Doamnă președintă, doamnă comisar, acesta este un caz cât se poate de concret în care se aplică foarte bine distincția dintre protecție și protecționism pe care am făcut-o în urmă cu puțin timp, în dezbaterile anterioare.

Trebuie să spunem „Nu” protecționismului, care duce la sărăcire, însă protecția exercitată în scopul apărării drepturilor fundamentale ale europenilor este absolut necesară. Acesta este un sector foarte important în diverse regiuni și țări europene, cum este și cazul regiunii din care provin, Portugalia de Nord. Are o importanță capitală pentru economia din regiune. Este un sector care a fost deosebit de expus la procesul de globalizare. Pe fondul unei crize financiare grave precum cea pe care o traversăm, acest sector se confruntă cu vremuri extrem de grele.

Uniunea Europeană și statele membre trebuie să acorde mai multă atenție industriei textile, optând atât pentru măsuri defensive, cât și pentru măsuri ofensive. Măsurile defensive impun utilizarea tuturor mecanismelor și instrumentelor de apărare comercială pe care le avem la dispoziție. Acest lucru presupune, de asemenea, menținerea unui dialog politic cu principalii noștri parteneri pentru a lupta împotriva situațiilor de protecționism monetar real și a situațiilor care reprezintă o amenințare la adresa intereselor legitime ale producătorilor europeni. Apărarea producătorilor, angajatorilor și lucrătorilor europeni înseamnă apărarea cetățenilor europeni, dar și a consumatorilor europeni. Acesta este lucrul de care trebuie să ne dăm seama, o dată pentru totdeauna.

În același timp, trebuie să utilizăm aceste măsuri defensive respectând principii simple precum cele care au fost expuse deja aici: principiul reciprocității și principiul luptei permanente împotriva concurenței nelocale. Nu solicităm un tratament special pentru Uniunea Europeană sau pentru regiunile cele mai afectate ale acesteia. Cerem doar să existe norme, iar acele norme să fie bazate pe principii fundamentale de reciprocitate. Cu toate acestea, Uniunea Europeană și statele sale membre nu trebuie să ezite să lupte pentru aplicarea instrumentelor de apărare comercială care se dovedesc cele mai potrivite la un moment dat și trebuie adoptate în același timp și politici și măsuri ofensive. De fapt, acest lucru s-a și întâmplat, în ceea ce privește modernizarea sectorului și dezvoltarea resurselor umane, investițiile în formarea vocațională, modernizarea tehnologică și dezvoltarea regională.

Există regiuni, iar eu cunosc bine una dintre acestea, care, după cum am spus, este regiunea Portugaliei de Nord, care se confruntă cu vremuri cu adevărat tragice și este necesar să ne ocupăm de ele în mod direct.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) În acest an, există posibilitatea pierderii a până la 50% dintre locurile de muncă din sectorul textilelor și confecțiilor din Lituania. Aproape 20 000 de lucrători ar putea deveni

șomeri, iar aceasta nu ar fi pur și simplu o consecință a crizei economice și financiare. Industria textilă trebuie să facă față unor condiții concurențiale inegale și să aplice standarde superioare de fabricație, lucru, igienă și ecologice. Este foarte dificil să concurezi cu producția subvenționată a Chinei din cauza cursului valutar instabil, a politicilor bancare de creditare, a absenței deducerii deprecierii și a politicii fiscale. Mai mult, China și alte țări măresc permanent obstacolele pentru accesul pe piață care afectează produsele din UE. Ce părere are Comisia despre faptul că prețul unui produs chinezesc este mai mic decât cel al materiilor prime utilizate la fabricarea lui? Ce măsuri are Comisia de gând să adopte pentru restabilirea unor condiții concurențiale egale, a așa-numitelor condiții de concurență echitabile? Mai mult, aș dori să solicit prezentarea unor fapte concrete care să arate maniera în care departamentul Biroului de asistență, înființat de Comisie pentru a sprijini întreprinderile mici și mijlocii, ajută industria textilă la inițierea de investigații privind aplicarea măsurilor de protecție a pieței în cazurile evidente de competiție neloială. Țin să vă informez în privința faptului că producătorii de textile din în încearcă de doi ani să inițieze în instanță un proces de antidumping împotriva țesăturilor din in de origine chineză, însă până acum nu au reușit deoarece Comisia nu oferă niciun fel de asistență. Ce sugestii are Comisia pentru producătorii de textile?

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Doamnă comisar, în urmă cu câteva clipe ați afirmat, în termeni generali, că situația privind importurile din China în 2008 a fost mai bună decât se aștepta. Datoria mă îndeamnă să contrazic în mod categoric afirmația dumneavoastră, întrucât cifrele prezintă o imagine cu totul diferită.

De fapt, anul trecut importurile de produse textile din China au crescut dramatic. Nu există nicio îndoială că, dacă luăm în considerare tricourile, pantalonii, rochiile și puloverele, cu alte cuvinte, categoriile de produse vulnerabile, s-a înregistrat aproape o dublare a importurilor în decursul unui singur an, iar aceasta reprezintă în mod clar un motiv de îngrijorare. Aceasta înseamnă că sistemul de supraveghere care a fost în vigoare în tot acest timp nu funcționează. După cum știm cu toții, sistemul dublei verificări nu mai este utilizat. Această situație, Lady Ashton, este de neacceptat, întrucât nu există sancțiuni reale pe care să le putem aplica; nu avem nicio influență.

Cum spunea și antevorbitorul meu, cifrele indică, de asemenea, că prețurile acestor importuri masive de produse textile chinezești sunt în mod fundamental în neregulă. Prețurile au scăzut cu aproape o treime, iar această scădere nu poate fi atribuită exclusiv diferențelor de curs valutar. Mai mult, doamnă comisar, costurile de fabricație au crescut din nou în mod substanțial în ultimul an în China, ceea ce sugerează că aceste prețuri sunt practic niște prețuri de dumping. Contăm pe dumneavoastră să luați atitudine față de această situație. Așa cum afirma și dna Wortmann-Kool mai devreme, în ultimii doi ani s-au pierdut 350 000 de locuri de muncă. În mare măsură, acesta este rezultatul concurenței neloiale și trebuie să formulăm un răspuns referitor la această situație.

Acesta nu este singurul lucru îngrijorător, doamnă comisar. După cum știți, asigurarea creditului este mult mai greu de obținut în actualul climat, iar acest lucru are un efect direct, dăunător asupra exporturilor. Guvernul francez a conceput deja un sistem de asigurare suplimentară a creditului pentru sectorul textilelor și confecțiilor. Ar merita să reflectăm dacă putem recomanda acest sistem și dacă îl putem eficientiza la nivel european. Nu sugerez o armonizare, ci să încercăm să adoptăm inițiative la nivel european pentru a promova sistemul francez într-o anumită măsură. Vă puteți lua angajamentul că, utilizând puterile de care dispuneți, veți implementa inițiative în acest sens? Aceste inițiative nu trebuie să coste nimic. Este pur și simplu vorba de voință politică și coordonare.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Doamnă președintă, doamnă comisar, după cum am observat în ultima vreme, sectorul textilelor trece printr-o criză majoră, care a dus la numeroase închideri, relocalizări și disponibilizări, îndeosebi în regiunile specializate în această industrie.

Având în vedere criza economică actuală, Comisia Europeană ar trebui să reacționeze cât mai rapid împreună cu statele membre, pentru a atenua efectele socio-economice ale acestei restructurări. Aceste schimbări au fost dramatice în special pentru regiunile și familiile afectate.

Consider că lucrătorii din sectorul textilelor și confecțiilor trebuie ajutați și că trebuie stabilite măsuri sociale sub forma unor planuri de sprijinire a firmelor în curs de restructurare și care se află în prezent într-o situație foarte dificilă. Ar fi de dorit ca o parte substanțială a Fondului european de ajustare la globalizare să fie direcționată către activitățile de restructurare și reinstruire în sectorul textilelor, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, care formează majoritatea în cadrul acestui sector în Uniunea Europeană. Întreprinderile mici și mijlocii au suferit considerabil de pe urma efectelor liberalizării pieței.

În plus, sistemul de control al importurilor trebuie regândit, în special în ceea ce privește importurile din China, datorită volumului acestora. Aici nu este deloc vorba de promovarea unor bariere comerciale. Este

vorba mai degrabă de compensarea efectelor negative ale acestei schimbări semnificative. Nu trebuie să uităm faptul că Uniunea Europeană este al doilea exportator mondial de produse textile și confecții, ceea ce impune garantarea unui acces optim pe piețele țărilor terțe. Acest lucru este esențial pentru viitorul industriei textile și de confecții din Uniunea Europeană și, în special, pentru întreprinderile mici și mijlocii.

Desigur, toate aceste acțiuni trebuie să includă garantarea concurenței loiale pe baza promovării unor standarde sociale și de mediu în aceste țări. În această privință, ar fi extrem de utilă asigurarea unei informări exacte a consumatorilor, de exemplu prin intermediul regulamentului care impune aplicarea etichetei „fabricat în”, care știm că nu a fost implementat, având în vedere că aceasta ar însemna ca produsele importate să fie supuse acelorași condiții privind siguranța și protecția consumatorului ca și cele fabricate în Uniunea Europeană.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Doamnă președintă, doamnă comisar, voi încerca să pun întrebările într-o manieră foarte succintă. Prima mea temă de discuție se referă la chestiunea mecanismului special de monitorizare pentru textile al Uniunii Europene care, după cum s-a menționat, a încetat să funcționeze la 31 decembrie 2008. Ceea ce ne lipsește, doamnă comisar, este publicarea punctuală și recurentă a datelor statistice privind importurile, exporturile și prețurile, așa cum se întâmplă în Statele Unite. Fără aceste date, Uniunea Europeană nu poate lua măsuri privind practicile neloiale, iar Comisia însăși este incapabilă de a-și defini strategia. Vă solicit, la fel cum au făcut-o deja și alți membri, să vă ocupați de această problemă.

În al doilea rând, procesul de producție din Uniunea Europeană implică într-o măsură din ce în ce mai mare respectarea unor reglementări privind siguranța, a unor reglementări sociale și a unor standarde de mediu. REACH, de exemplu, este o inițiativă recentă prin care ni se impun și mai multe condiții.

Este importantă adoptarea de către Comisie a unei strategii clare, care să poată fi observată și monitorizată, astfel încât produsele importate să fie supuse acelorași condiții. În ce mod sunt apărute aceste aspecte, în contextul actualelor acorduri privind comerțul liber? În ceea ce privește aplicarea etichetei „fabricat în”, poate această măsură ajuta la rezolvarea problemei?

În al treilea rând, Uniunea Europeană a lansat un plan de redresare economică pentru combaterea actualei crize. Ce rol va juca politica comercială în acest context? Care sunt planurile Comisiei în acest moment, când o serie de alte țări, precum China, încep să impună din ce în ce mai multe bariere netarifare, astfel încât importurile din Europa să nu poată ajunge pe piețele chineze? Care este propunerea Comisiei cu privire la actualizarea sau adaptarea Fondului de ajustare la globalizare, precum și a ajutorului disponibil din cadrul Fondurilor structurale în vederea îmbunătățirii situației imediate a industriei textile europene?

În ultimul rând, oare această criză prin care trecem va determina Comisia să conștientizeze impactul devastator pe care o monedă euro supraevaluată l-ar avea asupra economiei europene? Cum poate doamna comisar spori nivelul de conștientizare – sunt pe punctul de a încheia – în rândul celorlalți comisari și al entităților care se ocupă de politica monetară europeană în privința reechilibrării...

(Președinta a întrerupt vorbitorul)

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, ce ați face, doamnă comisar, pentru a grăbi deschiderea piețelor chineze și indiene? Desigur, cel mai important lucru este să ne putem exporta produsele în aceste țări. Numeroase companii europene au investit în China, construind sau achiziționând fabrici acolo. De aceea, prioritatea o reprezintă crearea unei piețe mai deschise. Ce posibilitate există ca dumneavoastră, în cooperare cu comisarul Kovács, acolo unde va fi cazul, să oferiți stimulente fiscale industriei textile, cum ar fi perioade de depreciere mai mici, în vederea sporirii solvabilității firmelor? În mod clar, acest lucru ar contribui și la păstrarea locurilor de muncă. Când Acordul Basel II va fi implementat în viitor, va fi nevoie de structuri destinate sporirii solvabilității firmelor.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Doamnă comisar, țin desigur să precizez faptul că susțin ferm opiniile colegilor noștri care afirmă că întreprinderile noastre mici trebuie să fie protejate de comercializarea unor produse de slabă calitate și a unor produse contrafăcute. Îmi amintesc că reprezentanții Asociației producătorilor din Toscana ne-au solicitat în timpul vizitei lor să recunoaștem faptul că ei nu au nevoie de protecție, ci de confirmarea clară că inscripția „Fabricat în Italia” va fi vizibilă pe produsele lor italiene.

Acum aș dori să adaug ceva și să o informez pe doamna comisar că, de fapt, îi revine sarcina destul de dificilă de a rezolva o anumită dilemă. Pe de o parte, consumatorii doresc desigur să cumpere produse mai ieftine, cu alte cuvinte, la un preț redus, indiferent dacă produsele provin din China sau din altă țară, iar pe de altă parte, ei trebuie să conștientizeze faptul că aceasta poate însemna pierderea locurilor de muncă ale

concetățenilor lor. Poate că o campanie prin care cetățenii să fie informați de acest aspect vă va ajuta, ca persoană care susține găsirea unei soluții la această dilemă, prin adresarea de întrebări și aducerea unor propuneri care se vor bucura de susținerea societății. Căci aici este vorba de consumator, și nu de Comisie.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Vă mulțumesc, doamnă președintă, doresc să fac doar o scurtă remarcă referitoare la subiectul complex al industriei textile și al impactului pe care globalizarea îl are asupra ei. Cred că este probabil greșit să aplicăm doar măsuri de protecție. Aspectul cel mai important constă în creșterea nivelului tehnologic și a calității producției în Europa și în determinarea progresului industriei textile prin reorientarea structurii sale către domeniul produselor de specialitate și către un nivel de calitate care nu poate fi atins de concurența asiatică. Aceasta este o opțiune fezabilă, iar unele firme europene au ales deja să meargă pe acest drum, creând noi segmente de piață, în care, în ansamblu, se simt în largul lor. Consider că aceste eforturi trebuie depuse în toată Europa și necesită un plan bine gândit.

Președintele. – Doamnă comisar, dați-mi voie să vă spun, înainte de toate, că sunt încântată să vă revăd în această Camera.

Catherine Ashton, membră a Comisiei. – Doamnă președintă, dați-mi voie să răspund la câteva din chestiunile care au fost puse în discuție. Mai mulți membri onorabili – dl Papastamkos, dl Susta, dl Ferreira, dl Grau i Segú și dl Zaleski – au vorbit despre propunerea referitoare la eticheta „fabricat în”. Consider că propunerea avansată de Comisie este una rezonabilă și trebuie adoptată, fiind în interesul activității comerciale. Însă, după cum onorabilii membri bine știu, eu nu dețin încă o majoritate în Consiliu și orice ajutor oferit de onorabilii membri în obținerea majorității ar fi bine-venit.

Mai mulți membri – dl Susta, dra Saïfi, dl Assis în special – și dra Budreikaitė au vorbit despre Instrumentele de apărare comercială și despre importanța utilizării eficiente a mecanismelor de care dispunem. În cadrul ședinței mele, mi-am luat angajamentul că voi face acest lucru și fac acest lucru în continuare.

În ceea ce privește proprietatea intelectuală, este important să avem un plan de acțiune, iar eu am de gând să mă ocup de acest lucru. Vreau să abordez și tema punctuală privind biroul de asistență și întreprinderile mici. Acesta este creat special pentru a ajuta firmele mici să abordeze aspectele legate de protecție. Sunt foarte recunoscătoare. Dacă onorabilii membri doresc mai multe informații sau sunt interesați de acest subiect, sunt invitați să mă contacteze.

„Protecție, nu protecționism” este o temă aprinsă a discuțiilor. Aș dori să precizez – poate în special trei Plumb și dlui Ransdorf – că există diferențe importante între aceste noțiuni. Lupta împotriva protecționismului este foarte importantă; este important să ne sprijinim industriile pentru a fi competitive și pentru a desfășura activități comerciale în viitor.

Au fost propuse mai multe idei interesante, precum evaluările impactului pentru industrie, și îi voi comunica aceste idei colegului meu, Günter Verheugen. El înțelege importanța colectării de date și a statisticilor, dar voi avea grijă să luăm în considerare toate inițiativele propuse și să stabilim modul în care vom trata accesul pe piețe, așa cum s-a spus. Țin să îi transmit dlui Guerreiro că accept fără ezitare importanța strategică a textilelor și confecțiilor și ponderea acestui sector în discuția pe care am avut-o despre piețele cu un ritm accelerat de dezvoltare.

Ultimul comentariu îl adresez dlui Rübig: nu vă pot vorbi într-o secundă despre necesitatea accelerării deschiderii piețelor din India și China, dar sunt mai mult decât dispusă să discutăm acest aspect când doriți.

Președintele. – Dezbateră s-a încheiat.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), în scris. – (PL) Importul produselor textile ieftine din China în Europa este o problemă care a căpătat amploare în ultimul timp ca rezultat al liberalizării treptate a comerțului mondial. Industria textilă chineză, care are la dispoziție o mână de lucru ieftină, alcătuită din milioane de oameni, are un avantaj evident asupra producătorilor europeni, care sunt specializați în principal pe produsele de marcă. În ceea ce privește înlocuirea treptată a producției locale cu produse de import vândute la prețuri mai competitive, se pot observa efecte sociale negative, care afectează în special acele regiuni care sunt specializate de secole în fabricarea îmbrăcăminte. Întrucât ne confruntăm în prezent cu una dintre cele mai grave crize economice din istorie, pericolul sărăcirii care amenință zone extinse ale Comunității este și mai mare.

Afluxul necontrolat de îmbrăcăminte ieftină din Asia implică și problema produselor contrafăcute, ceea ce slăbește și mai mult poziția producătorilor europeni și expune consumatorii unor riscuri grave asociate cu calitatea slabă a produselor importate.

Nu există nicio îndoială că, în urma expirării acordului privind monitorizarea bilaterală la sfârșitul lui 2008, este necesară luarea unor măsuri imediate pentru prelungirea perioadei de aplicare a acestui sistem. De asemenea, este de dorit înființarea unui grup la nivel înalt în cadrul UE, al cărui rol să fie de a monitoriza afluxul de produse textile chinezești și de a inspecta calitatea acestora. Ținând seama de faptul că, în fața recesiunii economice, protejarea locurilor de muncă trebuie să se bucure de o atenție specială din partea guvernelor statelor membre și a Comisiei, solicit acordarea unui statut prioritar chestiunii protecției pieței textile europene.

16. Consecințele recente crize în domeniul gazelor - A doua revizuire strategică a politicii energetice - Provocarea eficienței energetice și tehnologiile informației și comunicării (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct este dezbateri comună privind:

- declarația Comisiei privind consecințele recente crize a gazelor;
- raportul (A6-0013/2009) al doamnei Laperrouze, în numele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, referitor la a doua revizuire strategică a politicii energetice (2008/2239(INI));
- întrebarea orală adresată Comisiei (B6-0003/2009) de către dl Remek, în numele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, privind provocarea eficienței energetice prin prisma tehnologiilor informației și ale comunicării (O 0115/2008).

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Doamnă președintă, as dori să încep prin a felicita Comisia pentru industrie, cercetare și energie și pe doamna raportoare Laperrouze. Ei au muncit mult la elaborarea acestui raport privind siguranța aprovizionării pentru ședința plenară din februarie 2009. Când domnia sa a început lucrul, nimeni nu s-ar fi așteptat la o alimentare la debit maxim cu gaze din Rusia via Ucraina, iar acest lucru cu siguranță impune acordarea unei atenții sporite asupra chestiunii privind siguranța aprovizionării.

În ceea ce privește criza gazelor, care este actuala stare a lucrurilor? Toate volumele stabilite ajung la destinație, iar asta înseamnă că majoritatea consumatorilor beneficiază de o aprovizionare cu gaze la debit maxim. Mai există însă o conductă nealimentată în Polonia; este o situație la care lucrăm. Este o situație excepțională prin faptul că această conductă era alimentată de RosUkrEnergo, care acum a ieșit din înțelegere, însă depunem eforturi și pentru restabilirea completă a aprovizionării cu gaze în toate regiunile Uniunii Europene care au fost afectate de criză.

Întrucât acordul de aprovizionare este pe 10 ani, ne putem aștepta ca acest acord să ofere o bază solidă pentru evitarea unei astfel de situații pe viitor. Totuși, aș dori să subliniez că toate dispozitivele de monitorizare ale UE sunt încă în funcțiune în vederea urmăririi debitelor de gaze și ne așteptăm să nu mai fie nevoie de ele pe viitor. Le-am scris colegilor mei din Rusia și Ucraina, întrebându-i cum ar trebui să procedăm în privința monitorizării pe viitor, deoarece, după părerea mea, dacă avem încredere în acord și dacă acesta este unul stabil, atunci nu mai este nevoie de monitorizare în acest moment; însă dispozitivele de monitorizare încă există.

Consider că nu ar trebui să rămânem pasivi în această chestiune a tranzitului. Trebuie să continuăm colaborarea cu ambele părți – cu partea furnizoare, Rusia, și cu Ucraina, în calitate de țară de tranzit – și trebuie să ne asigurăm că există o separare între aprovizionarea cu gaze către Ucraina și fluxurile de tranzit către Uniunea Europeană și că aceste fluxuri de tranzit sunt avantajoase din punct de vedere financiar și pentru Ucraina, aducând țării profitul și beneficiile economice de care are atâta nevoie. Vom continua să lucrăm asupra acestei chestiuni, dar, în principiu, putem considera criza gazelor ca fiind încheiată.

Care sunt lecțiile pe care trebuie să le învățăm? Am menționat acest lucru data trecută, însă din această experiență am aflat că UE este mai solidă decât ne-am așteptat. Este adevărat că, în această situație dificilă, țările UE au avut un reprezentant unic, Președinția, și au contat pe sprijinul Comisiei. Am asistat la numeroase dovezi de solidaritate când unele țări membre au ajutat alte țări membre. De asemenea, am realizat fără putință de tăgadă că piața internă a funcționat acolo unde putea să funcționeze. Am fost, de asemenea, încântat de răspunsul ferm și coordonat venit din partea industriei europene a gazelor, care, în primul rând,

a demonstrat adoptarea unei poziții comune în privința Gazprom, dar, în al doilea rând, a permis și crearea unei propuneri comune care ar putea fi utilă în cazul în care nu va exista un acord permanent între Rusia și Ucraina.

Care sunt slăbiciunile pe care le-am descoperit? Prima a fost lipsa infrastructurii. Acest lucru a fost evident, fiind parțial și motivul pentru care piața nu a putut funcționa. Prețul gazelor și piața mărfurilor cu livrare imediată nu au crescut în mod deosebit, însă acest lucru se datorează faptului că, în anumite regiuni ale Uniunii Europene unde era cea mai mare nevoie de aprovizionarea cu gaze nu exista nicio altă posibilitate de livrare a gazului.

Au existat unele cazuri în care s-ar fi putut da dovadă de mai multă solidaritate. Am observat și unele cazuri în care nu a existat suficientă transparență; fără îndoială că avem nevoie de un mecanism mai puternic de coordonare pentru combaterea crizei.

Revizuirea strategică a politicii energetice care a fost propusă de Comisie în luna noiembrie lua în considerare cinci domenii pe care dna Laperrouze și Comisia pentru industrie, cercetare și energie le prezintă mai detaliat și le coordonează. Acestea sunt: eficiența energetică, utilizarea resurselor locale (și aș dori să menționez că, pentru 2008, 43% din puterea instalată provine din energia eoliană, este cea mai mare putere instalată, iar vântul reprezintă o sursă locală de energie), relațiile externe, însemnând colaborarea cu colegii noștri, mecanismele crizei și infrastructura.

Cred că un aspect important în privința căruia Comisia va depune multe eforturi suplimentare îl reprezintă apelul efectuat în acest raport privind consolidarea activităților din diferite domenii, deoarece am desfășurat cu adevărat o mulțime de activități legate de implementarea pachetului de măsuri referitoare la energie și schimbările climatice, activități legate de tehnologie, relațiile externe, piața internă. Dar este foarte important să vedem cum putem consolida aceste domenii și ce măsuri suplimentare trebuie să luăm, dacă este necesar.

Voi încheia cu o anumită propunere elaborată de Comisie, care este în mare măsură legată de această chestiune, dar și de criza economică generală cu care ne confruntăm. Este vorba de partea legată de energie din cadrul pachetului de redresare.

Propunem ca fondurile să fie alocate în trei direcții. 3,5 miliarde de euro pentru infrastructură – acești bani nu sunt pentru sprijinirea fiecărui proiect în parte, ci pentru sporirea diversificării fluxului de gaze dinspre sud, vest și est și obținerea unor mijloace diverse de aprovizionare cu gaze, mijloace care să fie echilibrate și durabile.

În ceea ce privește electricitatea, dacă privim punctele cele mai slabe, acestea ar fi izolarea țărilor baltice și a Peninsulei Iberice.

Există două domenii care uneori sunt privite ca un lux, dar, după părerea mea, acestea sunt extrem de importante: instalațiile eoliene offshore – este deosebit de important să beneficiem de susținerea publică pentru proiectele în desfășurare – și captarea și stocarea carbonului. Acestea sunt absolut necesare în atingerea pe plan mondial a obiectivelor noastre privind schimbările climatice, însă ele vor oferi și un stimulent extrem de necesar industriei europene de a crea tehnologia care ar putea fi utilizată în viitor.

Așa că avem de-a face cu o combinație între securitatea aprovizionării, obiectivele tehnologice și obiectivele privind redresarea economiei europene. Consider că aceasta este propunerea adecvată. Volumul fondurilor nu este uriaș, însă cred că acestea se îndreaptă în direcția potrivită, iar publicul trebuie să se implice în consolidarea securității aprovizionării în Uniunea Europeană.

Anne Laperrouze, raportoare. – (FR) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, dezbaterile noastre privind această a doua revizuire strategică a politicii energetice au fost desigur marcate de această nouă criză a gazelor dintre Rusia și Ucraina. Această criză a scos în evidență deficiențele, fragilitatea interconexiunilor și dificultatea Uniunii Europene de a reacționa și de a vorbi într-un singur glas.

A dovedit, pentru a treia oară, necesitatea unei politici energetice comune. Cu toate acestea, trebuie să admit – iar domnul comisar tocmai a remarcat acest lucru – că se fac progrese și există o mai mare cooperare și solidaritate între statele membre, lăsând loc de speranță în privința găsirii unei soluții care să ne permită gestionarea acestei crize.

Aș dori să mulțumesc membrilor care au avut o contribuție importantă la dezvoltarea acestui raport, pe care l-am elaborat repede, având în vedere că am fost informați despre comunicare în luna noiembrie. Nu voi

explica în detaliu tot ceea ce ne-am propus în această rezoluție, dar aș dori în schimb să precizez care sunt mesajele pe care Comisia pentru industrie, cercetare și energie a dorit să le transmită prin aceasta.

Contextul este următorul: constrângerile legate de climă se vor înăspri, securitatea aprovizionării Uniunii Europene este amenințată de crize din ce în ce mai grave și mai frecvente, iar competitivitatea sa poate fi afectată. Toate acestea implică nevoia unui nou mod de gândire în privința consumului și utilizării energiei în cadrul Uniunii Europene, a unui nou mod de gândire în privința resurselor noastre energetice și necesitatea exploatarea acestei surse considerabile de locuri de muncă de care dispune sectorul energetic, locuri de muncă vitale în contextul crizei economice prin care trecem.

Care sunt propunerile noastre? Pe termen scurt: promovarea viziunii 3x20 pentru 2020 referitoare la pachetul privind energia și schimbările climatice pentru a o transforma într-o politică energetică europeană. Aceasta este o acțiune comună la mai multe niveluri – mondial, european, național și local – ceea ce înseamnă că prioritățile pe care le-am indicat sunt, desigur, economisirea de energie și dezvoltarea energiilor regenerabile, deoarece Uniunea Europeană dispune de un potențial important în acest domeniu. În special, obiectivul de reducere a consumului energetic cu 20% va trebui să devină obligatoriu.

În al doilea rând, va trebui sporită securitatea aprovizionării Uniunii Europene prin investiții în rețele și, în special, în interconexiuni. Solidaritatea statelor membre înseamnă că rețelele trebuie să asigure aprovizionarea regiunilor izolate, care depind într-o mare măsură de un singur furnizor. Acest lucru înseamnă și faptul că directiva privind securitatea aprovizionării cu gaz va trebui să fie revizuită pentru a o transforma într-un instrument de gestionare a crizelor europene. Sporirea securității aprovizionării înseamnă și consolidarea și structurarea dialogului cu țările de tranzit și țările producătoare. Aceste relații de interdependență energetică trebuie dezvoltate, în special cele cu Rusia și zona mediteraneană.

În al treilea rând, existența unei piețe interne reprezintă un factor crucial în ceea ce privește securitatea aprovizionării. Dar cum poate un stat membru să fie aprovizionat prin intermediul unui alt stat membru dacă interconexiunile sunt slabe sau inexistente?

În al patrulea rând, trebuie să identificăm cele mai bune practici la nivel internațional. În această privință, haideți să consolidăm schimbul de informații cu Japonia și Statele Unite – în special cu statul California – însă nu trebuie să ne amăgim: relațiile noastre cu aceste țări consumatoare de energie se bazează atât pe cooperare, cât și pe concurență, în special în ceea ce privește tehnologiile energetice.

Apoi, mai există și perspectiva unui viitor îndepărtat, care este deosebit de important. Sarcina constă în prevederea viitorului sub aspectul aprovizionării cu energie a Uniunii Europene. Ar trebui ca până în 2010-2020, să zicem, să putem face preconizări pe baza unei situații date în ceea ce privește aprovizionarea Uniunii Europene până în 2050. În acest scop, trebuie să stabilim obiective ambițioase privind lupta împotriva schimbărilor climatice. Comisia noastră propune o reducere de 60-80%, însă pe viitor poate de cel puțin 80%, a emisiilor de CO₂, reducerea consumului energetic cu 35% și atingerea unei ponderi de 60% a energiilor regenerabile până în anul 2050.

Parlamentul nostru solicită ca acest proiect să prevadă creșterea ponderii diferitelor surse de energie în vederea planificării de investiții în mijloacele de producție, interconexiuni și cercetare și dezvoltare.

În cadrul mixului energetic pentru 2050, Comisia pentru industrie, cercetare și energie a confirmat ponderea energiei nucleare alături de alte surse de energie, precum energiile regenerabile, precum și dorința de creare a unor mijloace de stocare a energiei și de utilizare a energiei solare, care este o sursă infinită.

Vladimír Remek, autor. – (CS) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, aveți deja textul întrebării adresate Comisiei privind soluția la problemele legate de eficiența energetică prin intermediul utilizării tehnologiei informației și a comunicării (TIC), așa că vă rog să-mi permiteți să fac două remarci. Aș dori să mulțumesc tuturor raportorilor virtuali și altor membri pentru eforturile depuse, care au dat naștere unui întreg șir de idei ce au fost incluse în versiunea finală a rezoluției care cuprinde întrebarea adresată Comisiei. În cele din urmă, s-a găsit o soluție de compromis pentru aproape 90 de amendamente propuse, iar documentul a fost adoptat în unanimitate de Comisia pentru industrie, cercetare și energie.

Ne aflăm abia la începutul eforturilor noastre de sporire a eficienței energetice grație TIC. Poate că în toamna anului trecut ni se părea că pregătim de fapt o revizuire și o strategie pentru viitor. Evenimentele din ultimele săptămâni ne-au adus în fața unei serii noi de realități. Atât criza financiară, cât și întreruperea aprovizionării cu gaze către unele state membre UE, după cum s-a menționat deja, au dus la nevoia de a lua toate măsurile disponibile pentru rezolvarea cât mai rapidă a problemelor energetice. Același lucru este valabil și în ceea ce

privește nevoia unei creșteri pronunțate a eficienței energetice (utilizarea eficientă a energiei) aplicând într-o măsură cât mai mare tehnologia informației și comunicării. Este mai mult decât evident faptul că, fără o aplicare inteligentă și, țin să subliniez, chibzuită și la o scară cât mai largă a acestor tehnologii, nu vom reuși nici să reducem consumul de energie, nici să limităm efectele nefavorabile ale schimbărilor climatice.

Cu ajutorul centrelor specializate, al institutelor de cercetare, al reprezentanților unor sectoare industriale importante și al autorităților de stat ale statelor membre ale Uniunii, am încercat să analizăm situația cu privire la utilizarea TIC pentru o mai bună evaluare energetică. Nu trebuie să permitem niciunei încercări de reducere a cererii de energie să contravină ambițiilor UE de a-și menține competitivitatea și dezvoltarea economică durabilă. Cu siguranță, nu putem alege calea extremă a „economisirii cu orice preț”.

Este adevărat că reducerea cererii de energie reprezintă unul dintre cele mai eficiente mijloace de limitare a emisiilor de gaze cu efect de seră. Dar suntem implicați și în dezvoltarea unor concepte precum grilele inteligente, clădirile inteligente și măsurarea mai eficientă a consumului energetic. Este vorba de aplicarea tehnologiei informației și comunicării în transporturi și construcții, limitând deplasarea mărfurilor, sisteme mai eficiente de iluminat și soluții precum nanotehnologia etc. Pe scurt, cu greu poate fi găsit un sector în care eficiența energetică să nu poată fi îmbunătățită cu ajutorul progreselor din domeniul TIC. În elaborarea documentului, am confirmat pur și simplu faptul că toate încercările noastre de rezolvare a cererii de energie din UE sunt strâns legate între ele și interdependente. Ca urmare, sprijinul pe care noi, Parlamentul European, l-am acordat proiectului Galileo se va reflecta în creșterea eficienței transporturilor, a deplasării mărfurilor și cetățenilor și așa mai departe.

Îmi face plăcere să menționez faptul că avem deja mai multe exemple în UE privind aplicarea cu succes a tehnologiilor informației și comunicării în scopul utilizării mai eficiente a energiei. Este bine că se vorbește despre necesitatea publicării acestor exemple ca factor pozitiv de motivare a publicului larg. În principiu, știm ce trebuie făcut. Trebuie doar să transformăm cuvintele în fapte. În caz contrar, cetățenii statelor membre își vor pierde încrederea. Din păcate, mulți dintre ei ne privesc mai degrabă ca pe un club de dezbateri birocratic decât ca pe o instituție care îi poate ajuta să surmonteze obstacolele și să-și îmbunătățească viața.

Aceste cuvinte se aplică în întregime și politicii energetice generale, care a fost tratată în raportul său de către colega noastră, dna Laperrouze. Eu am fost raportorul virtual pentru documentul privind a doua revizuire strategică a acestei politici și țin să-i mulțumesc dnei Laperrouze pentru excelenta sa contribuție la obținerea în cele din urmă a unei soluții de compromis pentru raportul său. Rezultatul este mai realist și mai convingător decât textul original. După cum era de așteptat, apropierea alegerilor pentru PE a dus la apariția unei anumite doze de populism direcționate către alegători. Au fost exprimate ambiții mari, iar oamenilor le place să le audă. Cu toate acestea, realizarea acestor ambiții depășește cu mult posibilitățile reale. Da, cu toții ne-am dori să acoperim cererea de energie exclusiv din sursele regenerabile. Asta ar fi idealul. Personal, însă, îndemn la realism. Același lucru se aplică și tentativei de a forța introducerea în document a unei reduceri uimitoare de 80% a emisiilor până în 2050, în locul unei reduceri mai realiste de 50-80%.

Adversarii energiei nucleare încearcă din nou să excludă această sursă nepoluantă, care este de o importanță vitală pentru Europa, din mixul energetic general. Trebuie să fie foarte clar pentru orice persoană care nu dorește doar să adopte opinia generală și să exploateze teama de energie nucleară că pur și simplu nu ne putem descurca fără ea. Va trebui să investim într-o nouă generație de centrale nucleare, în mijloace sigure de stocare și reutilizare a combustibilului și în fuziunea nucleară. Consider că este rezonabil ca raportul să sprijine, în esență, includerea energiei nucleare în mixul energetic. În final, consider că este important să încercăm o mai bună integrare a grilelor energetice, de exemplu cu statele baltice. Aceste state au fost lăsate de izbeliște, primind doar promisiuni. De asemenea, apreciez faptul că avem din nou o idee a unei mai bune coordonări a rețelilor de transmisie, utilizând eventual, dacă vom dori acest lucru, un fel de sistem central de control.

Viviane Reding, membră a Comisiei. – Doamnă președintă, dați-mi voie mai întâi să mulțumesc Comisiei pentru industrie, cercetare și energie pentru munca depusă în legătură cu această chestiune care este de maximă importanță, întrucât este adevărat că prin intermediul tehnologiilor informației și comunicării putem contribui semnificativ la rezolvarea problemelor climatice și la obținerea unei reduceri de 20% atât în ceea ce privește consumul energetic, cât și emisiile de carbon.

Aceasta este o provocare majoră, știm asta, însă nu este insurmontabilă și putem reuși doar dacă vom ști să utilizăm TIC. De aceea, Comisia nu își propune să acționeze în maniera următoare.

În primul rând, lucrăm de ceva timp la o comunicare privind o strategie cuprinzătoare care vizează abordarea problemelor noastre energetice și climatice prin intermediul TIC. Această strategie va fi însoțită de o

recomandare în care vom stabili sarcinile, obiectivele și termenele acțiunilor în sectorul TIC, acțiuni desfășurate de entitățile interesate și de statele membre. Aceste acțiuni au ca scop accelerarea adoptării TIC ca mijloc prin care putem acoperi nevoile energetice ale locuințelor și întreprinderilor noastre și ale societății noastre în general.

Întrebarea este: la ce nivel? În primul rând, desigur, chiar la nivelul produselor TIC. Amprenta de carbon a acestora este extrem de importantă și știu că această industrie depune eforturi în acest sens. Sperăm ca această muncă să fie realizată prin investițiile în cercetare.

Al doilea nivel îl reprezintă TIC în calitate de mijloc general, care poate fi utilizat în toate sectoarele de activitate economică. Avem nevoie de stimulente pentru a schimba comportamentul – cum spunea doamna raportoare: „*să gândim diferit*” – însă acest lucru se va întâmpla doar în cadrul guvernelor, administrațiilor, întreprinderilor și în rândul cetățenilor, dacă aceștia vor înțelege care este potențialul de economisire. Aceasta înseamnă că trebuie să măsurăm ce avem în prezent și care sunt lucrurile pe care le facem mai bine. Dacă nu vom măsura aceste lucruri, nu vom avea rezultate; de aceea, avem nevoie de o bază la care să ne raportăm pentru a evalua progresele.

Provocarea măsurării și cuantificării vor constitui nucleul propunerii noastre.

Un alt aspect central al propunerii noastre este modul în care vom trece de la rezultatele cercetărilor la inovație și la realizări practice. Am început, bineînțeles, cu cercetarea. Programele de finanțare din domeniul cercetării și dezvoltării tehnologice ale Comisiei au ca scop exploatarea acestui potențial și în cadrul sistemelor și infrastructurilor pentru servicii.

Se așteaptă ca rezultatele cele mai semnificative să fie obținute în domenii precum distribuția electricității, construcțiile, logistica transporturilor și iluminatul. Doamna raportoare are dreptate: este nevoie de o participare trans-sectorială la aceste proiecte. Acesta este și motivul pentru care am conceput proiecte de cercetare trans-sectorială și am colaborat strâns cu reprezentanții domeniului pentru a reduce timpul care se scurge între etapele de cercetare și dezvoltare și inovație. Și tot din acest motiv, în programele noastre de inovare am susținut demonstrarea și validarea soluțiilor și tehnologiilor noi în împrejurări reale pentru a spori la maximum implementarea acestora.

Reducerea amprentei produselor TIC reprezintă, de asemenea, o componentă a acestei cercetări. În ceea ce privește finanțarea, până acum am investit peste 400 de milioane de euro în această inițiativă. În cadrul planului de redresare propus de Comisie, parteneriatele public/privat pentru cercetare și dezvoltare sunt prioritare, una dintre cele trei inițiative pe care le propunem fiind clădirile eficiente din punct de vedere energetic, un domeniu în care TIC vor juca, bineînțeles, un rol predominant.

Unul dintre proiectele-pilot care sunt puse în practică în prezent îl reprezintă sistemul de transport inteligent. Am efectuat deja numeroase investiții în sistemele inteligente de la bordul automobilelor, iar acum trecem la etapa următoare, și anume la relația dintre automobil și drum și indicatoarele rutiere. Sunt de acord cu doamna raportoare în privința faptului că va fi foarte important să avem propriul nostru program de sateliți pentru a deveni mai eficienți în acest domeniu.

Giorgos Dimitrakopoulos, raportor pentru avizul Comisiei pentru afaceri externe. – (EL) Doamnă președintă, țin să o felicit pe dna Laperrouze și să-i mulțumesc pentru cooperarea de care ne-am bucurat în toată această perioadă. În numele Comisiei pentru afaceri externe, vă voi comunica pe scurt câteva dintre principalele propuneri pe care le-am prezentat dnei Laperrouze.

În primul rând, ar trebui să existe o politică externă europeană comună în domeniul energiei, care să pună accentul pe securitatea surselor energetice și a rutelor de transport al energiei. Într-un moment în care bătălia se dă pe sursele energetice, înțelegem cu toții importanța acestei propuneri.

În al doilea rând, trebuie să consolidăm relațiile cu alte țări, în special cu țările producătoare de energie, dar și cu țările care se află în calea rutelor de transport al energiei, cu alte cuvinte, țările de tranzit.

În al treilea rând, avem nevoie de o nouă serie de clauze obligatorii de interdependență energetică. Aceste clauze sunt extrem de importante, în special în cadrul negocierilor pe care le desfășurăm cu alte țări și mai ales, de exemplu, iar aceasta este o problemă de actualitate, în negocierile pe care le purtăm cu Rusia privind un nou acord de înlocuire a acordului din 1997.

Am făcut referire la lupta pentru sursele energetice, o chestiune importantă care a dus la apariția unor opinii diferite privind sursele energetice și rutele de transport al energiei către noi. În prezent, există numeroase

proiecte importante. Aș dori să menționez gazoductul South Stream, gazoductul TGI (Turcia-Grecia-Italia), gazoductul Nabucco și trebuie să menționez, desigur, și regiunea caspică, întrucât constituie subiectul multora dintre dezbaterile noastre. Am aici o hartă a Mării Caspice și cred că, atunci când ne uităm la Marea Caspică, trebuie să luăm în considerare toate laturile, inclusiv Azerbaidjanul și Turkmenistan; vom dezbate această chestiune în Parlamentul European mâine sau poimâine, dar aș dori să vă reamintesc importanța Turkmenistanului și, în ultimul rând, a Iranului, bineînțeles.

Romana Jordan Cizelj, în numele Grupului PPE-DE. – (SL) Energia reprezintă una dintre necesitățile de bază ale vieții. Însă, de la o anumită vreme, omenirea nu s-a mai mulțumit cu condițiile elementare de trai; am încercat, de asemenea, să atingem nivelul de dezvoltare socială care să ne facă viața mai ușoară. Din acest motiv, energia urmează tendințele economice ale oricărei societăți.

Cu toate acestea, abia cu puțin timp în urmă am început să privim prosperitatea individului dintr-o perspectivă mai holistică și nu o mai măsurăm exclusiv din punctul de vedere al puterii sale de cumpărare. De aceea, în ceea ce privește energia, trebuie să obținem un echilibru între securitatea și fiabilitatea aprovizionării, protecția mediului și măsurile de combatere a schimbărilor climatice și competitivitate. Grupul nostru politic promovează toate aceste trei obiective ca fiind temelia politicii europene comune în domeniul energiei și, în această privință, salutăm raportul Laperrouze.

Schimbările climatice și problemele cu care ne-am confruntat în ianuarie privind transportul gazelor rusești către Europa vădesc importanța diversității când vine vorba de politica energetică comună. Uniunea Europeană trebuie să introducă proiecte care să ne consolideze cât mai repede infrastructura energetică pentru a facilita importul de gaze de-a lungul unor rute de aprovizionare diferite. În această privință, trebuie să ne asigurăm că suntem capabili să importăm gaze atât din diverse țări de tranzit, cât și din diverse țări exportatoare de energie. În acest sens, implementarea proiectului Nabucco este deosebit de importantă.

În plus, trebuie să ne îmbogățim mixul energetic. În esență, acesta trebuie să includă o pondere mai mare a surselor energetice care nu provoacă emisii de gaze cu efect de seră, prin urmare, atât surse regenerabile de energie, cât și energie nucleară. Nu putem nici să renunțăm pe deplin la cărbune, însă trebuie să utilizăm cele mai bune tehnologii, precum cele care permit captarea și stocarea carbonului.

Aș dori să subliniez faptul că utilizarea eficientă a energiei este sarcina noastră prioritară, însă numeroase studii au arătat că trebuie să ne investim puterile financiare, intelectuale și creatoare în generarea și transmisia capacităților. În ciuda tuturor măsurilor pe care le-am menționat, va mai trece ceva timp până vom putea reduce la zero dependența de importuri. Pentru a minimiza problemele implicate în importarea energiei, trebuie să formulăm o politică externă comună eficientă în domeniul energiei. Din acest motiv, aș dori adoptarea Tratatului de la Lisabona, astfel încât să poată fi înlăturat orice obstacol instituțional care împiedică formularea politicilor externe.

Aici fac aluzie la Irlanda și ne așteptăm ca poporul irlandez să rezolve această problemă. Însă așteptările noastre privind o politică externă comună în domeniul energiei vor fi mai realiste dacă vom lua măsuri concrete în domeniile pe care le-am definit deja ca făcând parte din politica energetică comună. Eu sunt de părere că ar trebui să adoptăm al treilea pachet privind liberalizarea gazelor și electricității în cursul acestui trimestru parlamentar, alături de reguli de piață uniforme pentru întreaga Uniune.

În concluzie, dați-mi voie să-mi expun părerea în ceea ce privește amendamentele propuse. Consider calitatea raportului Laperrouze ca fiind suficientă pentru a elimina necesitatea unor amendamente substanțiale. Obiectivele pe termen lung, pe care le vom îndeplini prin intermediul pachetului 20-20-20 și care au fost susținute atât de Consiliul European, cât și de Parlamentul European, trebuie să rămână neschimbate. Grupul nostru politic nu va susține niciun amendament prin care se va căuta reducerea diversificării surselor energetice. Însă vom susține acele amendamente prin care se caută creșterea numărului de rute de aprovizionare și sporirea securității energetice în cadrul Uniunii.

În cele din urmă, aș dori să felicit raportarea pentru excelența sa și să-i mulțumesc pentru cooperare.

Mechtild Rothe, în numele Grupului PSE. – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, dați-mi voie să-i adresez mulțumirile mele doamnei raportoare Anne Laperrouze pentru cooperarea de care a dat dovadă pe parcursul dezbaterilor noastre. Permiteți-mi să transmit mulțumiri și personalului secretariatelor pentru contribuția lor neprețuită.

Pe fondul ultimei crize a gazelor, a doua revizuire strategică a politicii energetice este cât se poate de oportună. Securitatea aprovizionării și solidaritatea între statele membre trebuie să constituie nucleul politicii energetice

europene. Cred cu tărie că, dacă apelul conținut în acest raport privind sporirea diversificării coridoarelor de transport al gazelor ar primi un răspuns, aceasta ar aduce o îmbunătățire semnificativă. În plus, până la sfârșitul acestui an, Comisia trebuie, de asemenea, să prezinte o propunere de revizuire a Directivei privind gazele din 2004 pentru a include o cerință de elaborare a unor planuri naționale și europene de urgență obligatorii și eficiente.

Însă, în calitate de membri ai Grupului Socialist din Parlamentul European, acordăm o importanță fundamentală datoriei statelor membre de a monitoriza, chiar și în perioadele normale, consumatorii cei mai vulnerabili ai societății, și anume cei care sunt victimele sărăciei energetice. Există încă o lipsă a strategiilor naționale pentru rezolvarea acestei probleme. De aceea, grupul din care fac parte a propus un amendament suplimentar prin care solicită statelor membre să depună eforturi reale în vederea soluționării acestei probleme.

Raportul subliniază importanța deosebită a economisirii energiei și a eficienței energetice. Modalitățile cele mai eficiente și ieftine de sporire a securității aprovizionării sunt în mod clar creșterea eficienței energetice și economisirea de energie. În același timp, trebuie să avem obiective ambițioase și realiste privind aprovizionarea cu energie a Europei pe viitor. Sunt bucuros să afirm că ne îndreptăm în această direcție, de exemplu prin solicitarea atingerii obiectivului de 60% a ponderii energiilor regenerabile în cadrul mixului nostru energetic până în 2050. Raportul evidențiază, de asemenea, semnificația specială a inițiativelor locale destinate căutării unei politici energetice și climatice de succes. Pactul Primarilor joacă un rol cheie în această privință, însă este important să sprijinim și alte abordări similare, precum ideea unui Pact al Insulelor. Totuși, concluzia este că obiectivele noastre vor fi dificil de atins fără investiții în infrastructura rețelelor energetice și fără continuarea liberalizării pieței interne. Avem nevoie de o piață energetică unică funcțională, cu o concurență corectă și cu garantarea accesului gratuit la rețea și a drepturilor de distribuție egale pentru toți producătorii. În această privință, următoarele săptămâni vor fi cruciale. Ceea ce ne trebuie este crearea și dezvoltarea unei rețele inteligente de electricitate care să includă centrale electrice combinate, bazate pe TIC și o producție energetică descentralizată. Aceasta este singura modalitate prin care resursele energetice pot fi canalizate eficient către zonele în care este cu adevărat nevoie de ele. Avem nevoie de o „supergrilă” europeană care să exploateze și să lege sursele cu un potențial enorm din Marea Nordului, regiunea baltică și cea mediteraneană.

Aspectul în privința căruia raportul nu poate fi însă susținut este cel referitor la solicitarea Comisiei de a elabora un plan privind investițiile nucleare. Din acest motiv, grupul meu a propus un amendament care subliniază în mod clar interesul nostru comun în privința securității nucleare, accentuând faptul că decizia suverană privind efectuarea de investiții în energia nucleară aparține statelor membre. Părerea mea este că nu avem nevoie de energia nucleară.

PREZIDEAZĂ: MAREK SIWIEC

Vicepreședinte

Graham Watson, în numele grupului ALDE. – Domnule Președinte, revizuirea energiei de anul trecut a reprezentat o modernizare oportună și o feliicit pe Anne Laperrouze pentru raportul său riguros cu privire la aceasta.

Problemele semnalate sunt extrem de complexe, dar le putem rezuma astfel: Europa are nevoie de o politică a energiei care să ne ofere resurse energetice durabile, la prețuri accesibile și sigure. Durabile prin ruperea dependenței noastre ombilicale de combustibilii fosili care ne sufocă planeta, accesibile prin garantarea unor costuri stabile și realiste pentru consumatori și sigure prin eliberarea cetățenilor europeni de dependența față de furnizorii monopoliști și nesiguri.

Astăzi, vineri, un grup de comisari se vor întâlni cu prim-ministrul Putin și echipa sa de miniștri. Energia este pe ordinea de zi și partea noastră trebuie să clarifice faptul că nu putem tolera un conflict între Rusia și Georgia, care să evolueze într-o criză europeană a gazelor în mijlocul iernii. Trebuie să fie cerute asigurări, însă o comunicare este, de asemenea, necesară. S-a întâmplat înainte și nu trebuie să se mai repete.

E timpul ca rezervele energetice ale Europei să fie reevaluate fundamental. Această perspectivă este împărtășită de membrii tuturor grupurilor din această Cameră, care ar trebui să se unească pentru a-și atinge scopul. Acesta este motivul pentru care în această săptămână, un mic grup al nostru, printre care și dl Hammerstein, care va vorbi mai târziu, va lansa un pamflet al partidelor politice, *Realizarea trecerii la energia verde pe timp de criză*.

Sunt recunoscător tuturor membrilor care au contribuit cu idei și sunt surprins de gradul de consens care există. Există o dorință în această Cameră de a se lucra rapid, împreună, în căutarea unei soluții trainice a crizei energetice din Europa și noi trebuie să exploatăm acest lucru.

Dintre toate planurile posibile pentru începerea unei noi ere energetice, următorul plan iese în evidență: se numește super rețeaua sau DESERTEC. Președinția franceză l-a menționat ca pe un posibil proiect de funcționare pentru noua noastră Uniune Europeană pentru zona mediteraneană. Câțiva membri, printre care doamna Harms, au vizitat recent sudul Spaniei pentru a vedea tehnologia în acțiune: energia termică solară din Africa de Nord și terenul însorit din sudul Europei unde se colectează energia solară, generând echivalentul a unui milion și jumătate de barili de petrol pe kilometru pătrat pe an. Transportată prin cabluri directe de curent de înaltă tensiune, eficiente din punct de vedere energetic, această energie ar putea fi alimentată în super rețeaua europeană, preluând energia regenerabilă de pe întreg teritoriul UE - energia mareelor din regiunile de coastă, energia eoliană și energia valurilor din zonele cu mult vânt din nord-vestul Europei și energia biomasei și energie geotermală, de oriunde ar apărea acestea.

La început, trebuie făcute unele cheltuieli. Centrul aerospațial german estimează cheltuieli de construcție de 45 de miliarde de EUR, dar, de asemenea, spune că consumatorii ar economisi acea sumă de mai multe ori prin facturi de energie reduse în următorii 35 de ani și investiția ar crea mii de locuri de muncă.

Acesta este un proiect îndrăzneț pentru un viitor energetic durabil, accesibil și sigur. Acesta este viitorul energiei pentru care Europa trebuie să lupte.

Antonio Mussa, în numele grupului UEN. – (IT) Doamnă Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să mulțumesc sincer doamnei Laperrouze pentru activitatea sa, cu care sunt de acord într-o mare măsură. Sunt totuși confuz cu privire la anumite aspecte, probabil din cauza încrederii exagerate în evaluările Comisiei.

În primul rând, cred că tendința anticipată în cererea de gaze este restrictivă. Dacă este așa, mă tem că impactul va fi negativ asupra surselor de finanțare pentru proiecte. În ceea ce privește infrastructura, există proiecte relevante în stadii diferite de dezvoltare. În locul restabilirii ordinii lor prioritare într-un mod abstract, ignorând zona mediteraneană, ar fi recomandabil să fie reevaluate în funcție de momentele de dezvoltare, structura financiară, rezervele disponibile și legătura dintre sprijinul public și angajamentul privat.

Doamna Laperrouze recomandă apoi diversificarea surselor și a rutelor de aprovizionare. Un exemplu este Coridorul sudic. În această privință, cred că este necesară o abordare programată, împărțită în faze. Desigur, în cazul zonei Mării Caspice, numai gazul din Azerbaidjan va fi disponibil în prima fază. Accesul la alte țări va avea loc în a doua fază, piața devenind astfel mai complicată în termeni politici, de reglementare și de infrastructură. Propunerea Comisiei referitoare la Cooperarea pentru dezvoltarea zonei Mării Caspice poate rezolva aceste probleme, în cazul în care va trebui să se ocupe, printre altele, cu facilitarea dezvoltării infrastructurii lipsă.

Penultimul aspect privește caracterul fundamental incontestabil al mecanismelor de solidaritate pentru politicile energetice ale Uniunii, precum și în raport cu Tratatul de la Lisabona. Pe de altă parte, se recomandă, în scopul fezabilității acestor măsuri, să se evite, pe lângă distorsiunile posibile, procedurile excesiv de greoaie.

În cele din urmă, aș dori să mă refer la relațiile externe. Pe lângă rolul Cartei Energiei, un obiectiv important este extinderea Comitetului pentru energie, în special pentru a include țările de tranzit, precum și domeniul energiei regenerabile.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Doamnă Președinte, doamnelor și domnilor, în pofida unei bune atmosfere de lucru la a doua revizuire strategică a politicii energetice, regret că nu am reușit să obțin corecțiile la propunerea Comisiei pe care le-am considerat necesare.

În opinia mea, titlul „Revizuirea strategică a politicii energetice” are puternice conotații referitoare la construirea viitorului. Dacă aruncăm totuși o privire la această revizuire, trebuie să concluzionăm că are rădăcini foarte puternice în trecut. În centrul acestui plan strategic de energie - și mi-e teamă că raportul Laperrouze nu clarifică nici acest lucru - este vechiul mix energetic al cărbunelui și energiei nucleare și chiar se pune încă o dată un accent deosebit pe sectorul energiei nucleare.

Mă întreb, doamnă comisar Piebalgs, ce s-a întâmplat cu propunerile pe care ni le-ați prezentat la începutul acestui mandat legislativ, când ne-ați spus că marile riscuri asociate cu energia nucleară trebuie să fie rezolvate, că problema deșeurilor nucleare, finanțarea dezafectării și toate aceste probleme trebuie să fie soluționate înaintea oricăror acțiuni pozitive ale Comisiei în sensul dezvoltării energiei nucleare. Niciuna din aceste probleme nu au fost rezolvate și totuși Comisia lansează acum această ofensivă pro-nucleară. Faptul că unul

dintre cele mai mari falimente din istoria industriei nucleare din Europa de Vest are loc chiar acum, în Finlanda, că suma în litigiu între compania finlandeză de electricitate și Areva a ajuns acum la 2,4 miliarde de EUR, pentru că au apărut atât de multe cheltuieli suplimentare la Olkiluoto, nu par să vă îngrijoreze câtuși de puțin. Mă întreb care este semnificația acestei noi operațiuni de investiții într-un sector care, în ciuda primirii unor investițiilor publice zeci de ani, care depășesc volumul de participare în toate celelalte sectoare, produce din nou acest tip de încurcătură. Mi-ar plăcea foarte mult să știu dacă credeți cu adevărat în toate acestea sau dacă altcineva se află în spatele acestor manevre.

În opinia mea, acest amestec de cărbune și energie nucleară este exact strategia care a condus politica energetică a Uniunii Europene pe un drum greșit. Am spus suficient de multe despre energia nucleară, dar utilizarea cu risipă a combustibililor fosili - un alt aspect la care revizuirea nu face deloc referire - a contribuit, de asemenea, la dezastrul climatic prezent, iar ajustările esențiale ale acestei strategii depășite nu sunt realizate în această revizuire.

În deliberările asupra raportului doamnei Laperrouze, grupul meu a stabilit priorități clare. Se subînțelege că energia nucleară nu a fost una dintre acestea, dar am încercat să aducem schimbări reale și în alte domenii. Ne-am dorit ca obiectivul de reducere cu 20% a consumului de energie primară să devină obligatoriu în cele din urmă. Acest lucru nu s-a întâmplat. Așteptăm o propunere realistă de dezvoltare a „super rețelei”, cu alte cuvinte o rețea care trebuie să aibă posibilitatea de a include capacități foarte mari de generare a energiei din surse regenerabile din Marea Nordului, în alte zone de coastă sau în regiunile deșertice din sud. Nu am găsit niciun indiciu real al acestor lucruri nici în raport, nici în propunerea Comisiei.

De asemenea, credem că a fost o mare greșeală să lăsăm întregul domeniu al transportului în afara acestui proces de planificare strategică a energiei, pentru că noi - ca și voi - dorim să scăpăm de dependența de petrol. Ați decis că problemele legate de transport trebuie discutate separat, dar în opinia noastră această problemă ar trebui să fie unul dintre principalele puncte focale ale planificării strategice a energiei.

Diversificarea aprovizionării cu gaze este foarte bună și trebuie să facem acest lucru în mod cert, dar în același timp trebuie depus orice efort ca să ne asigurăm o dată pentru totdeauna că gazul este folosit în mod eficient, altfel diversificarea nu ne va duce nicăieri la sfârșitul zilei.

Am fost îngrozit săptămâna trecută să aflu că Planul de redresare al Comisiei Europene reexaminează toate aceste distorsiuni strategice și adoptă aceeași abordare retrogradă ca și această Revizuire strategică a energiei. Trebuie să anunț în numele grupului meu că nu vom sprijini nici raportul Laperrouze, nici Revizuirea strategică a politicii energetice și că ne vom strădui, de asemenea, în contextul Planului de redresare, să pledăm pentru durabilitate și simțul practic.

Esko Seppänen, în numele Grupului GUE/NGL. – (FI) Domnule Președinte, stimați comisari, solidaritatea este un cuvânt minunat. Aparține în general vocabularului stângii. Solidaritatea nu ar trebui să fie invocată doar în numele politicii anti-Gazprom și anti-Rusia, ci și pentru a preveni sărăcirea energetică generală. Energia este necesară, de asemenea, sub formă de energie electrică și termică pentru cei săraci.

Cea mai mare problemă legată de Strategia energetică europeană este că nu a fost construită din nimic, ci este înrădăcinată în geografia, istoria și economia energetică proprii fiecărei țări. În cazul în care va exista o strategie comună și structurile sale vor fi armonizate, se înțelege că vor exista învinși și învingători. Există țări care sunt obligate, în numele solidarității, să își abandoneze structurile lor experimentate și testate. Aceasta nu poate însemna solidaritate.

Armonizarea rețelelor de energie electrică înseamnă, de asemenea, armonizarea prețului energiei electrice. În practică, aceasta nu se va face prin referire la cele mai mici prețuri, ci la prețurile medii. În acest caz vor exista păgubiți: acele țări cu energie electrică ieftină. În același mod, banii folosiți în bugetul UE pentru finanțarea gazoductelor vor trebui să fie găsiți de către țările care nu îi folosesc.

Doamna Laperrouze are dreptate atunci când spune că investițiile în rețele trebuie realizate de statele membre sau companiile incluse în ele, nu de către UE. UE nu poate fi un operator de petrol, gaze sau energie electrică și nu ar trebui să fie utilizate sume mari din fondurile bugetului UE pentru sprijinirea investițiilor în rețele.

În plus, grupul nostru ar dori să reamintească tuturor, așa cum a făcut-o și dna Harms, problemele cunoscute ca fiind legate de utilizarea energiei nucleare. În timp ce, pe de o parte, emisiile de dioxid de carbon se reduc, pe de altă parte, volumul de plutoniu crește.

Bastiaan Belder, în numele Grupului IND/DEM. – (NL) Raportul Laperrouze a abordat aspecte importante referitoare la aprovizionarea cu energie cu care se confruntă în prezent Uniunea Europeană. Recentul conflict

al gazelor între Rusia și Ucraina nu a lăsat Uniunea Europeană neafectată. Raportul detaliază un număr de orientări ale politicii pentru piața energetică europeană care ar putea limita vulnerabilitatea Uniunii Europene în cazul unui alt conflict. Eu sunt în favoarea diversificării sporite a surselor de energie și a țărilor partenere din care UE importă energie, cu alte cuvinte, diversificarea aprovizionării cu energie. Conflictul gazelor dintre Rusia și Ucraina a subliniat urgența acestei probleme, încă o dată, și sper sincer că proiectul Nabucco - pentru a da un exemplu - se va realiza în viitorul apropiat.

În termeni specifici, această aspirație înseamnă că Uniunea Europeană și statele membre trebuie să se concentreze într-o mai mare măsură pe integrarea regională. În prezent, rețelele din câteva state membre sunt încă prea izolate și, în consecință, sunt prea dependente de importurile din țările terțe. Crearea de noi conexiuni între rețelele de energie ale statelor membre va permite, de asemenea, funcționarea mai eficientă a pieței interne.

Pentru a îmbunătăți în continuare modul de funcționare al pieței interne, trebuie, de asemenea, să se separe complet dreptul de proprietate al companiilor de producție de cel al companiilor de rețele. Aceasta este cea mai bună modalitate de a contracara deschiderea piețelor asimetrice.

În același timp, mai multe state membre au luat în considerare repornirea centralelor nucleare închise în temeiul acordurilor cu Uniunea Europeană. Acest lucru nu pare să fie cea mai bună cale de urmat. Mai degrabă, investind într-un număr mai mare de conexiuni transfrontaliere ar reduce mai eficient dependența de una sau mai multe țări terțe, pe termen lung.

Alte orientări importante ale politicii incluse în raport, cu care sunt de acord pe deplin, sunt creșterea eficienței energetice și creșterea cotei de energie durabilă. Cu toate acestea, statele membre au opinii divergente cu privire la rolul jucat de energia nucleară în reducerea emisiilor de CO₂. Acesta este mai degrabă o chestiune pe care trebuie să o hotărască statele membre, nu UE. Ar fi fost binevenită mai multă claritate cu privire la acest aspect în raport. Trebuie să sperăm că acest lucru va fi rectificat, prin intermediul amendamentelor.

Desislav Chukolov (NI). – (BG) Doamnelor și domnilor, până în prezent am observat cât de prezumtiv și abstract se decide ceea ce este mai bine pentru Europa în această Cameră, dar alegătorii bulgari sunt cei care m-au trimis aici și, prin urmare, eu sunt mai interesat de ce este cel mai bine pentru patria mea Bulgaria.

Pentru noi, patrioții din „Ataka”, independența energetică pentru Bulgaria este prioritatea numărul unu. În timpul „discuțiilor”, pe care noi le numim „dictatele UE”, am fost obligați să închidem reactoarele 1, 2, 3 și 4 de la centrala nucleară de la Kozloduy.

Vreau să vă reamintesc - și dacă nu știți, atunci puteți să rețineți acest lucru - că aceste unități au trecut în totalitate de controale și au fost declarate absolut sigure. La începutul anului 2007, colegul meu Dimitar Stoyanov a adresat o întrebare Comisiei Europene prin care a dorit să afle dacă a existat o astfel de cerință de închidere a tuturor acestor unități pentru ca Bulgaria să fie acceptată în UE. După cum s-a dovedit, nu a existat o astfel de cerință din partea Comisiei Europene. Cu toate acestea, domnul Günter Verheugen a mințit Parlamentul bulgar și a spus că există o astfel de cerință.

Cu câteva zile în urmă, Bulgaria se confrunta cu o criză energetică extrem de gravă. În conformitate cu articolul 36 din Tratatul nostru de aderare, avem dreptul să pornim reactivarea acestei centrale nucleare. Acesta este dreptul nostru și astfel colegii mei din Parlamentul bulgar au introdus un proiect de lege pentru reactivarea unităților de la 1 la 4 ale centralei nucleare de la Kozloduy, care sunt în prezent închise.

Alături de colegii mei din Parlamentul European, Dimitar Stoyanov și Slavi Binev, am prezentat declarația scrisă 0005/2009 prin care se solicită reactivarea acestor reactoare, cu scopul de a câștiga independența energetică a Bulgariei.

În concluzie, vreau să vă spun că Europa va fi puternică atunci când fiecare stat membru separat va fi puternic și va avea propria independență energetică. Aceasta este singura modalitate, dacă dorim să lucrăm pentru alegătorii și cetățenii noștri.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Doamnă Președinte, când discutăm Revizuirea strategică a politicilor energetice, cred că este important să subliniem unele dintre riscurile la care ne expunem - nu numai riscul unei aprovizionări nesigure cu energie, cu toate problemele pe care le ridică, dar și faptul că suntem expuși la presiuni politice din partea regimurilor care utilizează aprovizionarea cu energie ca pârgă de influențare a altor guverne. Ca urmare, există, de asemenea, un risc de fragmentare a Uniunii Europene, prin care statele membre se împart în funcție de interesele lor diferite, subminând astfel politica externă și de securitate comună.

Cred că este un lucru bun să observăm că politicile de care avem nevoie pentru abordarea schimbărilor climatice sunt foarte asemănătoare cu politicile de care avem nevoie pentru a ne consolida securitatea energetică. Reducerea utilizării combustibililor fosili înseamnă dependența mai mică de furnizori nesiguri. Creșterea aprovizionării cu alte surse de energie înseamnă o scădere a cererii de combustibili fosili, prețuri mai mici pentru cetățenii europeni și - nu în ultimul rând - un flux de numerar redus pentru regiunile petroliere ale lumii.

Acest lucru are implicații uriașe asupra securității, pe care trebuie să le luăm în considerare atunci când discutăm despre strategia energetică viitoare a Uniunii Europene. Cred că unele dintre aspecte se vor clarifica ușor când vom avea această perspectivă. Avem o mai mare nevoie de piața internă în cadrul Uniunii Europene, deoarece în realitate aceasta este singura garanție pentru solidaritatea între statele membre. Acest lucru înseamnă că trebuie să facem mai multe conexiuni transfrontaliere și să avem o rețea mai bună, unind statele membre și unificând astfel piața.

Trebuie să dezvoltăm mai mulți biocombustibili. Nu sunt de acord cu cei care spun că există un risc; este posibil pentru noi - în Europa, precum și în alte părți ale lumii - să se mărească suprafața pe care o folosim. Chiar și contribuțiile mici ale biocombustibililor pot duce la o dependență mai mică față de combustibilii fosili și o modificare a prețurilor.

De asemenea, trebuie să subliniez problema energiei nucleare. Uneori, simt că este precum elefantul într-o cameră, pentru că este unul dintre cei mai mari potențiali factori care contribuie la capacitatea Uniunii Europene de a reduce emisiile de dioxid de carbon, astăzi și în viitor. Aș dori să concluzionez pe această notă. Dacă vom încerca să unim toate aceste elemente, vom avea oportunitatea să obținem nu numai o mai puternică politică energetică, ci și o mai puternică politică de securitate.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Politica energetică este și va continua să fie o prioritate a Uniunii. Criza gazelor din această iarnă, într-o perioadă cu temperaturi foarte scăzute, a arătat, din nou, dependența statelor membre și a Uniunii Europene de furnizorii tradiționali de gaz. Uniți în diversitate este deviza Uniunii Europene. Sper ca această criză a gazelor să ne determine să fim uniți și în construcția unei politici energetice comune.

Dezvoltarea proiectului Nabucco și construcția unui terminal GPL la Constanța, important port la Marea Neagră, precum și interconectarea infrastructurilor naționale pentru energie electrică, pot contribui atât la creșterea siguranței aprovizionării cu energie, cât și la dezvoltarea capacității Uniunii de a fi solidari cu statele membre aflate în situație de criză energetică.

Solicit Comisiei și statelor membre să investească în modernizarea rețelei energetice europene și în creșterea eficienței energetice și în producția de energie din surse regenerabile. Solicit Comisiei și statelor membre să asigure finanțarea măsurilor de reducere a poluării generate de instalațiile bazate pe cărbune. Criza economică obligă statele membre să-și definească mai atent prioritățile și direcțiile strategice de dezvoltare.

În domeniul eficienței energetice, Uniunea poate avea rezultate rapide și la un cost acceptabil în lupta împotriva schimbărilor climatice. Creșterea performanței energetice a clădirilor existente și promovarea clădirilor pasive, precum și utilizarea comunicațiilor și tehnologiei informației pentru reducerea consumului de energie și creșterea eficienței energetice prin implementarea, pe scară largă, a contoarelor inteligente și a sistemelor automate sunt direcții strategice de dezvoltare în care Europa trebuie să investească.

Solicit Comisiei și statelor membre să asigure finanțarea măsurilor de reducere a poluării generate de instalațiile bazate pe cărbune. Criza economică obligă statele membre să-și definească mai atent prioritățile și direcțiile strategice de dezvoltare. Până în 2020, Uniunea trebuie să-și crească eficiența energetică cu 35% și să reducă consumul de energie primară cu 20%. Solicit Comisiei și statelor membre să promoveze și să finanțeze proiectele de cercetare destinate îmbunătățirii eficienței energetice.

Domnule comisar, solicit Comisiei Europene, Băncii Europene de Investiții și statelor membre înființarea unui fond european pentru eficiență energetică și energii regenerabile care să asigure mobilizarea de capital public și privat pentru implementarea proiectelor din domeniul eficienței energetice implementate de data aceasta pe teritoriul Uniunii Europene. Nu în ultimul rând, doresc să menționez domeniul transporturilor, care constituie principalul sector în care se utilizează petrolul. Adoptarea unor obiective foarte ambițioase pe termen mediu și chiar lung, până în 2020, în materie de eficiență energetică a vehiculelor, cred că este necesar, astăzi, la nivel european. De asemenea, încurajez statele membre să dezvolte, în mod inteligent, politicile de transport pentru mărfuri și pentru circulația persoanelor, în special în zonele urbane. Nu în ultimul rând, transportul inteligent este una dintre direcțiile strategice pentru dezvoltarea transportului.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Domnule Președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, știm cu toții că piața europeană a energiei are probleme. În prezent importăm aproape 50% și, în 10 ani, dacă nu facem nimic, vom ajunge la 70%. Energia pe care o producem este generată, de multe ori, într-un mod care dăunează mediului și creează efectul de seră, care ne va afecta sănătatea, va afecta economia și stabilitatea, nu numai în parte noastră a lumii, dar și în multe alte părți ale lumii.

Energia pe care o avem în Europa trebuie să fie distribuită prin intermediul unei rețele de distribuție care este veche și nu a fost renovată sau întreținută bine. Avem, de asemenea, vecini apropiați și conflicte în ceea ce privește aspecte legate de energie care sunt extrem de îngrijorătoare. Am discutat despre relațiile noastre cu Rusia în această Cameră de mai multe ori în ultimii ani și este total inacceptabil să facem din criza energetică o tradiție de Anul Nou și să punem oamenii în situația în care bătrânii mor de frig, spitalele trebuie să fie închise și sectoarele industriale oprite. Acest lucru este total inacceptabil.

Un alt lucru total inacceptabil este ceea ce încearcă Rusia și Gazprom să facă cu Nord Stream, și anume să calce în picioare legislația suedeză de mediu și legislația europeană referitoare la siguranța din Marea Baltică, în ciuda faptului că această mare interioară are deja zone incredibil de mari de străfunduri moarte. Acest lucru este total inacceptabil.

Vom avea nevoie de toate sursele energetice, toate tehnologiile noi, toate inovațiile, toate cercetările și toate resursele informatice pentru a face față tuturor acestor probleme diferite. Regulamentele propuse de către Comisie, incluzând pachetul de finanțare, sunt foarte bune, dar cetățenii noștri așteaptă totuși ca guvernele să îndrăznească să ia o decizie cu privire la solidaritatea energetică și la spargerea monopolurilor statelor mari. Aceste monopoluri se referă nu numai la producerea de energie, ci și la distribuția acesteia, iar cetățenii și întreprinderile, atât întreprinderile mici, cât și cele mari, sunt prin urmare blocate într-o situație de neacceptat.

Cred că raportarea, doamna Laperrouze, a realizat un raport extrem de bun. De asemenea, cred că propunerea Comisiei în aceste domenii este foarte bună și sper că vom putea lua o decizie cu privire la această problemă cât mai repede posibil. Vă mulțumesc.

Eugenijus Maldeikis (UEN). – (LT) Lecția principală a crizei gazelor este marea vulnerabilitate a sistemului energetic din Europa, precum și riscul foarte semnificativ asupra aprovizionării. Acest risc rămâne, deoarece contractul dintre Ucraina și Rusia este un contract vechi și situația, fără îndoială, va fi repetată. Probleme energetice bilaterale rămân nerezolvate, nu doar între Rusia și Ucraina, dar și între Ucraina și Uniunea Europeană, precum și între Uniunea Europeană și Rusia, cu atât mai mult cu cât nu există niciun sistem energetic de operare comun între UE-Ucraina-Rusia. Până acum nu au fost luate nici măsuri de protecție, nici garanții și va mai dura până vor fi luate. Aș dori să subliniez faptul că dependența de aprovizionarea cu gaz și de utilizarea gazelor este în creștere dramatică și va crește cu atât mai mult cu cât centralele electrice din Lituania, Slovacia și Bulgaria au fost închise. Acest lucru arată că riscul rămâne și este probabil în creștere.

Avem o strategie energetică foarte clară pe termen lung pentru întreaga Uniune Europeană. Am avut dezbateri foarte aprinse pe tema aceasta. Este vorba de măsuri pe termen lung. În opinia mea, cel mai slab punct este politica noastră energetică pe termen scurt și pe termen mediu. Nu a trecut testul realității și acest lucru a fost demonstrat de criza gazelor. Aș dori să invit Comisia să investigheze un astfel de scenariu, care, din păcate, nu a fost investigat din alte diverse motive juridice și politice. Care ar fi costurile, beneficiile și consecințele operațiunilor de prelungire temporară a operării centralelor nucleare din Bulgaria, Slovacia și Lituania, prin care se consolidează fundamental securitatea energetică a acestor țări și a întregii Europe, în această situație? În plus, confrunțați cu condițiile unei crize economice pe termen lung și nedefinite, acest lucru ar permite ca resursele să fie folosite mai eficient și ar reduce efectele crizei asupra populației noastre și sectorului de afaceri.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Domnule Președinte, pe tema strategiei de securitate energetică și a raportului doamnei Laperrouze, cred că un lucru comun al propunerii Comisiei și al raportului doamnei Laperrouze este că nu stabilesc nicio prioritate. Sunt ca un ghiveci cu de toate, pentru care grupuri de presiune de peste tot au făcut lobby în Comisie sau în Parlament. Atâta timp cât nu stabilim priorități, nu vom aloca niciodată banii cu înțelepciune.

De fapt, prioritatea este clară pentru toți. Trebuie să începem cu eficiența clădirilor, vehiculelor, frigiderelor și așa mai departe. Nimic nu este mai ieftin și nimic care să poată crea mai multe locuri de muncă. În al doilea rând, există energia regenerabilă. Când spunem că 60% din mixul de energie ar trebui să provină din surse regenerabile până în 2050, aceasta înseamnă că cel puțin 90% din energia noastră electrică va fi generată din surse regenerabile. Aceasta cifră de 90% din producția de energie electrică din surse regenerabile va fi atinsă

cu mult înainte de 2050, deoarece am adoptat deja o directivă care stabilește un obiectiv de 35% pentru anul 2020. Dacă putem atinge un procent de 35% de electricitate verde până în 2020, plecând de la cele 15% de azi, vom putea ajunge la 60% sau mai mult în 2030.

În al treilea rând, există gazul pentru a trece de obstacole. Cum ar trebui să se întâmple acest lucru? Noi investim miliarde în gazoducte acum și apoi consumul de gaze din Europa trebuie să se reducă. Aceasta ați scris în documentul dumneavoastră, domnule Piebalgs, și poate fi de asemenea citit printre rânduri în raportul doamnei Laperrouze.

Deci avem eficiență, energii regenerabile și gaze, și apoi doriți să investiți 1,3 miliarde de euro în captarea și stocarea cărbunelui (CSC). Unde mai este loc în toate acestea pentru loialitatea oarbă față de energia nucleară?

Trebuie să spun, domnule Comisar, că nici măcar nu puteți să vă calculați exact sumele. Dacă vom urmări eficiența și energiile regenerabile și vom urma o politică chiar și pe jumătate decentă în privința gazelor și dacă va trebui cu adevărat să investim mai mult în CCS, nu vom avea nevoie de energia nucleară și nu trebuie să ne asumăm acest risc. Vă rog să examinați realitatea!

În ceea ce privește Planul de redresare economică, trebuie să vă spun că eu sunt foarte supărat pe Comisie. Niciun bănuț pentru eficiența energetică! Niciun bănuț pentru înfrățirea orașelor! La 10 februarie, domnule Comisar, reprezentanți ai 300 de autorități locale din Europa se vor întâlni la Bruxelles, la invitația dumneavoastră. Ce le vom spune: că cabinetul domnului Barroso a tăiat 500 de milioane de EUR din bugetul de înfrățire a orașelor săptămâna trecută de luni până miercuri? Mi se pare atât de contradictoriu și atât de incorect. Adevărul este că avem nevoie ca orașele să fie partenere într-o nouă politică energetică. Niciun bănuț pentru energia solară și niciun bănuț pentru biomasă! Cu alte cuvinte, noi concepem un Plan de redresare economică în care dăm trei miliarde și jumătate oligarhiei gigantilor energetici și niciun singur euro partenerilor de care avem nevoie să se angajeze în trecerea către energia verde.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). - (CS) Vă mulțumesc, voi fi scurt. Aș dori să examinez două aspecte care cred că nu au fost încă discutate, și anume faptul că avem nevoie de un sistem energetic integrat în Europa, care va interconecta diferitele tipuri de energie și care va interconecta rețelele diferite, în așa fel încât vom putea recupera orice pierderi. Recenta criză a gazelor ne arată că aceasta este o sarcină extrem de importantă. Cel de-al doilea lucru este că trebuie să conectăm rețelele de energie la rețele similare din alte domenii, cum ar fi transportul și rețelele de comunicații, pentru a ajunge la un anumit grad de simetrie între ele. Deocamdată lucrurile nu stau așa și cred că o privire mai atentă va demonstra că există legături aici. Aș dori să spun că poziția rețelelor în structurile viitoare din Europa este foarte importantă și faptul că aceste rețele sunt mult mai importante pentru o Europă unită decât birocrăția în creștere din Bruxelles și statele membre. Cred că Uniunea Europeană va deveni în viitor un fel de colier ale cărui elemente vor fi înșirate pe aceste rețele.

Sergej Kozlík (NI). - (SK) Actuala criză financiară este proiectată într-o criză economică. Mai mult decât atât, având în vedere lipsa creditului disponibil, există o amenințare a crizei energetice și alimentare. Pentru a menține cel puțin nivelul actual al producției energetice, va fi nevoie până în anul 2030 de investiții în întreaga lume de aproximativ 26 de miliarde de USD în reconstrucția și dezvoltarea de noi câmpuri petroliere și de gaze, precum și în producția și distribuția tuturor tipurilor de energie.

În același timp, va fi necesară integrarea fluxurilor de petrol, gaze și electricitate, astfel încât să se creeze un sistem eficient și foarte diversificat. Acest sistem trebuie să ajute la depășirea consecințelor disputelor politice locale și, de asemenea, a consecințelor oricăror dezastruri naturale și să se asigure o aprovizionare cu energie funcțională în întreaga Europă. Slovacia a avut ocazia în ultimele săptămâni să experimenteze complexitatea unei astfel de situații, atunci când, în urma conflictului dintre Ucraina și Rusia, niciun singur metru cub de gaze naturale nu a ajuns în Slovacia timp de mai multe zile. Experiența Slovaciei și, de asemenea, a altor țări europene a arătat că este nevoie de un sprijin puternic pentru prioritatea Uniunii Europene de interconectare și de integrare a piețelor energetice separate din Europa.

Cu toate acestea, trebuie să menționez că dezafectarea forțată și prematură a celor două reactoare ale centralei nucleare de la Jaslovské Bohunice s-a dovedit a fi o greșeală imprudentă în situația actuală. Reactoarele îndeplinesc toate criteriile pentru operarea în siguranță. Dezafectarea lor a fost cerută de către Comisia Europeană în Tratatul de aderare, ca preț al aderării Slovaciei la Uniunea Europeană. Această decizie, fără îndoială, a slăbit autonomia energetică nu numai a Slovaciei, dar și a Uniunii Europene.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). - (EL) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, lupta împotriva schimbărilor climatice și necesitatea securității energetice și a consolidării competitivității economiei noastre ne duc pe

drumul către cea de-a treia revoluție industrială, către o eră în care ne vom dezobișnui de combustibilii minerali.

Este o adevărată revoluție, care va aduce schimbări structurale imense modelului de producție și de consum și, în cele din urmă, modului nostru de viață. Am încredere că Uniunea Europeană va rămâne liderul global în această revoluție. Pentru ca aceasta să se poată întâmpla, trebuie să depunem toate eforturile posibile pentru a limita intensitatea energetică a economiei în toate sectoarele. Unul din instrumentele de îmbunătățire a eficienței energetice este de a face uz de potențialul tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC). Sunt necesare stimulente considerabile pentru a folosi aceste tehnologii, astfel încât să crească eficiența energetică a Uniunii Europene cu 20% până în 2020, în cadrul unei ținte de 20-20-20.

Propunerea de rezoluție pe care suntem invitați să o adoptăm peste câteva zile și care se referă la consolidarea eficienței energetice prin intermediul TIC pune un accent deosebit pe cercetarea și dezvoltarea de tehnologii de pionierat, cum ar fi nano-tehnologiile și tehnologia fonică, ce au un mare potențial de îmbunătățire a eficienței energetice, precum și pe conceperea unor politicilor de consolidare a adopției acestor tehnologii.

În mod similar, se oferă, de asemenea, stimulente considerabile pentru inovația verde și antreprenoriat, printr-o serie de măsuri și acțiuni. Aș dori să mă refer în special la achizițiile publice verzi, care vor permite agenților din sectorul public să joace un rol important în economisirea energiei prin utilizarea noilor aplicații tehnologice ale TIC.

În cele din urmă, propunerea de rezoluție prevede stimulente pentru sistemele inteligente și de gestionare integrată a energiei în orașele noastre, precum și sisteme inteligente de gestionare a traficului cu un comportament rutier și sisteme de transport mai raționale.

Reiese clar din ceea ce am spus că, deși nu este legislativă, această rezoluție pe care trebuie să o votăm peste câteva zile este foarte importantă, deoarece face din TIC unul dintre principalii indicatori ai dezvoltării durabile în Uniunea Europeană. Prin urmare, fac apel la dumneavoastră să votați în favoarea ei peste câteva zile.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Domnule Președinte, sper că am clarificat care sunt prioritățile aici: eficiența energetică, economisirea energiei și energia regenerabilă. Cu toate acestea, nu putem trece peste faptul că va trebui să ne facem griji legate de aprovizionarea cu gaze mulți ani în continuare. Deci, ce lecții putem învăța din disputa dintre Ucraina și Rusia și din criza ce a rezultat din această dispută? În opinia mea - și îmi pare rău că trebuie să spun asta, domnule comisar - mi se pare că nu vom fi, sau cel puțin nu cu mult, mai bine pregătiți când se va întâmpla data viitoare. Nu se poate spune că am depășit această criză și am văzut foarte puține semne ale pregătirii unei strategii sau ale faptului că au fost trase concluzii din aceasta dispută dintre Ucraina și Rusia.

Unii deputați din acest Parlament cred că ar trebui să încheiem acorduri bilaterale cu Ucraina, dar ar trebui subliniat faptul că Ucraina poartă cel puțin o parte din vină pentru situația creată recent și chiar aș prefera să nu depind de certurile dintre domnul Yushchenko și doamna Tymoshenko sau domnul Yanukovich sau altcineva. Ucraina ar prefera, după cum este de așteptat, să cumpere gazul din Rusia și apoi să ni-l vândă nouă, bineînțeles cu o taxă suplimentară, cum face Turcia în legătură cu Nabucco, dar voi reveni la acest lucru mai târziu. Dacă vrem ca gazul nostru să fie la fel de sigur, dar mai scump, ar trebui să încheiem un acord bilateral, dar, dacă dorim să găsim o soluție reală, trebuie să încheiem un acord trilateral care să cuprindă Rusia ca furnizor, Ucraina ca țară de tranzit și noi înșine și să ajungem la un acord în acest sens, în special cu privire la tranzit și infrastructură. Nu am auzit nimic din partea Comisiei cu privire la acest lucru sau care sunt sugestiile ei alternative.

În ceea ce privește investițiile în infrastructură, dacă ne uităm spre est, există trei conducte principale în discuție: Nord Stream, South Stream și Nabucco. Nord Stream este o conductă de aprovizionare din nord; aceasta rezolvă problema de tranzit, dar nu va reduce dependența noastră de Rusia. South Stream poate, de asemenea, rezolva o problemă de tranzit, dar din nou nu va reduce dependența noastră de Rusia. În plus, dacă analizăm costurile implicate, South Stream este ceva mai scump decât Nabucco, cel puțin conform unor studii, ceea ce sugerează că trebuie să investim masiv în Nabucco. Când mă gândesc - și am mai menționat acest lucru și în câteva ocazii anterioare, domnule comisar - cât de rapid au construit Statele Unite conducta de petrol PTCP și cât de mult durează la noi gazoductul Nabucco, eu chiar cred că este scandalos cât de puține a realizat Europa: acesta este un semn al slăbiciunii noastre.

Trebuie să acționăm rapid, nu numai cu privire la Turkmenistan sau Azerbaidjan - despre care vom discuta după aceea - dar și în legătură cu Irak. Faptul că gazul acolo este eliberat pur și simplu în atmosferă ca emisii,

fără a se lua în considerare modul în care acesta ar putea fi transportat spre conducta Nabucco, este într-adevăr o mare greșeală. Vă rog, domnule comisar, să negociați rapid și clar cu Turcia, pentru a ne asigura că avem și acordul lor în această privință. Va trebui, desigur, de asemenea, să convingem Cipru să oprească blocarea capitolului referitor la energie: insistența lor asupra faptului că noi nici măcar nu putem negocia la acest capitol arată o lipsă de solidaritate, deoarece provoacă, bineînțeles, dificultăți cu Turcia. Ați aprobat, domnule comisar; observ că suntem de acord aici.

Revenind în final asupra energiei nucleare, există unele opinii foarte diferite cu privire la acest subiect în această Cameră. Din păcate, nici eu nu pot vota în favoarea raportului Laperrouze, de exemplu, pentru că este prea părtinitor în această privință.

Ceea ce mă deranjează în întreaga dezbateră este că acum avem o nouă situație în Franța, și anume o reducere a deșeurilor atomice, dar, dacă vă veți uita mai atent, veți descoperi că aceste deșeuri atomice sunt mai radioactive. Nu aceasta este soluția de rezolvare a problemei, în special cu privire la deșeuri. Va trebui să ne concentrăm mai mult pentru a rezolva problema deșeurilor și a evacuării lor.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Domnule Președinte, criza energetică a scos la iveală o slăbiciune a Uniunii Europene. Încă avem probleme cu interpretarea corectă a provocărilor politice care rezultă din această situație. O ilustrare evidentă a acestei greșeli este propunerea doamnei Angela Merkel, care după a treia criză energetică, ne propune astăzi legături mai puternice cu resursele energetice ale Rusiei prin construirea gazoductelor din nord și sud. De fapt, situația contrară este adevărată. Această criză ne demonstrează că trebuie să mizăm totul pe construirea unei infrastructuri independente, care ne va duce la surse independente de materii prime pentru energie în Azerbaidjan și Turkmenistan. Criza arată că trebuie să scoatem gazoductul din nord de pe lista de priorități a Comisiei Europene, pentru a evita monopolul rus în Europa. Rezolvarea problemei energetice va fi un moment critic în întregul proces de integrare. UE are șansa să-și demonstreze eficiența și să obțină puteri noi. Poate, de asemenea, să-și demonstreze pasivitatea și marginalizarea riscurilor.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Domnule Președinte, aș vrea să vorbesc despre necesitatea de a combina revoluția tehnologică informatică a societății informaționale cu revoluția energetică, lucru care a făcut obiectul unei excelente rezoluții a Camerei.

Avem nevoie de rețele electrice inteligente; în prezent, acestea sunt risipitoare și anacronice. Avem nevoie de consum care să fie gestionat în conformitate cu producția.

Trebuie să avem rețele inteligente și case inteligente. Acest consum inteligent poate să fie oferit numai de Internet și numai prin fuziunea tuturor rețelelor electrice cu informațiile provenind de la case, fabrici, clădiri și așa mai departe.

În acest fel, am putea fi mult mai autonomi, mult mai independenți, și Europa ar putea avea un rol principal în această problemă la nivel global, astfel încât să nu mai existe zeci de centrale electrice inutile, așa cum se întâmplă în prezent. Majoritatea țărilor produc de trei ori mai multă energie decât este consumată, pentru că producția este orientată spre consumul de vârf. Acest lucru nu s-ar întâmpla cu rețelele inteligente. Rețelele inteligente ne-ar permite să adaptăm consumul la producția durabilă și la nivelurile de producție existente.

În acest fel, vom putea, de asemenea, să colaborăm cu țările vecine din regiunea mediteraneană. Este nevoie de o rețea extinsă, curată și inteligentă pentru a conecta vecinii noștri din sud, care au potențialul de generare a energiei solare folosind tehnologia de vârf și uzine mari. Acest lucru ar fi o ocazie excelentă pentru cooperare în domeniul transparenței tehnologice. Am putea contribui la un viitor curat pentru noi toți.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – Domnule Președinte, aș dori să mulțumesc raportoarei pentru munca sa.

Permiteți-mi să fac câteva remarci asupra Revizuirii strategice a politicii energetice și asupra problemei recente crizei energetice, care sunt strâns legate.

Prima remarcă: în raportul nostru, care invită statele membre să vorbească pe o singură voce europeană privind aspectele legate de energie, am declarat în mod explicit că toți europenii au văzut săptămânile trecute care este realitatea, și anume faptul că întreaga Uniune Europeană suferă din cauza aprovizionării cu energie defectuoase a statelor membre. Este foarte important. Aceasta este baza solidarității europene și o bază pentru dezvoltarea măsurilor de răspuns în caz de urgență.

Cea de-a doua remarcă este faptul că raportul menționează că tehnologia CSC prezintă potențialul de a îndeplini sarcinile noastre de protecție a mediului în timpul exploatarea unei surse de energie - cărbunele - care este disponibilă pe scară largă în Europa. Prin dezvoltarea CSC, Europa poate deveni un lider mondial

în tehnologiile avansate, care vor contribui la competitivitatea noastră globală și la consolidarea economiilor noastre. Același lucru este adevărat pentru tehnologia de gazeificare a cărbunelui, care este foarte importantă ca sursă suplimentară a aprovizionării cu gaze - aceasta înseamnă diversificarea aprovizionării cu gaze.

A treia remarcă este că acest document strategic subliniază în mod specific nevoia de investiții în infrastructura aprovizionării cu energie. Proiectele de infrastructură care primesc sprijin la nivelul UE ar trebui, în primul rând, să contribuie la diversificarea surselor reale și a rutelor de aprovizionare către statele membre și UE în general.

Investiția în Ucraina pare să fie de o importanță deosebită pentru noi. Împreună cu partenerii noștri din Ucraina, am putea, în viitor, să ne asumăm în comun răspunderea pentru livrările de gaze la frontiera dintre Rusia și Ucraina. Motivul pentru un astfel de pas din partea noastră este foarte simplu. În ceea ce privește relațiile energetice, Ucraina se identifică cu standardele internaționale. A ratificat Tratatul privind Carta Energiei și, prin urmare, are reguli transparente.

A patra remarcă este faptul că documentul nostru strategic completează eforturile noastre față de punerea în aplicare a celui de-al treilea pachet al energiei. Ce înseamnă aceasta? Înseamnă o piață internă a energiei funcțională în Uniunea Europeană; înseamnă solidaritate și sprijin pe mai multe planuri. Trebuie să finalizăm procedura legislativă în următoarele trei luni. Este foarte important pentru noi.

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Doamnă Președinte, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, avem istoria în spatele nostru. La urma urmelor, rețelele noastre de energie au fost construite pentru a satisface nevoile Războiului Rece și pentru acele circumstanțe politice. Acum s-au îmbunătățit și au fost cârpite pe ici pe colo, dar acest lucru ne-a cauzat o problemă asupra căreia vom reveni mai târziu.

Cum nevoia de energie a crescut dramatic, în timp ce economia s-a dezvoltat pe o scară mare, s-au schimbat și prețurile, aprovizionarea și problemele de mediu. Ele au devenit cea mai mare provocare a noastră. Cum problemele sunt la nivel global, evident sunt necesare soluții globale. Prin urmare, este important să implicăm Statele Unite și țările în curs de dezvoltare în procesul energetic comun. Vom arăta calea de urmat, dar Statele Unite trebuie să urmeze exemplul Europei și trebuie să lucreze alături de noi.

Cum soluțiile energetice sunt globale, avem nevoie de diplomația europeană din domeniul energiei și am apreciat activitatea comisarului pentru energie în această privință și în legătură cu această recentă criză a energiei. Avem nevoie de diplomație în problemele energiei pentru simplul motiv că acestea sunt probleme mari care au declanșat războaie și vor fi din nou în viitor. Este, deci, o problemă foarte gravă.

Este, de asemenea, cât se poate de clar că avem nevoie de un mix energetic format din diferite surse și stabilit pe linii cât mai mari posibil, pentru că aceasta va stabili situația în sector și, drept rezultat, diversitatea fiecărei națiuni și a Europei vor fi restabilite.

Desigur, economisirea energiei este o soluție importantă a acestei probleme: este metoda cea mai ieftină și mai eficientă. Pentru aceasta, avem nevoie de ceva, pe care eu îl consider în prezent cel mai important lucru ce trebuie efectuat: realizarea energiei inteligente. Dacă nu intensificăm utilizarea tehnologiei inteligente, nu ne vom atinge obiectivele. Din fericire, tehnologia inteligentă a evoluat în același timp. Persoanele și companiile nu sunt conștiente de energia pe care o consumă fără tehnologia inteligentă. În consecință, tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) sunt soluția care ne va ajuta să ne atingem obiectivele și să păstrăm ordinea. Sunt o aluzie la extravaganta noastră. Ele sunt, prin urmare, un bun profesor, dar și un angajat bun, pentru că inteligența nu este necesară doar pentru rețea, ci și pentru echipamente, case și mașini. Oriunde se întreprinde o activitate umană, inteligența este necesară pentru a controla consumul de energie. În acest sens, aș sublinia în special importanța sectorului întreprinderilor mici și mijlocii și elementele de noutate care provin de la acestea, care sunt cu adevărat inventive. Există apoi dimensiunea socială: sărăcia energetică și, în același timp, ocuparea forței de muncă sunt legate de ceea ce tocmai am spus.

Ni se pare ciudat faptul că Ucraina este o țară de tranzit. Evident, așa cum a menționat domnul Swoboda, conducta trebuie să fie sub managementul alternativ, de exemplu, sub managementul tripartit care să includă și UE, și astfel problema ar dispărea.

PREZIDEAZĂ: LUISA MORGANTINI

Vicepreședintă

Fiona Hall (ALDE). - Doamnă președintă, în toate discuțiile purtate pe marginea crizei energetice există un aspect pe care colega mea, Anne Laperrouze, îl menționează, însă căruia i se acordă în general prea puțină

atenție. Se vorbește despre eficiența energetică în contextul schimbărilor climatice și al scăderii rezervelor de combustibili, însă și eficiența energetică are o importanță strategică însemnată. Controlarea cererii reduce presiunile asupra segmentului furnizorilor și este esențială pentru atingerea independenței energetice în Europa. Vreau să subliniez două lucruri în contextul întrebării orale privind folosirea tehnologiilor informației și comunicării.

În primul rând, mă îngrijorează faptul că procesul de implementare a contoarelor inteligente nu se desfășoară cu gradul de angajament cerut de directiva privind eficiența energetică la utilizatorii finali și directiva privind serviciile energetice și de raportul Morgan. În unele țări, sunt disponibile ecrane digitale care arată consumatorilor câtă energie folosesc – ceea ce este într-adevăr util – însă un contor inteligent adevărat poate face mult mai mult decât atât. Permite comunicarea bidirecțională, analiza detaliată a nevoilor consumatorului, contorizarea și plata corespunzătoare a curentului electric furnizat de micro-sursele de energie regenerabilă. Avem nevoie de contoare inteligente acum. Sunt fundamentale pentru transformarea clădirilor din consumatori energetici în producători de energie.

În al doilea rând, în ceea ce privește iluminatul, am încredere că vom iniția scoaterea de pe piață a celor mai ineficiente surse de iluminat, același lucru fiind valabil și pentru sursele de iluminat pentru birouri și iluminat stradal. Cu toate acestea, ar trebui să privim deja mai departe către următoarele etape tehnologice, cum sunt folosirea sistemelor de iluminat inteligente cu senzori, care detectează mișcarea și prezența luminii naturale, astfel încât iluminatul să fie redus sau chiar oprit atunci când nu este necesar. Iluminatul eficient din punct de vedere energetic înseamnă mult mai mult decât surse fluorescente compacte și este timpul ca sectorul public – inclusiv instituțiile europene – să devină pionierul utilizării TIC pentru eficientizarea consumului energetic.

Roberts Zile (UEN). – (LV) Doamnă președintă, domnilor membri ai Comisiei, doresc în primul rând să mulțumesc doamnei Laperrouze pentru raportul său extrem de cuprinzător. Crizele oferă întotdeauna ocazia luării unor decizii importante care ne pot schimba în mod radical valorile și politica. Am motive să cred că recenta criză a gazului a deschis ochii politicianilor față de vulnerabilitatea multor zone ale Europei în ceea ce privește necesarul energetic. Nu numai planul de redresare și a doua revizuire strategică a politicii energetice elaborate de Comisie, ci și acest raport ne dau nouă tuturor speranța că va exista o politică energetică europeană consolidată și că vor fi cel puțin eliminate insulele energetice izolate ale Europei, care includ și zona statelor baltice. Un alt aspect ține de dezvoltarea terminalelor de gaz natural lichefiat. Acestea ar putea deveni o alternativă reală la furnizorii de gaz rusec în multe locații, însă numai cu condiția ca guvernele locale să poată face față presiunii și să nu le considere o capacitate în plus pentru exportul de gaz rusec, ci doar ca terminale de import. Mulțumesc.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, domnule Piebalgs, doamnă Reding, doamnelor și domnilor, avem nevoie de investiții acum. Suntem pe punctul de a intra într-o criză energetică și într-o criză financiară. Trebuie să facem un efort să investim cât mai repede și cât mai eficient și, prin urmare, nu putem spune altceva decât „da” construirii nu numai de conducte magistrale, ci și de vase pentru transportul GNL. Trebuie construite cât mai repede posibil, deoarece astfel s-ar crea locuri de muncă și s-ar contribui la realizarea ocupării totale a forței de muncă în Europa.

Magistralele nu trebuie să concureze unele cu altele; construirea fiecăreia este mai degrabă un câștig de ambele părți, ca și construirea terminalelor GNL. Aceasta este o chestiune importantă pentru viitor.

Mai presus de toate, trebuie să investim în eficientizarea energetică, nu prin finanțări publice, ci mai degrabă prin înlesniri fiscale. Dacă am putea aloca fiecărui cetățean câte 10 000 de euro pe an care să compenseze taxele, am putea demara imediat investițiile în eficientizarea energetică și în energia regenerabilă; în ceea ce privește cea de-a doua problemă, amortizarea progresivă, cu alte cuvinte includerea imediată a costurilor în bilanț, ar fi un instrument deosebit de valoros. Ar fi o reușită imensă pentru noi toți dacă am putea impune o limită de trei ani pentru amortizare. Am putea controla mai bine rata angajărilor și energia. În acest domeniu, lansarea inițiativei depinde de comisarul Kovács.

Unul dintre punctele care ne pune la încercare în mod deosebit în acest program este, firesc, industria nucleară: este crucială asigurarea siguranței și securității centralelor electrice nucleare, și aceasta în modul cel mai bun posibil. Aici nu putem spune că ștacheta a fost ridicată prea sus: pur și simplu, trebuie să facem oamenii să aibă încredere în Uniunea Europeană, să aibă încredere că vor fi luate măsurile corespunzătoare, că se va vor efectua în continuare cercetări pentru sporirea siguranței și că vor exista prevederi cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic pentru îndepărtarea imediată din grilă a centralelor nucleare periculoase ca urmare a hotărârii unei instanțe sau a unei entități de reglementare. Europeanii au dreptul la siguranță în acest domeniu,

astfel încât să putem pași într-un viitor în care generarea energiei nu ne pune în pericol și putem dormi fără griji. Comisia poate contribui în mod semnificativ la aceasta.

În cele din urmă, totuși, va depinde și de Consiliu, în cadrul grupului responsabil cu siguranța nucleară, să se ridice la înălțimea responsabilităților sale și să nu aleagă o cale care nu va fi apreciată de cetățeni, blocând propunerile Parlamentului European și ale Comisiei.

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Doamnă președintă, domnilor membri ai Comisiei, situația recentă ce privește Rusia și Ucraina și aprovizionarea cu gaz a arătat în mod clar că acum, mai mult decât oricând, trebuie să diversificăm aprovizionarea și să îmbunătățim conexiunile dintre statele membre și țările producătoare.

Propunerile Comisiei se îndreaptă în această direcție, însă, în sensul unei mai mari eficiențe, aceste propuneri ar trebui să includă, de asemenea, și m-am bucurat să-l aud pe comisar menționând acest lucru astăzi, potențialul din sudul continentului nostru și în special din țara mea, Spania.

Spania este statul membru cu cea mai mare diversitate a aprovizionării, atât în ceea ce privește numărul de țări – gazul nostru este importat din 10 țări diferite – cât și gama de forme în care se furnizează. Din acest motiv, țara mea este o excelentă platformă de aprovizionare pentru Uniunea Europeană. Aprovizionarea se face atât prin magistrala de gaz din Algeria, cât și prin gazul natural lichefiat în cantități similare cu cea a magistralei Nabucco, însă cu costuri mai scăzute și cu un timp de livrare mai mic. Această platformă nu poate fi utilizată însă în prezent de Uniunea Europeană datorită lipsei unei legături cu Franța. Medgas, domnule Piebalgs, trebuie să fie o prioritate pentru Uniunea Europeană, așa cum trebuie să fie problemele specifice ale teritoriilor noastre insulare.

Dacă Peninsula Iberică suferă în mod clar de o izolare energetică, insulele precum Insulele Baleare, de unde sunt eu, suferă de o dublă izolare. Este foarte nedrept pentru locuitorii acestor insule, pentru că noi, ca europeni, avem drepturi egale.

Vă rog sincer, domnule Piebalgs, să luați în considerare situația specială a teritoriilor insulare atunci când luați decizii și când stabiliți priorități.

În sfârșit, vreau să mulțumesc raportoarei pentru munca depusă.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Doamnă președintă, domnilor membri ai Comisiei, UE a fost nevoită să învețe ce înseamnă să fii mult prea dependent de un singur furnizor de energie. Cetățenii mai multor state membre au fost afectați de capriciile Rusiei într-un mod cu totul inacceptabil. Știm că Rusia este nemiloasă în relațiile cu vecinii săi, însă faptul că slovacii și bulgarii înfrigurați au fost luați ostatic în gâlceava dintre Rusia și Ucraina a fost, sper, un semnal de alarmă pentru noi toți, inclusiv pentru noi, cei din acest Parlament.

Ucraina are nevoie de sprijinul UE, iar construirea magistralei Nabucco cu gaz din Azerbaidjan, între alte surse, trebuie să demareze. UE trebuie să dovedească acum că are capacitatea să acționeze, așa cum a îndemnat dl Swoboda.

Se știe că Rusia face presiuni pentru Nord Stream, magistrala de gaz din Marea Baltică. Aceste propuneri trebuie respinse. Marea Baltică este una dintre cele mai sensibile mări interioare. Din respect pentru mediu și pentru economie, această magistrală nu ar trebui să treacă prin Marea Baltică, însă există și considerente ce țin de politica de siguranță. În locul acesteia trebuie explorată cu seriozitate o alternativă pe uscat. Și Parlamentul European și-a exprimat, cu altă ocazie, dubiile în această privință.

Mă bucur să observ faptul că raportoarea consideră că nevoile de energie nucleară sunt o parte importantă a viitorului mix energetic al Europei. Pentru a respecta cerințele de reducere a emisiilor prevăzute în pachetul energetic, avem nevoie de o energie nucleară europeană modernă. Este bine că putem discuta această problemă în Parlamentul European în următoarele câteva zile.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Doamnă președintă, domnilor membri ai Comisiei, este timpul să vorbim deschis. Mai întâi, Uniunea Europeană nu are o strategie în domeniul energiei. Acest fapt încurajează Rusia, de exemplu, care își folosește resursele energetice ca armă politică, să facă încercări de presiuni și șantaj, ceea ce înrăutățește situația UE.

În al doilea rând, UE a cedat manipulărilor colective reprezentate de amenințările încălzirii globale a climei datorită emisiilor de CO₂. Din ce în ce mai mulți experți și studii confirmă că nu este adevărat. În ceea ce îi

privește pe cei care promovează această teorie și ne intimidează cu încălzirea globală, merită cercetat în interesul cui acționează aceștia.

În al treilea rând, UE necesită o strategie în domeniul energiei bazată pe principiul verigii cel mai slabe, cu alte cuvinte, ajutoare financiare și investiții în acele țări care sunt cel mai dependente de un singur furnizor, precum statele baltice și Polonia.

În al patrulea rând, UE trebuie să-și „ceară scuze” și să repună în drepturi antracitul și cărbunele brun, deoarece are rezerve bogate din acestea și sunt ieftine. În al cincilea rând, UE are nevoie de o politică fiscală și de creditare pentru sprijinirea tehnologiilor și a economisirii în emisiile de energie.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, mai întâi vreau să mulțumesc frumos dnei Laperrouze și dlui Piebalgs pentru toate documentele pe care le-au prezentat.

Nu sunt de acord cu toate detaliile, însă propunerile se îndreaptă în direcția strategică corectă: este corect și necesar să ne concentrăm încă o dată pe faptul că siguranța furnizării este una dintre problemele principale. Poate că am acordat prea multă atenție altor probleme de politică energetică în cursul anului trecut și sunt bucuros că siguranța furnizării a revenit acum în prim plan.

În al doilea rând, sunt bucuros că poziția propusă este atât de nuanțată. După cum s-a mai spus, poate că nu suntem de acord cu toate punctele, însă raportul este în general corect, contrar celor tocmai sugerate de dl Turmes. Domnule Turmes, nu aveți dreptate când spuneți că există un răspuns simplu pentru această problemă imensă, complicată.

Politicienii încearcă întotdeauna să dea un răspuns rapid, simplu, care să satisfacă pe toată lumea, însă nu este posibil. Este, din păcate, al naibii de greu, și de aceea răspunsul este atât de divers. Nu putem promite oamenilor și nu putem acționa ca și cum am avea o soluție și totul ar merge minunat de bine; în afară de orice altceva, oamenii ar fi teribil de dezamăgiți într-o zi, când și-ar da seama că nu merge deloc așa.

Această nuanțare înseamnă că nu există o sursă unică de energie, ci că vom continua să lucrăm pentru un timp îndelungat cu mai multe surse. Este imoral să nesocotim pur și simplu o sursă de energie: după părerea mea, este un act iresponsabil să respingem energia nucleară. Aceasta este o parte din soluție: nu reprezintă întreaga soluție, bineînțeles, însă trebuie să recunoaștem că este o contribuție. Aș vrea să trag un semnal de alarmă să nu se pună o miză prea mare pe gaz: tocmai am auzit o mulțime de lucruri despre dependența pe care o implică.

De asemenea, cred că trebuie să înțelegem că nu putem renunța la cărbune atât de ușor – o sursă de energie de care dispunem în țară și în multe alte locuri din Europa – spunând „cărbunele produce CO₂”, deci nu există ca opțiune”. Ar fi un act iresponsabil. În plus, avem nevoie de o soluție nuanțată pentru problema diverselor rute și căi. După cum tocmai a spus dl Rübzig, nu există un răspuns unic pentru magistrală: ar fi o greșeală să optăm pentru doar unul; trebuie să fim deschiși la o varietate de rute și de opțiuni. Nimeni nu poate spune cu certitudine ce se poate întâmpla în 10, 20 sau 30 de ani.

În această privință, drumul pe care trebuie să-l urmăm este acela al acceptării soluțiilor inteligente. Prin inteligente se înțelege variate și deschidere la lucruri noi și acțiunea. Răspunsul se află în tehnologie. Răspunsul este investirea în cercetare și deschiderea la soluții pe care în prezent le ignorăm, și nu respingerea aleatoare a unei opțiuni sau a alteia. De asemenea, înseamnă să fim de acord cu investițiile.

Ar fi o greșeală fatală – una care se face prin anumite decizii de politică energetică – să punem la dispoziția celor care vor investi efectiv banii, adică firmelor, prea puțin spațiu de manevră și prea puțin sprijin. Chiar crede cineva că noi, statele membre, Statul sau Comunitatea vom putea rezolva problema investițiilor? Nu, sectorul privat va trebui să facă asta.

Atanas Paporizov (PSE). – (BG) Doamnă președintă, domnilor membri ai Comisiei, mai întâi as vrea să evidențiez dezbaterile constructive din cadrul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie asupra raportului dnei Laperrouze și să atrag atenția asupra rolului domniei sale în elaborarea unui raport obiectiv și exhaustiv.

Vreau să mă concentrez mai ales asupra propunerilor incluse în raport, propuneri făcute cu scopul reflectării problemelor cu care se confruntă țările care sunt cel mai profund afectate de aprovizionarea externă cu energie, și îndeosebi cu gaz.

Mai întâi, s-a observat importanța participării active a Parlamentului European în alocarea proiectelor pentru noi conexiuni energetice, mai ales între rețelele de furnizare a gazului și a energiei ale statelor membre. Cu

toate acestea, regret că trebuie să subliniez că s-au pus deoparte doar 20 de milioane de euro pentru proiectul Comisiei pentru Bulgaria și pentru conexiunile acesteia cu Grecia, în pofida faptului că Bulgaria a fost una dintre cele mai profund afectate țări. Câmpul de gaze naturale din Chiren, de exemplu, care va rezolva problemele crizei cu resurse minime, nu a fost menționat deloc.

În al doilea rând, au fost incluse toate posibilitățile construirii coridorului sudic pentru transportul gazelor, cu alte cuvinte, pe lângă proiectul Nabucco, sunt menționate South Stream și TGI. Se mai vorbește și despre planul pe termen lung de aprovizionare cu gaz de către alte țări din regiune, precum Uzbekistan și Iran.

În al treilea rând, este subliniată importanța construirii terminalelor de gaz lichefiat în Uniunea Europeană și faptul că acestea ar trebui să fie accesibile tuturor statelor membre, pe baza principiului solidarității. Încă o dată, acest lucru este deosebit de important pentru utilizarea în comun a acestor terminale de către Bulgaria și Grecia.

În al patrulea rând, rog Comisia să studieze extinderea comunității energetice în Europa de sud-est și în alte țări învecinate cu scopul de a forma o piață unică pentru întreaga regiune. În calitate de raportor pentru normele și condițiile de acces la rețelele de furnizare a gazului, doresc să subliniez încă o dată însemnătatea celui de-al treilea pachet energetic pentru formarea unei piețe energetice europene unice și să îndemn la implementarea cât mai rapidă a acestuia.

În încheiere, vreau să semnaliez că raportul descrie în mod obiectiv și rolul energiei nucleare. Consider că actuala directivă-cadru privind siguranța nucleară va deveni o bază bună pentru analizarea stării tuturor reactoarelor din Uniunea Europeană și nu doar a celor nou-construite și va reprezenta o bază obiectivă pentru evaluarea siguranței acestora.

Este clar că deciziile luate pe bază politică, așa cum au fost cele luate în legătură cu Kozlodui, nu pot fi decizii pe termen lung în contextul actualei dezvoltări a diversității energetice din Uniunea Europeană. Sper că statele membre se vor găsi în poziția de a relua discuția asupra reactoarelor închise, pe baza unor criterii obiective.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Doamnă președintă, raportul dnei Laperrouze privind politica în domeniul energiei tratează un subiect de importanță majoră pentru toate țările Uniunii.

Am un mare respect pentru munca pe care a depus-o, însă situația rămâne foarte gravă. Experiența chinuitoare și dezastruoasă a țărilor noastre din sud din ianuarie, cât și prognozele care ne amenință cu o insuficiență energetică semnificativă în următoarele două decenii, toate arată către necesitatea transformării politicii energetice într-o componentă-cheie a politicii noastre externe.

Cu toate acestea, viitorul este sumbru, domnilor comisari, deoarece ne lipsesc unanimitatea, solidaritatea și resursele. La capitolul solidaritate, poate că nu este o afirmație aplicabilă Comisiei, ci mai degrabă anumitor mari țări europene. Nu vorbim cu o singură voce.

Sunt întrutotul de acord cu dl Swoboda că Nabucco este o mare rușine pentru Uniunea Europeană. De exemplu, magistrala rusească South Stream, susținută de Stat și de anumite țări europene este pe punctul de a elimina Nabucco, care este de două ori mai ieftin și care acționează în conformitate cu regulile pieței. Resursele sale din Azerbaidjan sunt în pericol de a fi capturate de rivalul său, ceea ce o fac o investiție precară și dubioasă. În acest mod, Uniunea va pierde probabil unica șansă la diversitate și la o mai mare siguranță...

(Președintele a întrerupt vorbitorul)

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Doamnă președintă, a doua revizuire strategică a politicii energetice nu putea fi efectuată într-un moment mai oportun. Siguranța aprovizionării părții estice a Uniunii Europene a fost cu siguranță pusă la încercare de evenimentele de la începutul anului. După o criză de trei săptămâni, de la data de 20 ianuarie, gazul natural a început din nou să curgă spre Europa, însă întrebarea este: pentru cât timp? Pentru a putea garanta cu adevărat siguranța aprovizionării, trebuie să învățăm din lecția disputei asupra gazului. Prin aceasta se înțelege mai întâi diversificarea tipurilor de energie folosită, a surselor și a rutelor de livrare. După calculele efectuate, Europa consumă 500 de miliarde m³ de gaz pe an, iar această cerere poate crește chiar și cu 30% în următorii 20 de ani, potrivit anumitor studii.

Au apărut deja idei privind potențiale alternative. Magistrala Nord Stream, care transportă gaz rusesc spre Europa, este deja în curs de construire, iar magistrala Blue Stream în Turcia este finalizată; s-a ajuns la un acord cu părțile interesate în ceea ce privește construirea magistralei South Stream, Ucraina s-a angajat să creeze White Stream, și apoi este mult-discutatul Nabucco, deși sursele sale de finanțare sunt incerte. În orice

caz, dependența de Rusia va rămâne. Deși Nabucco ar transporta gaz asiatic, până acum – spre deosebire de Gazprom – Europa nici nu a făcut o ofertă încă Azerbaidjanului. Ce se poate face acum? Mulți spun că putem avea încredere pentru moment în faptul că negocierile comisarilor europeni cu delegația rusă de la summit-ul de la Moscova vor genera rezultate substanțiale, vor duce la progrese semnificative în ceea ce privește magistralele de gaz și că în viitor prețurile nu vor fi dictate doar de monopolul rusesc asupra gazului.

Este posibil, însă în ceea ce mă privește, cred, în plus față de toate acestea – și într-adevăr, înainte de toate – că viitorul stă în folosirea unei cantități mai mici și mai puțin poluante de energie. Tocmai de aceea susțin că este necesară o nouă ordine ecologică europeană, cu alte cuvinte, una care să aibă ca scop creșterea durabilă și în același timp stimularea și utilizarea inovațiilor în industria mediului. Ca urmare a actualei crize financiare globale, din ce în ce mai mulți oameni își dau seama că este necesară o nouă logică a organizării economice. Din ce în ce mai multe persoane recunosc faptul că, pentru a ieși din criza globală, este necesară o forță motrice proaspătă, cu un motor care să funcționeze după noi principii de organizare. Din ce în ce mai mulți recunosc nevoia unei schimbări paradigmatică. Noua ordine ecologică, cu alte cuvinte o nouă logică a organizării economice bazată pe inovații în tehnologia mediului și susținută de piețele de capital internaționale, va deveni piatra unghiulară a unui număr din ce în ce mai mare de programe de redresare și stimulare economică, inclusiv între statele membre ale Uniunii Europene. Avem nevoie de acest stimul deoarece anul trecut numărul șomerilor în Europa a crescut cu 1,7 milioane. Dacă noua ordine ecologică europeană va primi undă verde, va avea un efect fundamental asupra politicii energetice viitoare a Europei. Vă mulțumesc foarte mult.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Doamnelor și domnilor, în prezent Uniunea Europeană importă 50% din energia pe care o consumă, iar acest procent este într-o constantă creștere. Dependența Uniunii de importurile din surse energetice convenționale și de numărul limitat de furnizori reprezintă o amenințare serioasă pentru siguranța, stabilitatea și prosperitatea noastră. Această revizuire strategică a politicii energetice a Uniunii Europene a venit, deci, la momentul potrivit, după părerea mea. Sunt de părere că obiectivul „de trei ori 20” pentru 2020 este corect din punct de vedere economic, ecologic și din punctul de vedere al siguranței. Cu toate acestea, atingerea acestui obiectiv necesită o abordare comună în toată Uniunea Europeană, consecventă atât în cadrul Uniunii, cât și către exterior. Crearea unei politici energetice comune necesită finalizarea ratificării Tratatului de la Lisabona și propunerea unei astfel de politici energetice comune. Pe piața internă este necesară impunerea unui cadru juridic clar și stabil și, mai presus de toate, este necesară finalizarea integrării sistemelor noastre energetice pe tot teritoriul Uniunii Europene.

Clauza solidarității reciproce va rămâne un concept lipsit de conținut dacă nu se vor conecta aceste sisteme energetice. De asemenea, este necesară susținerea utilizării surselor de energie interne, de la conservare prin sporirea proporției de surse regenerabile până la o utilizare mai răspândită a energiei nucleare. Nu este nevoie să subliniem faptul că investițiile financiare în industria energetică internă vor genera și un beneficiu sub forma unei reluări a creșterii economice. În ceea ce privește relațiile externe în domeniul energetic, și acest aspect necesită o diversificare mult mai pregnantă decât în trecut, este necesar un dialog mai intens cu țările producătoare, cu țările de tranzit și cu celelalte țări consumatoare. Trebuie intensificată cooperarea cu țările Orientului Mijlociu, cu cele din regiunea mediteraneană și din nordul Africii. Aceasta trebuie să se desfășoare în cadrul Procesului de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana. Dialogul ar trebui să includă candidatul Turcia și este de asemenea esențial, după părerea mea, să căutăm o abordare mai eficientă pentru țările precum Iranul. În concluzie, doresc să o felicit pe doamna raportoare Laperrouze pentru ceea ce eu consider a fi un raport echilibrat, de primă mână.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Deși am început să vorbim despre nevoia unei politici energetice comune încă din 2006, fiecare stat UE este responsabil pentru asigurarea siguranței aprovizionării cu energie. Cu toate acestea, solidaritatea între statele membre este crucială chiar pentru supraviețuirea UE. UE trebuie să adopte imediat o legislație eficientă pentru a contribui la depășirea crizei energetice sau pentru evitarea totală a acesteia. Comisia propune un plan de acțiune pentru securitate și solidaritate energetică al UE, cele mai importante aspecte ale acestuia fiind crearea infrastructurii și diversificarea surselor de energie. Sunt bucuroasă că printre proiectele de infrastructură care vor deveni priorități pentru UE în ceea ce privește securitatea energetică se află și un plan de interconectare pentru țările din jurul Mării Baltice, ceea ce ar elimina insulele de nesiguranță energetică existente în UE.

Doresc să solicit Comisiei orice tip de sprijin în construirea conexiunii energetice dintre Lituania și Suedia și a punții energetice dintre Lituania și Polonia. Aici, din păcate, mai avem nevoie și de voință politică. Pentru moment, revenind la principiul fundamental al Uniunii Europene – solidaritatea – și la aplicarea acestuia în domeniul energiei, apar multe dubii legate de viitorul acestui principiu. Dezbatem cel de-al treilea pachet energetic, care implică formarea unei pieți interne a UE a energiei electrice și a gazului, cu o Agenție pentru

cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energiei. În același timp, Germania și Rusia constituie o Agenție ruso-germană a energiei. Cum poate fi acest lucru consecvent cu solidaritatea statelor membre ale UE, politica energetică comună și securitatea energetică?

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Doamnă președintă, domnilor membri ai Comisiei, vreau să atrag atenția în această dezbateră asupra trei chestiuni.

Mai întâi, Rusia folosește din ce în ce mai clar aprovizionarea sa cu resurse energetice, și în mod special gazul, pentru a exercita o puternică influență politică. Nu numai că ultimul conflict al gazului dintre Rusia și Ucraina a cauzat pierderi economice uriașe în multe țări UE, ci a și împins Ucraina din nou spre o dependență economică clară de Rusia, cu un soi de permisiune din partea UE. Este dificil de imaginat funcționarea economiei ucrainene la un preț al gazului de peste 400 USD pe 1000 m³ de gaz.

În al doilea rând, trebuie negociat un nou parteneriat între UE și Rusia, parteneriat care va conține detalii referitoare la chestiunea energiei, dar va conține și stipularea clară a faptului că Rusia nu va folosi rezervele sale energetice pentru a exercita influență politică și că furnizorii ruși vor fi responsabili pentru daunele care ar apărea ca urmare a unei întreruperi a furnizării.

În al treilea rând și în încheiere, Uniunea Europeană, folosindu-și propriile mijloace financiare, și Banca Europeană de Investiții ar trebui să sprijine în primul și în primul rând investițiile în gaz, care ar diversifica aprovizionarea cu gaze naturale către UE și care ar crea posibilitatea importării de gaz și din alte țări decât Rusia, așa cum este magistrala Nabucco.

Avril Doyle (PPE-DE). - Doamnă președintă, nu vom ajunge niciodată la securitatea energiei sau la reducerea cu 80% a emisiilor de dioxid de carbon până în 2050 dacă vom continua să ignorăm efectiv atât problema securității energiei, cât și importanța fundamentală a interconexiunii pan-europene de curent continuu de înaltă tensiune (HVDC). Aceasta include o linie de curent continuu de înaltă tensiune către Africa de Nord: rețele electrice inteligente în Europa și în Africa de Nord.

Am avut ocazia săptămâna trecută să observ la fața locului interesante operațiuni de captare a energiei solare și termale din Granada și din Sevilla și am citit în weekend opiniile profesorului de la Harvard Michael McElroy asupra eliberării Statelor Unite de factura anuală de 750 miliarde USD pentru importurile de petrol, asupra câștigării luptei pentru securitatea energiei în SUA și în același timp pentru salvarea planetei, drept care mă întreb: ce mai dezbatem? Știm răspunsurile.

Grila energetică inteligentă va permite curentului electric generat de soare, de apă și de vânt să echilibreze graficul siguranței. Dacă vântul nu bate pe coasta vestică a Irlandei, soarele va străluci în Spania sau vântul va bate pe coasta de vest a Africii de Nord și va străluci și soarele acolo.

Pe scurt, soarele reprezintă în Spania ceea ce reprezintă vântul pentru coasta Irlandei. Autoritățile noastre de reglementare naționale vor respira ușurate pentru că ocupația lor va consta în a menține luminile aprinse și casele și birourile încălzite la orele de vârf.

Nu mai putem permite ca cetățenii noștri să fie ostatici ai politicii energetice sau ai prețurilor volatile ale petrolului. Energia eoliană este comparabilă cu cea generată de cărbune, petrol sau de gaz, iar combustibilul este gratuit. Da, provocarea noastră este construirea unei noi economii energetice – o economie energetică bazată pe curentul electric regenerabil.

În concluzie: expresia glumeață „scump ca pământul” pe care noi – vorbitorii de limbă engleză, în orice caz – o folosim figurat cu exuberanță trebuie folosită acum în sensul literal. Dacă nu schimbăm rapid dependența noastră aproape totală de combustibilii fosili, asta se va întâmpla, după cum arată din ce în ce mai imperios oamenii noștri de știință colegi: încălzirea globală ne va costa Pământul.

Evgeni Kirilov (PSE). – (BG) Doamnă președintă, în calitate de raportor alternativ pentru Comisia pentru afaceri externe, vreau să o felicit pe dna Laperrouze pentru acest raport, care oferă o perspectivă largă asupra problemelor UE în domeniul energiei, inclusiv necesitatea unei politici energetice comune.

Raportul indică foarte clar și măsurile care trebuie luate pentru a putea face față provocărilor siguranței energetice. De asemenea, mă bucur că energia nucleară a găsit locul pe care îl merită într-un astfel de raport și este prezentată ca o sursă de energie necesară.

După criza gazului, este clar și bine evidențiat faptul că trebuie să diversificăm sursele de energie. Pe de altă parte, pe viitor, trebuie să lucrăm în continuare pentru descoperirea mai multor coridoare alternative,

coridoare energetice, și nu doar un coridor pe cheltuiala celui alt. Am avea cu toții de câștigat din concurență atunci.

Vreau să atrag atenția către două probleme. Anul trecut în octombrie am observat aici, în această adunare, că proiectul Nabucco era încă „fum fără foc”. Atunci am îndemnat Comisia Europeană să treacă la acțiune fermă. Acum se poate spune că în această direcție Comisia a trecut la acțiune. Este evidentă importanța acesteia mai ales acum, după criza gazului.

Totuși, trebuie lămurit faptul că, în ciuda acțiunilor întreprinse și a măsurilor luate în direcția unei mai mari siguranțe energetice, este necesar mai mult efort, inclusiv o activitate politică serioasă, astfel încât să putem vedea lumina de la capătul tunelului.

A doua problemă este capacitatea de stocare a energiei. Țin să vă spun că Bulgaria ar fi fost pierdută fără o capacitate de stocare a rezervelor pentru cel puțin 20 de zile la unitatea pentru stocarea gazului din Chiren, care anul trecut a fost extinsă cu o treime, ca și cum guvernul ar fi știut ce avea să se întâmple.

Deci, pentru a doua oară astăzi, subliniez faptul că nu înțeleg de ce Comisia a ignorat complet proiectul propus de Bulgaria pentru continuarea extinderii acestei unități de stocare. Aceasta a fost singura noastră salvare și cred că trebuie să sprijinim proiecte asemănătoare în toate celelalte țări.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Doamnă președintă, criza gazului și criza financiară ne obligă să trecem la acțiune rapid și pragmatic, mai presus de interesele individuale și de ideile nejustificate economic, precum magistrala Nord Stream.

A doua revizuire strategică a politicii energetice nu oferă valoarea adăugată dorită. O serie de chestiuni menționate în revizuire se confruntă cu dificultăți semnificative de realizare. Cetățenii și economia UE au nevoie de decizii rapide și specifice și de acțiuni care să asigure costuri ale energiei relativ scăzute și stabile în următorii 15 ani: decizii care vor conduce la cele mai importante economii posibile în industrie, transporturi și locuințe; decizii care vor reduce în mare măsură dependența economiei UE de importul de hidrocarburi și care vor asigura furnizarea corectă a acestora; decizii care vor conduce cât mai repede posibil la dezvoltarea unui program, a unui plan de măsuri specifice bazate pe cercetări și modul de finanțare și de implementare a acestora. Ca urmare a acestor măsuri economice, emisiile de CO₂ vor fi reduse, iar procesul birocratic al tranzacționării certificatelor de emisii — atât de benefic pentru cei care le tranzacționează, însă nu și pentru economie — nu va mai fi necesar.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Doamnă președintă, sunt mișcată de cuvântul „inteligent”, care apare foarte des în această dezbatere, deoarece soluțiile pe care le încercăm și le folosim în casa noastră pentru a reduce consumul de energie sigur nu funcționează și nu sunt nici foarte inteligente. Să spui copiilor să închidă lumina nu este o soluție. Mi-aș dori să fie așa, pentru că astfel așa avea controlul. Avem într-adevăr nevoie de lucrurile despre care s-a vorbit: senzori și alte aplicații tehnologice avansate care vor face viața tuturor mai ușoară în ceea ce privește atingerea obiectivelor noastre de eficientizare energetică.

Dezbaterea din seara aceasta este una de anvergură: este despre planul de acțiune în cazul schimbărilor climatice, despre siguranța furnizării de energie, despre solidaritatea dintre statele membre și despre creșterea economică – și aceasta chiar este o problemă pentru noi în acest moment – și despre cum putem folosi mai bine resursele noastre energetice.

Țara din care vin, Irlanda, depinde de petrol pentru aproape 60% din nevoile energetice și tot petrolul este din import. Deci, avem evident o problemă aparte. Trebuie să reducem această dependență, trebuie să ne dezvoltăm resursele interne și, așa cum am mai menționat mai devreme, să sporim eficiența. În mod clar, chestiunea interconectării statelor membre este esențială mai ales pentru țările de la periferie.

Dependența Irlandei este extrem de mare: 91% din necesarul nostru provine din import. Este un procent de-a dreptul copleșitor și deși nu am trecut prin problemele legate de gaz despre care au vorbit alți colegi sau prin frigul și teroarea prin care au trecut alte state membre, am tras învățături din acestea, observând cât de important este să facem ceva în legătură cu mixul energetic și cu nesiguranța noastră energetică.

Așadar, toate aspectele care fac parte din acest raport și întrebarea orală sunt foarte importante pentru noi.

Trebuie studiată mai ales problema utilizării terenului. Experiența forestieră suedeză este interesantă din perspectiva Irlandei, unde sectorul forestier nu s-a dezvoltat.

Însă chestiunea-cheie este echilibrul dintre producția de alimente și producția de combustibili.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Doamnă președintă, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, dezvoltarea unei politici comunitare coerente și cuprinzătoare în domeniul energiei este un pas logic și o intervenție necesară. Propunerea Comisiei și raportul dnei Laperrouze se înscriu în această direcție.

Uniunea Europeană va adăuga valoare inițiativelor dezvoltate de statele membre. Petrolul este în cantitate limitată, iar producția Uniunii Europene și a Norvegiei în 2007 de-abia au contribuit la satisfacerea a 30% din cererea internă. Dependența Uniunii Europene de importul de petrol scade indirect dependența noastră de țările instabile din punct de vedere politic sau de cele care, în calitate de posibili parteneri în domeniul energiei, ar putea genera tensiuni geo-strategice majore, după cum am văzut de curând cu Rusia.

Din aceste motive, este important din punct de vedere strategic să redirecționăm cererea de surse de energie alternative spre petrol, însă este, de asemenea, important din punct de vedere geografic să privim cu mai mare atenție piețele sud-americană și africană, care sunt în prezent în expansiune și la care ar putea contribui în mare măsură dezvoltarea parteneriatelor UE-Brazilia și UE-Africa. S-ar putea realiza acest lucru utilizându-se regiunea iberică – Spania și Portugalia, țara de unde vin – ca platformă fundamentală în ceea ce privește logistica și distribuția în zona Europei.

Cât despre nevoia esențială de a spori eficiența energetică, este important să se garanteze sinergiile adecvate între sectoarele care pot contribui și mai mult la eficiența energetică. Doar prin adoptarea unei abordări globale și coordonate între politica națională și cea a comunitară, mai ales în zonele coeziunii, agriculturii și transporturilor, vom putea schița o strategie care să exprime o perspectivă pe termen lung.

Legătura dintre coeziunea energetică și teritorială este indiscutabilă, deoarece afectează posibilele soluții pe termen lung pentru toate regiunile Uniunii Europene, inclusiv pentru cele mai izolate și mai îndepărtate regiuni.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Dnă Laperrouze, vreau să vă felicit pentru raportul dumneavoastră, care este de actualitate și totodată oportun.

Încă nu putem estima cu exactitate cât au pierdut țările europene și cetățenii din cauza crizei gazului. Doar pierderile directe ale economiei bulgare, care a fost cea mai grav afectată de disputa dintre Ucraina și Rusia, se ridică la peste 230 de milioane de euro, fără vreo despăgubire.

Urgențele care au urmat au ridicat multe semne de întrebare. Din păcate, marea problemă a dependenței energetice apare oricând are loc câte o criză politică sau rivalități politice între Rusia și Ucraina. Multe persoane își amintesc situația de acum trei ani, când cele două țări din nou s-au disputat pe tema prețurilor. Atunci am avut promisiunea unei politici energetice europene comune, însă acum, după trei ani, se pare că nimic nu s-a schimbat.

Acum ne întrebăm: suntem oare pregătiți pentru o piață unică a energiei sau vor prevala interesele individuale în acordurile bilaterale? Am făcut destule pentru a face legătura dintre rețelele europene de furnizare a gazului între statele membre sau înclinăm din ce în ce mai puțin să punem deoparte rezerve pentru situații de criză? Cum lucrăm la Nord Stream, la South Stream și la Nabucco?

Sunt încântată să aud că energia nucleară este tratată la același nivel ca și alte surse de energie. Fără a face compromisuri în defavoarea siguranței, este timpul să repunem în discuție atitudinea noastră față de centralele nucleare din Europa și fără decizii motivate politic.

Avem nevoie de energia nucleară, care ar putea acționa ca o barieră puternică împotriva altor crize care pot apărea. Nu este o coincidență că, la apogeul crizei, Parlamentul Bulgariei a solicitat partenerilor săi europeni să readucă în discuție reactivarea reactoarelor închise de la Kozlodui, reactoare care au fost declarate sigure de către autoritățile competente. Mizez pe înțelegerea dumneavoastră.

Deciziile sunt dificile, însă să nu ne lăsăm influențați de prejudecăți și să hotărâm în pripă. Aș vrea să mă adresez în continuare dumneavoastră, domnule comisar. Acum câteva zile, când Comisia Europeană a alocat resurse din Planul de dezvoltare european, țara care a fost cel mai afectată a primit cel mai puțin. În seara aceasta nu am auzit să menționați faptul că Bulgaria ar avea nevoie de atenție specială pentru că se află pe lista țărilor 100% dependente.

Care sunt criteriile și mecanismele alocării acestor resurse? Cred că mi-ar fi greu să le explic cetățenilor bulgari și europeni. Evident, trebuie să facem eforturi mai mari pentru cel de-al treilea pachet energetic și să grăbim implementarea acestuia. Ca membru al Comisiei pentru afaceri interne și protecția consumatorului, am

lucrat foarte mult la protejarea stocurilor energetice pentru consumatori, însă vă rog să înțelegeți că este mai importantă asigurarea în primul rând a energiei.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). - Doresc să accentuez necesitatea unei politici energetice externe a Uniunii Europene, pentru ca cele 27 de state membre să vorbească pe o singură voce în negocierile cu marii producători. Numai în acest fel, Uniunea Europeană poate obține prețuri convenabile la importul de gaz și petrol, concomitent cu garantarea siguranței energetice. Diversificarea surselor de aprovizionare cu energie trebuie să fie un obiectiv major al Uniunii Europene. Atrag însă atenția că proiectul gazoductului rusesc South Stream nu contribuie deloc la această diversificare, întrucât sursa de aprovizionare rămâne aceeași, Rusia. Mai mult, costurile uriașe pe care le implică realizarea acestui gazoduct ar duce la creșterea prețului gazului, preț pe care consumatorii europeni ar fi obligați să-l plătească.

De aceea, consider că Uniunea Europeană trebuie să acționeze urgent pentru includerea în viitoarele acorduri cu Rusia și cu Ucraina a unor clauze cuprinzătoare de interdependență energetică, clauze care să stabilească obligații foarte clare și mecanisme eficiente de soluționare rapidă a oricăror probleme. Parteneriatul strategic Uniunea Europeană - Rusia și noul parteneriat estic ar trebui să vizeze realizări...

Colm Burke (PPE-DE). - Doamnă președintă, politica energetică și politica externă sunt legate inextricabil acum mai mult decât oricând. Observăm necesitatea unei politici energetice comune pentru UE în lumina recentelor evenimente legate de furnizarea gazului în Europa Centrală și de Est, însă, deși este una dintre inovațiile-cheie ale Tratatului de la Lisabona, regret că trebuie să menționez faptul că acest aspect nu a fost evidențiat suficient în dezbaterile pe marginea ratificării tratatului.

În Irlanda avem oricând la dispoziție o rezervă de gaz pentru 12 zile. Șaizeci la sută din curentul nostru electric este generat din gaz importat, în timp ce media UE este de cca. 40%. La data de 28 ianuarie, Comisia a publicat o propunere de accelerare a lucrărilor pentru soluționarea deficitului din infrastructura energetică a UE, contribuindu-se la redresare economică ce face parte dintr-un pachet de 5 miliarde de euro.

Includerea de către Comisie a interconectării liniilor electrice dintre Irlanda și Regatul Unit, ca zonă prioritară pentru finanțare în cadrul pachetului pentru revenire economică europeană, este un pas binevenit în această privință. Aceasta scoate în evidență faptul că atunci când 27 de state membre lucrează împreună, putem determina schimbarea necesară pentru a asigura siguranța furnizării energiei.

(Președintele a întrerupt vorbitorul.)

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Doamnă președintă, cele două documente importante pe care le discutăm astăzi – planul de acțiune al Comisiei și raportul asupra acestuia – sunt separate în timp de întreruperea recentă a gazului din cauza obișnuitei dispute de iarnă dintre Rusia și Ucraina. Prin urmare, raportul este mai aproape de realitate, încercând să sporească solidaritatea internă și să grăbească implementarea planului, profitând de lecțiile ultimei crize.

Personal, în afară de sprijinul pentru diversificarea rutelor de transport pentru importul de gaz, consider apelul la grăbirea formării unei piețe interne a energiei în legislatura curentă și necesitatea de a revizui întreaga problemă a stocării gazului ca fiind contribuții importante ale raportoarei. Cu toate acestea, recomandarea de a deschide complet proiectul Nabucco către Rusia este îndoielnică, deoarece toată lumea știe că Nabucco a fost conceput ca o alternativă la gazul rusesc și că Rusia deja face tot ce îi stă în putere să îi pună capăt.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Doamnelor și domnilor, recenta criză a gazelor a indicat importanța unei politici energetice comune pentru UE. În plus, Slovacia a aflat ce înseamnă dependența absolută de gazul rusesc. Sute de firme au fost nevoite să întrerupă producția și să plătească doar 60% din salarii angajaților.

Cred că solidaritatea are un rol primordial în relațiile dintre statele membre UE. Dacă nu am fi primit un transfer de gaz de urgență de la Germania prin Cehia, ar fi fost puse în pericol și locuințele. Sunt convinsă că necesitatea asigurării unei furnizări constante de energie este o prioritate fundamentală universală. Satisfacerea necesității cu precădere din surse energetice neregenerabile începe să cântărească mai greu pentru acceptabilitatea din punctul de vedere al mediului.

Trebuie să construim centrale nucleare sigure și, în același timp, folosind fondurile structurale, să încurajăm comunitățile rurale să se concentreze strategic pe legătura dintre energie, apă și biotehnologie, întărind astfel diversificarea bazei energetice.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Doamnă președintă, ultima, însă bineînțeles, nu cea din urmă criză a aprovizionării cu gaz înseamnă revenirea la problema siguranței furnizării acestei resurse foarte importante.

În Europa nu ne găsim într-o situație rea din punctul de vedere al amplasării. Suntem aproape înconjurați de surse de gaz: Nordul Africii, Orientul Apropiat, Asia Centrală și Rusia. Problema este că Europa nu are o piață unică a gazului. Europa nu are un preț mai mult sau mai puțin unificat. Vreau să subliniez faptul că în Statele Unite există o piață unică, iar prețul a 1000 m³ de gaz pe această piață este sub 200 USD. În Europa plătim în jur de 400 USD. Acesta este rezultatul faptului că nu avem o infrastructură care să ne permită transferul gazului dintr-o țară în alta.

În încheiere, avem problema magistralei Nabucco. Este timpul să acordăm acestei chestiuni prioritatea cuvenită și să ne angajăm mijloacele financiare pentru a-l materializa în sfârșit.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Doamnă președintă, am trei întrebări pentru comisarul Piebalgs.

Mai întâi, Nabucco poate deveni un ostatic în negocierile de aderare ale Turciei, după cum am aflat de la prim-ministrul Erdoğan. Luăm în considerare, în cadrul coridorului de sud, și proiectul White Stream (Marea Caspică-Georgia-Marea Neagră-Ucraina-România)?

În al doilea rând, în directiva gazului revizuită, vă gândiți la o rezervă obligatorie de gaz stocat pentru 90 de zile pentru toate statele membre?

În al treilea rând, ați prezentat un impresionant pachet de 3,5 miliarde de euro pentru infrastructura energetică. Se întrevede vreun obstacol în calea acestuia în Consiliu? Pentru că trebuie totuși să fie aprobat în Consiliu, am auzit că există patru state membre care au obiecții. Cum poate Parlamentul European, care va trebui să-l accepte, să ajute la supunerea acestuia la vot cât mai curând posibil?

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). - Criza gazelor cu care ne-am confruntat s-a manifestat între Ucraina și Rusia dar, din păcate, a afectat unele dintre statele Uniunii Europene. Această criză a demonstrat încă o dată că Uniunea Europeană este dependentă într-o mare măsură de un singur pol de livrare a gazelor. Prin urmare, consider că dezvoltarea parteneriatelor cu Rusia este benefică pentru întreaga Uniune Europeană dar, în același timp, cred că Uniunea Europeană trebuie să demareze imediat proiecte prin care să se găsească soluții alternative, tocmai pentru a preveni consecințele unor crize care ar putea să apară într-un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat.

În aceeași ordine de idei, cred că trebuie luate în considerare cele două proiecte, Nabucco și South Stream, precum și alte soluții, și aici mă refer la zăcămintele care sunt la nivelul Mării Nordului și cele care se presupun a fi pe platoul continental al Mării Negre. Având în vedere că, în timp, zăcămintele de orice fel se vor epuiza, consider că trebuie să investim în proiecte științifice în măsură să descopere surse alternative de energie, asigurând astfel și dezvoltarea generațiilor viitoare.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - Recenta criză a gazului readuce cu și mai are acuitate în atenție importanța dezvoltării rutelor și surselor alternative de energie, prin dezvoltarea infrastructurii de transport și a interconexiunilor. În acest context, devine necesară accelerarea proiectului Nabucco, ce are capacitatea de a contribui la atingerea obiectivelor Uniunii Europene de diversificare a rutelor, dar mai ales a surselor de aprovizionare din statele terțe. Este necesară promovarea tranzitului cu țările vecine prin finalizarea proiectelor de interconectare a României cu Ungaria și Bulgaria.

În același timp, consider că proiectul South Stream nu poate fi considerat de interes european, tocmai datorită faptului că acesta nu folosește o sursă alternativă, așa cum se cere în analiza strategică din raport. Dar avem și sursele noastre energetice. O microhidrocentrală nu este rentabilă, nu are randament, dar sute de mii de hidrocentrale din Alpi până în Carpați, din Balcani până în Tatra sau Pirinei înseamnă independență energetică.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Doamnă președintă, a fost o dezbatere într-adevăr fascinantă și a reflectat diversitatea punctelor de vedere asupra energiei și importanța pe care o merită această chestiune. Însă cred că dezbaterile arată cu certitudine că raportarea prezentată un raport echilibrat. Este adevărat că fiecare dintre noi vede detaliile în mod diferit. Nu există soluții simple, nu există remedii miraculoase.

Încă o dată, vreau să o felicit pe raportarea pentru interesul pe care l-a manifestat în reflectarea în raport a tuturor opiniilor, sprijinind în același timp în mod clar cea de-a doua revizuire strategică a politicii energetice elaborate de Comisie.

Mulți dintre domniile voastre ați vorbit despre super grila energetică. Super grila este instrumentul care a fost perceput ca soluție magică. Este adevărat că are foarte mult potențial, însă, odată cu grila, avem o provocare. Cineva trebuie să o plătească, și după cum știți, suntem în căutarea unui echilibru între accesibilitate,

siguranța aprovizionării și durabilitate. Așadar, dacă dorim cu adevărat să mergem în direcția acestei super grile, planul de redresare este primul mic pas în direcția potrivită.

Planul de redresare ne poate plasa într-un cerc vicios în care spunem: „Avem nevoie de una, avem nevoie de alta, însă ar trebui să se facă prin industrie”. Da, încurajăm industria prin diverse tipuri de stimulente, însă, dacă fondurile publice și europene nu vor urma, în conformitate cu prioritățile noastre politice, atunci planul nu va avea succes.

Există și alte chestiuni pe care le-aș sublinia, ca ecou la cele spuse de către dl Paparizov. În ceea ce privește cel de-al treilea pachet pentru piața internă, aș enumera doar efectele pentru Europa. Mai întâi este Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare europene. Aceasta va rezolva o mulțime de probleme. În al doilea rând, un organ european pentru operatorii de sisteme de transport. Acestea două sunt crucial legate de siguranța aprovizionării, fără a afecta suveranitatea națională asupra energiei.

Prin urmare, dacă acest pachet este adoptat acum, va căpăta o mare amploare. Dacă este amânat, vom pierde impulsul pentru siguranța aprovizionării. În consecință, după părerea mea, realizarea planului de redresare și a celui de-al treilea pachet energetic este necesară.

Ultimele întrebări sunt de obicei cele pe care le țin minte cel mai bine, așa că voi răspunde pe scurt la acestea, pentru că sunt legate foarte clar de problemele pe care le-am discutat. Ce discută Consiliul? Cred că sunt practic două probleme.

Una este dacă ar trebui să alocăm energiei bani din fonduri publice. Un număr mic de țări încă mai cred că finanțarea ar trebui să vină de la industrie, însă acest lucru aduce în discuție dilema că este dificil ca industria să treacă la realizarea de proiecte foarte costisitoare ale căror beneficii sunt nesigure.

A doua problemă este „partea care i se cuvine țării mele”. Aș putea să precizez faptul că țara mea nu este vizată în mod specific de acest plan de redresare, așa că este bine că au existat o mulțime de întrebări pe marginea subiectului. Am explicat că orice interconexiune cu întregul zonei baltice ajută și țara mea. Acest aspect este, așadar, analizat foarte mult din perspectivă națională: „partea care mi se cuvine”.

Cred că aici facem primii pași spre folosirea fondurilor publice europene în sprijinul acestui tip de dezvoltare. Aceasta ar putea fi cea mai mare dificultate, însă cred că Consiliul va lucra din greu să aprobe propunerea noastră, deoarece cred că este echilibrată, dacă nu chiar ideală pentru fiecare stat membru.

Despre Nabucco, opțiunea noastră preferată este cu siguranță cea de tranzitare a Turciei. Lucrăm acum, am inițiat o conferință interguvernamentală cu scopul de a o încheia în martie cu un acord interguvernamental și cu un acord de sprijinire a proiectului. Acesta ar trebui să ne ofere suficientă claritate juridică și reglementativă pentru a investi în magistrala Nabucco. Dacă eșuează, vom căuta alternative. Există alternative, însă Turcia este ruta prioritară și cred că este benefic și pentru Turcia.

Cât despre stocarea gazului, am luat în considerare această variantă, însă nu ar trebui să fie necesar un stoc de 90 de zile pentru toate țările, deoarece depinde foarte mult de importuri. Dacă o țară produce gaz, nu are nevoie de aceeași rezervă de gaz stocat, deci ar trebui să existe o proporție mai bine definită care să ne ofere suficientă siguranță a aprovizionării și care să fie destul de reală în caz de criză. Deci încă ne mai gândim la care ar putea fi propunerea pentru rezerva de gaz stocat.

Încă o dată, țin să vă mulțumesc pentru această dezbatere. A fost o dezbatere foarte dură, însă cred că au fost discutate toate elementele și trebuie doar să continuăm să lucrăm viguros pentru implementarea celor asupra cărora am căzut de acord și asupra propunerilor care au fost aprobate în această ședință. Încă o dată, țin să mulțumesc Parlamentului pentru puternicul sprijin acordat dezvoltării unei politici europene în domeniul energiei.

PREZIDEAZĂ: GERARD ONESTA

Vicepreședinte

Viviane Reding, *membră a Comisiei*. – Domnule președinte, dezbaterea desfășurată a fost fascinantă. Cred că o mare parte a responsabilității, dacă nu cumva cea mai mare parte, revine colegilor noștri care se ocupă de sectorul energiei.

Cu toate acestea, toate dezideratele aduse în discuție aici - securitate energetică, o mai mare eficiență, rețele inteligente, rețele descentralizate, super-rețeaua, micro-rețeaua, centralele electrice virtuale - necesită tehnologii ale informației și comunicării pentru a putea funcționa. Este deci esențial să încercăm să obținem aceste

mijloace inteligente pentru a pune în practică politica propusă de comisia parlamentară referitoare la eficiența energetică. Suntem pe drumul cel bun din punct de vedere economic și tehnologic și este vorba aici, subliniez, de o oportunitate unică de afaceri. Dacă vom folosi tehnologiile informației și comunicării pentru a dezvolta eficiența energetică în direcția potrivită, vom crea numeroase sectoare industriale, creștere economică și numeroase locuri de muncă. Acesta este și motivul obiectivului de a dezvolta clădirile inteligente și sisteme inteligente de iluminat și transport. Numai dacă vom aplica în practică soluțiile găsite de cercetători vom deveni mai puțin dependenți, pentru că vom fi mai eficienți, și vom construi în același timp noi capacități industriale.

Vă voi prezenta un singur exemplu pentru a ilustra această idee. După cum știți, vom adopta diodele electroluminiscente economice - renumitele leduri - cu ajutorul cărora se poate deja economisi 30% din consumul de energie pentru iluminat; acest procent va ajunge la 50% până în 2025. Datorită cercetărilor europeni, am făcut deja un pas înainte. În 2007, datorită Programului-cadru european pentru cercetare, am putut prezenta ledurile organice (OLED), a căror eficiență depășește cu 50% eficiența ledurilor obișnuite. Cercetarea europeană a produs rezultate și este acum rândul factorilor naționali și regionali de decizie să pună aceste rezultate în practică.

Am auzit unele critici care spun că planul de redresare economică europeană nu se referă la eficiență. Dacă citim cu atenție planul, putem vedea că un miliard de euro este alocat pentru eficiența energetică a clădirilor. Toți membrii acestui Parlament au fost de acord că acesta este drumul care trebuie urmat. Cinci miliarde de euro sunt alocate mașinilor ecologice, pentru ca acestea să nu mai fie dependente de petrol, ca în prezent, iar un miliard de euro a fost alocat sistemelor inteligente de producție, care permit economisirea de timp și energie în sectoarele industriale.

Suntem pe drumul cel bun și, cu ajutorul Parlamentului și prin impulsivitatea statelor membre, cred că vom reuși nu numai să obținem aceste mijloace, ci și să le aplicăm în practică. Eficiența energetică nu va mai fi numai subiect de discuții, ci va fi aplicată în practică.

Anne Laperrouze, raportoare. – (FR) Domnule Președinte, doamnă Reding, domnule Pielbigs, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc pentru contribuțiile dumneavoastră extrem de valoroase; acestea arată cât de vast este domeniul energiei și că aceasta este într-adevăr o necesitate esențială.

În cursul dezbaterii și în cadrul raportului, care reflectă discuțiile purtate în interiorul diverselor grupuri politice, am observat că există un larg consens asupra nevoii de a consolida rețelele și interconexiunile, de a utiliza tehnologiile informației și ale comunicării pentru a crea rețele inteligente, după cum dna Reding a explicat adineauri, de a consolida relațiile cu țările producătoare și cu țările de tranzit - acesta a fost în special obiectivul Comisiei pentru afaceri externe și al raportorului Dimitrakopoulos - precum și de a ajunge la un acord cu privire la eficiența energetică, la economia de energie și la dezvoltarea energiilor regenerabile.

În concluzie, consensul la care am ajuns se referă la sporirea eficienței energetice, la dezvoltarea energiilor regenerabile, la diversificarea surselor și a liniilor de aprovizionare, la consolidarea dialogului cu țările producătoare, la obținerea unei poziții comune a celor 27 de state membre și, în primul rând, la necesitatea unei schimbări a stilului nostru de viață. Toate aceste aspecte joacă un rol esențial în garantarea securității energetice pe care ne-o dorim cu toții.

Diferențele de opinie sunt legate de componența mixului energetic. Care sunt sursele de energie? Aș dori să le răspund colegilor mei din Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană și apoi celorlalți membri ai Parlamentului care s-au exprimat împotriva energiei nucleare. Precizez că trebuie să procedăm cu atenție.

S-a exagerat mult în cele spuse până acum. Cred că am stabilit niște obiective foarte ambițioase pentru 2050. S-a menționat o reducere de 80% a emisiilor de CO₂ și o pondere de 60% deținută de energiile regenerabile. Este evident că o proporție semnificativă a fost alocată tuturor surselor de energie regenerabilă. În ceea ce privește energia nucleară, se admite în acest raport că ea face parte din mixul energetic.

În acest sens, aș dori să închei reamintindu-vă obiectivele stabilite: o concentrație a CO₂ de 450 ppm, care a fost fixată pentru a garanta o limită de creștere de 2°C. Aș dori să vă reamintesc și că, în contextul acestor eforturi anunțate, vorbim de o pondere de 9% a energiei nucleare, de o eficiență energetică de 54%, de o pondere de 35% a energiilor regenerabile și de o țintă de 14% pentru captarea și stocarea geologică a carbonului.

Toate aceste obiective au fost fixate pentru 2030. Astfel, energia nucleară și cărbunele fac parte din mixul energetic. Nu sunt o susținătoare a utilizării de cărbune sau a energiei nucleare, dar trebuie să avem la dispoziție

o gamă cât mai variată de surse de energie. Nu aş vrea să mă aflu în situația de a alege între cărbune și energie nucleară pentru 2050.

Președintele. – Vă mulțumesc, doamnă Laperrouze. Vă asigur că, în orice caz, energia dumneavoastră rămâne valoroasă pentru Parlament.

Dezbateră comună a fost închisă.

Votul asupra raportului doamnei Laperrouze va avea loc mâine.

În conformitate cu articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul de procedură, am primit o propunere de rezoluție în încheierea dezbaterii cu privire la întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată de domnul Remek⁽¹⁾. Votarea va avea loc miercuri.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Alin Lucian Emanuel Antochi (PSE), în scris. – Solidaritatea între țările membre ale Uniunii Europene în domeniul energetic trebuie să devină un obiectiv primordial atât la nivel european, cât și regional și bilateral, iar strategiile adoptate de fiecare stat membru la scară națională să nu afecteze interesele energetice ale altor state membre și să corespundă interesului general al Uniunii Europene în materie de securitate energetică.

În acest context, perfecționarea cadrului legislativ comunitar vizând interdependența energetică în interiorul UE, cât și elaborarea unei noi generații de acte normative menite să reglementeze atât relațiile Uniunii Europene cu furnizori de energie din afara UE, cât și cu statele de tranzit trebuie să servească drept instrument eficient în procesul elaborării politicii de securitate europeană. Noile legi vor trebui să prevadă mecanisme de constrângere juridică, menite să consolideze cooperarea în domeniul energetic și să dezvolte o concurență viabilă pe piețele energetice europene.

Este necesar de a încuraja eforturile în vederea majorării investițiilor UE în ce privește diversificarea structurilor transfrontaliere, stimulării producerii energiilor alternative, netradiționale, la nivel local și ameliorării capacității de infrastructură menite să faciliteze conexiunea la noi surse energetice. Uniunea Europeană trebuie să ia foarte serios în calcul și necesitatea stimulării sectorului privat din domeniul energetic din statele membre, care se simte deja afectat de consecințele crizei economice mondiale.

Adam Bielan (UEN), în scris. – (PL) S-ar putea spune că criza energetică din ianuarie începe să devină o tradiție anuală. Cu cât este mai grea iarna, cu atât mai sigur este că Federația Rusă va opri aprovizionarea cu gaz a țărilor europene. Este cu atât mai surprinzător că, în fața unui alt conflict pe tema gazului, ale cărui victime au fost cetățenii Uniunii Europene, cancelarul Angela Merkel susține încă propunerea de construire a conductei de gaz Nord Stream cu fonduri comunitare.

Ceea ce ar trebui să facă Comisia Europeană este să pregătească acum un plan de diversificare a surselor de energie. Ar trebui investit în construirea de noi rețele de transport, care ar evita exportatorii nefiabli de surse de energie, precum Federația Rusă. Într-unul dintre amendamentele pe care le-am propus la raportul Laperrouze, am subliniat importanța sprijinirii conductei de gaz Nabucco, aceasta fiind singura întreprindere existentă capabilă să asigure diversificarea surselor de energie și a rutelor de tranzit, fără a implica Rusia. O altă prioritate ar trebui să fie crearea de conducte de interconectare pentru gaze care să permită stabilirea de legături între sisteme și transportul rapid de rezerve de gaz în eventualitatea unei crize.

Cu toate acestea, acordurile noastre comerciale ar trebui să fie bazate pe „clauza de securitate energetică”, care ar trebui să reprezinte un principiu deontologic în acest sector.

Pentru Europa și celelalte țări din lume, care desfășoară activități comerciale în mod civilizată, este important ca Federația Rusă să ratifice Tratatul privind Carta energiei. Cred că numai o poziție comună și fermă a unei Europe unite poate convinge Kremlinul să ia o astfel de decizie.

Šarūnas Birutis (ALDE), în scris. – (LT) Energia este cea mai mare provocare a timpurilor noastre. Criza gazului cu care UE s-a confruntat în ianuarie nu este prima din istoria Uniunii. În Europa există țări care sunt dependente în proporție de 100% de gazul rusesc: printre acestea se numără și Lituania, care în decembrie 2009 își va închide centrala nucleară. UE trebuie să ia măsuri suplimentare pentru ca această criză să nu se repete. Trebuie să creăm veriga energetică lipsă, să consolidăm dispozițiile directivei privind siguranța aprovizionării cu gaze și să instituim un mecanism de coordonare la nivelul UE, destinat să acționeze în

(1) A se consulta procesul-verbal.

situații similare de criză. Este esențial să existe rezerve suficiente de energie în țările care sunt cel mai dependente de aprovizionarea cu energie.

Criza dintre Rusia și Ucraina nu este doar o criză a încrederii reciproce, ci și o criză geopolitică. Ambele țări trebuie să își asume responsabilitatea pentru faptul că statele membre nu au fost aprovizionate cu gaze. De cealaltă parte, Europa trebuie să își diversifice sursele de energie și să amelioreze siguranța aprovizionării. Europa trebuie să acționeze decisiv, întrucât soluția la această criză energetică legate de aprovizionarea cu gaz rusesc este una temporară.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), *în scris*. – (RO) Îi mulțumesc doamnei Laperrouze pentru acest raport și susțin majoritatea concluziilor acestuia. UE trebuie să fie ambițioasă în combaterea schimbărilor climatice, iar rolul energiei nucleare și energiilor regenerabile nu poate fi neglijat.

Procesul de creare a unei piețe comune a energiei electrice și gazului natural trebuie să fie accelerat. Pentru aceasta este nevoie de interconectări; salut așadar propunerea Comisiei Europene de alocare a 1,5 miliarde euro pentru proiecte de interconectare. În plus, criteriile stabilite la Barcelona privind interconectările trebuie îndeplinite de toate statele membre.

Este nevoie și de îmbunătățirea eficienței energetice, mai ales în noile state membre. În România, de exemplu, există un potențial uriaș de economisire și mi-aș dori ca acesta să fie valorificat.

Criza Rusia-Ucraina a arătat încă o dată nevoia unei abordări comune a UE. Susțin concluzia raportului, inclusiv în ceea ce privește încheierea unui acord UE-Rusia-Ucraina.

Nu sunt, însă, de acord cu menționarea proiectului South Stream ca proiect vital pentru siguranța energetică a UE în aceeași măsură cu Nabucco. South Stream este un proiect concurent pentru Nabucco și nu răspunde în totalitate necesității de diversificare a surselor de aprovizionare cu energie în vederea garantării siguranței energetice a UE. De aceea sugerez ca pe viitor să fim mai atenți la locul acordat acestui proiect în diferite documente ale PE.

Dragoș Florin David (PPE-DE), *în scris*. – (RO) Stimăți colegi, discutăm astăzi în Parlamentul European unul dintre cele mai importante rapoarte aflate în dezbatere în această sesiune plenară. Regăsim în cadrul raportului elemente esențiale ale politicii energetice pe care dorim să le implementăm la nivelul întregii uniuni, planurile naționale de acțiune în caz de urgență, clauza de securitate energetică, diversificarea surselor de aprovizionare și menținerea energiei nucleare în mixul energetic.

Toate acestea arată flexibilitatea și adaptarea rapidă la situațiile curente a politicilor și acțiunilor noastre. Consider că reglementarea acordurilor comerciale, de asociere, de parteneriat și de cooperare cu țările producătoare și de tranzit, care să stabilească un cod de conduită și consecințele nerespectării lui este prioritatea uniunii după criza gazelor de la începutul anului.

De asemenea, diversificarea surselor de aprovizionare în domeniul energetic, prin realizarea de interconexiuni între țările membre, realizarea de noi trasee de aprovizionare precum Nabucco și construcția de terminale LNG, trebuie să devină proiecte curente finanțate de Comisie. În final, o felicit pe doamna Laperrouze pentru raport și sper ca el să fie susținut de marea majoritate a colegilor noștri. Vă mulțumesc.

Alexandra Dobolyi (PSE), *în scris*. – (HU) În primele săptămâni ale anului 2009, statele membre au fost tratate drept ostatici de către Ucraina, ai cărei lideri au început o dispută legată de aprovizionarea cu energie și de prețul livrărilor de gaz din Rusia. Kievul și-a bazat acțiunea pe speranța că, ținând seama de sentimentul antirusesc tradițional al Europei de Est și Vest, va fi capabilă să câștige sprijinul majorității statelor membre ale UE. Bineînțeles, o astfel de strategie este echivalentă din punct de vedere politic unui glonț tras în propriul picior.

UE trebuie să se retragă într-un final din acest cerc vicios. Din acest cerc face parte fobia conform căreia trebuie să îi suportăm pe ruși dacă nu vrem să închidă robinetul de gaz. Această ipoteză eronată nu poate conduce decât la consecințe eronate! Și nu este vorba numai de energie aici!

Dacă obiectivul pe termen lung al Uniunii Europene este un parteneriat cu o Rusie democratică, care oferă o piață uriașă în curs de dezvoltare și capabilă să se dezvolte, atunci trebuie de asemenea anticipat că centrele de greutate politice și economice ar putea fi transferate în mod legitim în Rusia.

UE trebuie să transmită în mod activ și credibil mesajul că interesul ei este ca Rusia să devină o țară modernă. Comportamentul UE, care constă în mesaje încurajatoare, dar acțiuni reticente, de constrângere și de condamnare, nu are șanse de reușită.

Lipsa unei politici externe și a energiei comune, care lasă diversificare surselor de energie pe plan secundar și acordă prioritate anumitor litigii istorice și avantaje comerciale, provoacă vulnerabilitatea Uniunii.

O Uniune Europeană unită ar determina Moscova să reflecteze, lucru care nu s-a întâmplat până acum. Însă, în fața unor țări cu politici schimbătoare, o țară uriașă ca Rusia își poate impune cu ușurință voința.

Nu este vorba numai de energie aici!

András Gyürk (PPE-DE), în scris. – (HU) Revizuirea strategică a politicii energetice oferă un bun rezumat al tuturor măsurilor indispensabile pe care Uniunea Europeană trebuie să le adopte pentru a-și reduce dependența de sursele externe de energie. Întreruperile aprovizionării cu gaz din ultimele săptămâni au arătat că anumite elemente ale acestei propuneri sosesc exact la timp.

Nu putem fi decât de acord cu nevoia de a revizui reglementările comunitare în materie de rezerve de gaz. Pe lângă obligativitatea unor stocuri minime, este important, considerăm noi, să consolidăm mecanismele de solidaritate cu reglementări comunitare, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona.

Este de lăudat faptul că revizuirea în materie de politică energetică desfășurată de Comisie menționează infrastructurile a căror creare ar fi în interesul comun al tuturor statelor membre. Salutăm faptul că interconectările conductelor de gaz din Europa Centrală și de Sud-Est sunt considerate în propunere un obiectiv important, alături de coridorul sud-european al gazelor. Semnificația inițiativei legate inițial de MOL rezidă în aceea că statele implicate vor reuși cu mai mare ușurință să se asiste reciproc, într-un timp scurt, în eventualitatea unor întreruperi în aprovizionare. De asemenea, interconectarea rețelelor va stimula concurența în regiune.

Credem că decizia Comisiei Europene de a redirecționa o parte a fondurilor UE neutilizate către infrastructurile de energie este binevenită. Mai puțin binevenit este faptul că statele membre cele mai vulnerabile vor primi mai puține fonduri pentru infrastructura lor decât și-ar dori. Cu toate acestea, angajamentele emfatiche pot fi onorate doar prin contribuții financiare mai spectaculoase și prin solidaritate din partea Comunității.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), în scris. – (PL) „Dă-i doamne polonezului mintea de pe urmă!” Acest vechi proverb, nu foarte amabil cu compatrioții mei, se poate aplica întregii Uniuni Europene. Experiența neplăcută a conflictului ruso-ucrainean pe tema gazelor din ianuarie 2009 a fost necesară pentru ca problema securității energetice să devină una de primă importanță pentru întreaga Uniune Europeană.

Nu ne putem ascunde în spatele faptului că Tratatul de la Lisabona, care include dispoziții referitoare la solidaritatea în materie de energie, nu a fost ratificat. Este nevoie doar de voință politică, secondată de o analiză la rece a crizei recente, pentru a elabora scenariu viitoare și pentru a scuti Uniunea Europeană de probleme similare cu cele cauzate de blocarea aprovizionării cu gaze via Ucraina. Atât comunicarea Comisiei, cât și raportul Laperrouze atrag atenția asupra unor soluții pentru situații de urgență, cum ar fi mărirea rezervelor și crearea unei rețele de transport care să asigure disponibilitatea din punct de vedere tehnic. Acestea sunt aspecte cu care suntem toți de acord. Va fi însă mai dificil să ne punem de acord asupra unei strategii pe termen lung, care ar trebui să includă o poziție realistă cu privire la Rusia, această țară fiind, în prezent, principalul furnizor de petrol brut și de gaze în Europa.

După cum realitatea ne-a arătat, dependența reciprocă nu garantează continuitatea aprovizionării și relații bazate pe premise economice raționale. Interferența motivelor de ordin politic este prea vizibilă și elimină orice naivitate. Cel mai dificil lucru în relațiile cu vecinii noștri din est va fi eliminarea tendinței de a încheia acorduri bilaterale; aceasta va fi adevărata măsură a succesului sau a eșecului politicii comunitare în materie de securitate și de solidaritate energetică!

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), în scris. – (FI) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor,

Aș dori să mulțumesc autorilor raportului pentru eforturile lor diversificate și pentru că au adus în centrul dezbaterii o problemă importantă. Ca și raportoarea, cred că este foarte important ca Uniunea să își asume în cadrul strategiei în materie de energie obiective comune, pe termen lung. Măsurile de economisire a energiei sunt cheia esențială pentru o reducere radicală a consumului de energie.

Nu există soluții naționale pentru probleme care se manifestă la nivel european. Pentru a garanta securitatea energetică a Europei, Uniunea trebuie să investească în crearea unei rețele principale comune și a unei piețe comune a energiei, precum și într-o mai bună coordonare.

Raportul insistă prea mult asupra energiei nucleare ca unul dintre domeniile majore de investiții viitoare în Europa. Ținând seama de riscurile și de dezavantajele energiei nucleare, aceasta este o politică îngustă și dăunătoare. Raportul nu este suficient de ambițios în ceea ce privește sursele de energie regenerabilă. O Europă competitivă care se bazează pe utilizarea sustenabilă trebuie să își propună o pondere a energiilor regenerabile de 80% până în 2050. Numeroase studii, printre care cele ale Centrului Aerospațial German și ale Heinrich Böll Stiftung ERENE, arată că introducerea efectivă a unor noi forme de energie curată ar fi posibilă din punct de vedere tehnic și economic. Ceea ce lipsește este doar voința politică.

Marian Zlotea (PPE-DE), în scris. – Raportul doamnei Laperrouze se referă la o problemă deosebit de importantă pentru toți cetățenii Europei, mai ales în contextul crizei de gaz cu care ne-am confruntat de curând. Trebuie să ne aducem cu toții contribuția pentru a reuși să implementăm cu succes scopurile ambițioase pe care și le propune această a doua revizuire strategică a politicii energetice, și anume: durabilitatea, competitivitatea și securitatea furnizării de energie.

Doresc să subliniez importanța îmbunătățirii securității resurselor de energie. Este necesar să luăm măsuri pentru a diversifica sursele de energie și căile pe care aceasta este livrată. Trebuie să susținem investițiile în infrastructură, precum și în noile tehnologii cu consum redus de energie, pentru a implementa cu succes obiectivele „20-20-20”.

Acum, mai mult ca niciodată, statele membre trebuie să își arate solidaritatea și să coopereze pentru siguranța rezervelor de energie. Această nouă strategie trebuie, totodată, să pună bazele unei creșteri economice a UE.

Aș dori să reamintesc importanța geopolitică a României și a regiunii Mării Negre pentru securitatea energetică și pentru diversificarea resurselor de aprovizionare cu energie.

17. Impactul acordurilor de parteneriat economic (APE) asupra dezvoltării (prezentare succintă)

Președintele. - Următorul punct este o prezentare succintă a raportului (A6-0513/2008) elaborat de domnul Schröder, în numele Comisiei pentru dezvoltare, referitor la impactul acordurilor de parteneriat economic (APE) asupra dezvoltării [2008/2170(INI)].

Jürgen Schröder, raportor. – (DE) Domnule Președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, problema în discuție este impactul acordurilor de parteneriat economic asupra dezvoltării. „Acordurile de parteneriat economic” - iată o sintagmă destul de lungă, în special în germană. Este o un cuvânt dificil în germană și puțini dintre compatrioții mei sunt preocupați de această problemă, în pofida faptului că ea va deveni unul dintre cele mai importante subiecte în anii următori. Despre ce este vorba?

Acordul Cotonou prevede ca acordurile de parteneriat economic să fie încheiate între Uniunea Europeană și țările ACP (Africa, zona Caraibelor și Pacific) până la sfârșitul lui 2007. Acest lucru se datorează faptului că țările în curs de dezvoltare care nu făceau parte din grupul ACP au reclamat la Organizația Mondială a Comerțului (OMC) faptul că Uniunea Europeană acordă statelor ACP privilegii speciale.

Am reușit să încheiem, cel puțin într-o parte a Caraibelor, un acord de parteneriat economic de acest tip, care va fi, sperăm, un succes. Raportul meu precizează că acest acord va constitui o nouă bază a cooperării pentru dezvoltare: ajutăm aceste țări să se ajute singure. Încercăm să conectăm comerțul și dezvoltarea, respectiv politica comercială și politica în materie de dezvoltare. Au existat, bineînțeles, anumite dezacorduri, în special aici în Parlament, între comisia noastră, Comisia pentru dezvoltare regională, și Comisia pentru comerț internațional, legate în principal de compatibilitatea acestui acord cu normele OMC și, în special, de problema controlului parlamentar.

Raportul meu includea inițial două alineate, (5) și (17), referitoare la controlul parlamentar. La cererea și recomandarea președintelui Comisiei pentru comerț internațional, am eliminat complet aceste două alineate și am prezentat un proiect alternativ de raport care nu conține aceste alineate și care va fi supus votului joi. Cu excepția acestor două alineate eliminate, proiectul meu de raport este identic cu primul proiect. Raportul prezintă atât oportunitățile, cât și riscurile aferente acordurilor de parteneriat economic, și subliniază în special posibilele efecte pozitive ale acestor acorduri asupra populației din țările vizate.

Înainte să închei, domnule Președinte, aș dori să mai adaug un singur lucru: unii dintre colegii mei au susținut în mod repetat că autoritățile din statele ACP nu au avut suficient timp la dispoziție pentru a încheia aceste acorduri. Acest lucru nu este adevărat: au avut la dispoziție o perioadă cuprinsă între 2000 și 2007; și apoi un an suplimentar până în 2008. Și încă mai este timp. Prin aceasta nu sugerăm respectivelor autorități că se pot ocupa de această problemă oricând doresc: timpul trece totuși. Încheierea acordurilor este în interesul acestor state și, prin urmare, invit membrii Parlamentului să voteze pentru raportul meu joi, inclusiv pe acei membri care intenționau la început să voteze împotriva. Nu este vorba aici de o diviziune între stânga și dreapta; este vorba de un ajutor oferit statelor ACP pentru a deveni mai încrezătoare în resursele proprii și pentru a deveni, în viitorul apropiat, parteneri egali în comerțul internațional.

Viviane Reding, membră a Comisiei. – Domnule Președinte, Comisia salută raportul domnului Schröder, care reprezintă o imagine echilibrată a diversității de opinii referitoare la impactul acordurilor de parteneriat economic asupra dezvoltării.

Dosarul se află în continuă evoluție. Am semnat un acord complet de parteneriat economic cu regiunea Caraibelor și am negociat acorduri interimare cu țări și regiuni din Africa și din Pacific. Aceste acorduri interimare prevăd un regim comercial compatibil cu normele OMC și păstrează preferințe comerciale semnificative pentru aceste țări. Acordurile interimare au o natură tranzitorie, urmând să fie înlocuite de acorduri regionale complete de parteneriat economic. Ritmul acestor negocieri va fi impus de regiunile vizate, pentru a ne asigura că obiectivele și acoperirea corespund proceselor proprii de integrare, capacității, nevoilor și priorităților politice ale acestor țări.

În paralel, a continuat programarea celui de-al zecelea Fond european pentru dezvoltare. Majoritatea programelor regionale și naționale au fost semnate. În așteptarea APE, aceste programe includ un sprijin considerabil pentru ca partenerii noștri ACP să poată obține un maximum de beneficii în cadrul acestor acorduri: sprijin direct pentru punerea în aplicare a acordurilor și sprijin indirect pentru construirea de infrastructuri și de capacitate productivă.

Comisia recunoaște rolul esențial al finanțării pentru dezvoltare. În același timp, salutăm faptul că raportul recunoaște că obiectivele de dezvoltare și consecințele acordurilor reprezintă o problemă care include și alte elemente pe lângă sprijinul financiar. Recunoaștem, de asemenea, rolul esențial al reformei în statele ACP pentru atingerea obiectivelor de dezvoltare, așa cum se arată în alineatul (14) al raportului. Sunt incluse aici reforma fiscală și modificarea sistemului de venituri. Reformele compensează modificări ale bazei de impozitare cauzate de liberalizare și reprezintă măsuri importante în vederea asigurării unor finanțe publice sustenabile în țările ACP.

Un alt obiectiv esențial este sprijinirea integrării economice regionale în zona ACP. Acordurile interimare nu acoperă încă toate țările ACP. Tocmai de aceea acordurile respective sunt temporare și vor fi înlocuite de acorduri complete. Acordurile complete vor fi flexibile și cuprinzătoare.

Crearea capacității de producție în cadrul schimburilor comerciale și implicarea în sectorul bunurilor și serviciilor susțin valoarea economică a unui acord comercial. Punctul de vedere al Comisiei este acela că protecționismul nu este niciodată o opțiune politică valabilă. Cu toate acestea, recunoaștem că protecția - respectiv utilizarea legitimă a unor măsuri de protejare a sectoarelor sensibile și a industriilor emergente - este un instrument politic valabil și esențial. De aceea, APE conține diverse tipuri de mecanisme flexibile, în special excepții și angajamente asimetrice pentru partea APC, așa cum se cere în raport. Din perspectiva UE, piețele noastre sunt complet deschise pentru proiectele ACP, cu o cooperare crescută pentru a îndeplini standardele tehnice și de sănătate și pentru a facilita comerțul. Țările ACP își vor deschide piețele doar gradual și pot menține în vigoare excepții.

Comisia nu consideră că angajamentul nostru față de procesul APE se încheie odată cu semnarea acordurilor. Acesta este începutul unui proces de dialog consolidat, de implementare, monitorizare și evaluare atentă a impactului, în special a impactului asupra dezvoltării. Toate aceste elemente vor fi utilizate de instituțiile de punere în aplicare a acordurilor pentru a asigura transparența și participarea Parlamentului și a societății civile.

Prin urmare, Comisia salută raportul domnului Schröder și va oferi un răspuns detaliat la chestiunile semnalate în dezbateri în timp util.

Președintele. - Acest punct a fost închis.

Votarea va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Kader Arif (PSE), în scris. – (FR) Parlamentul se va pronunța joi asupra raportului domnului Schröder referitor la acordurile de parteneriat economic (APE). Aș fi extrem de dezamăgit dacă primul vot al Parlamentului asupra acestui subiect atât de tehnic și atât de sensibil din punct de vedere politic (de vreme ce este în joc chiar viitorul relațiilor noastre cu statele ACP) ar conduce la adoptarea raportului domnului Schröder. Grupul Socialist din Parlamentul European nu va vota pentru acest text, întrucât acesta nu reflectă deloc preocupările europene și nici pe cele ale partenerilor ACP cu privire la acordurile de parteneriat economic și la modul în care ele au fost negociate.

Spre deosebire de poziția raportorului, grupul PSE a depus și va vota în favoarea unei propuneri de rezoluție care readuce dezvoltarea în centrul priorităților APE, care respinge liberalizarea serviciilor publice și orice negociere cu privire la problemele din Singapore sau la servicii împotriva dorințelor statelor ACP, care promovează integrarea regională, care solicită un sprijin financiar masiv pentru a alinia economiile statelor ACP la standarde și care ține seama de caracteristicile specifice și de fragilitatea acestor țări, fie ele țările cel mai puțin dezvoltate sau nu.

Acestea sunt condițiile care ar face ca APE să devină acceptabile. Din nefericire, ne aflăm încă departe de acest deziderat.

18. Spațiile naturale din Europa (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul punct este o prezentare succintă a raportului (A6-0478/2008) elaborat de domnul Hegyi, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranța alimentară, referitor la spațiile naturale din Europa [2008/2210(INI)].

Gyula Hegyi, raportor. – (HU) Aproximativ 46% din masa uscatului de pe glob reprezintă spații naturale, neatinse de civilizația umană. În Europa însă, aceste spații naturale reprezintă numai 1% din întreg teritoriul. Trebuie să facem tot posibilul pentru a ne asigura că aceste spații naturale rămase, acest 1%, sunt protejate pentru generațiile viitoare. Acestea este scopul raportului meu și sper că protecția sporită a spațiilor naturale va fi mai devreme sau mai târziu integrată în legislația Uniunii Europene. Spațiul natural este perceput în două moduri diferite în cultura europeană. Pe de o parte, este văzut ca un spațiu de care trebuie să ne temem și care trebuie evitat, unde ne așteaptă monștri și pericole necunoscute, așa cum se arată în folclor. Pe de altă parte, spațiul natural este considerat un mediu agreabil, care ne oferă un refugiu temporar din calea stresului civilizației urbano-industriale.

Literatura de limbă engleză cu privire la acest subiect face o distincție între conceptul de conservare (utilizarea corespunzătoare a naturii) și cel de protecție (protejarea naturii împotriva utilizării de către om). Aceste dezbateri filozofice depășesc cadrul raportului meu, dar aș dori să precizez că eu cred că dezvoltarea durabilă este soluția ideală. Spațiul natural nu poate fi depus într-un seif la bancă, precum o bijuterie sau un pachet de acțiuni. Avem dreptul să descoperim valorile acestuia. Trebuie deci să protejăm natura, dar prin intermediul utilizării ei de către om.

Teritoriul Europei este prea restrâns ca să existe zone interzise accesului cetățenilor. Descoperirea naturii și a condițiilor cu care omenirea s-a confruntat înainte de apariția civilizației ne învață respectul pentru natură și poate servi drept bază pentru un turism de înaltă calitate. În același timp, aceste zone sunt extrem de vulnerabile la schimbările de mediu antropogene - provocate, de exemplu, de utilizarea pe scară largă a motoarelor și a substanțe chimice și de schimbările climatice - și la apariția unor specii alogene de plante și de animale. Trebuie să ne asigurăm că vizitatorii nu deteriorează spațiul natural, astfel încât toate formele de turism ar trebui plasate sub supravegherea experților în conservarea naturii. Dezvoltarea turismului durabil ar trebui combinată cu protejarea acestor zone și toate încasările ar trebui alocate obiectivului de protejare a spațiilor naturale.

Spațiul natural constituie un refugiu pentru numeroase specii, cum ar fi ursul brun, lupul și râsul, care nu pot supraviețui în condiții chiar și foarte puțin modificate. De asemenea, există în Europa multe specii care abia urmează să fie descoperite și descrise. Majoritatea acestora trăiesc în sol sau în lemnul în curs de putrezire și sunt foarte sensibile la schimbări. Aceste zone ferite de intervențiile externe reprezintă locuri ideale pentru studierea schimbărilor naturale în sânul naturii și pentru studierea evoluției. Spațiile naturale fac parte în general din rețeaua Natura 2000, dar au nevoie de o protecție mai strictă. Raportul meu invită așadar Comisia Europeană să coopereze cu statele membre pentru cartografierea ultimelor spații naturale din Europa și să elaboreze o strategie pentru protecția sporită a acestora. Ar trebui identificate valorile naturale ale acestor

zone încă neatinsse și caracteristicile habitatelor și ar trebui asigurată protecția lor și pe viitor. Experții mi-au comunicat că nu ar trebui să introducem noi reglementări, ci mai degrabă să asigurăm o protecție mai strictă și mai specifică a spațiilor naturale în cadrul reglementărilor Natura 2000. Întrucât finanțarea programului Natura 2000 este cel puțin contradictorie și face obiectul a numeroase critici îndreptățite, va trebui oricum să modificăm reglementările în cauză în următorul mandat parlamentar, dar cel târziu în cadrul noului buget. Am putea profita de ocazie pentru a aborda definirea din punct de vedere juridic și protecția sporită a spațiilor naturale.

O zonă din țara din care provin, și anume peștera cu stalactite de la Aggtelek, este clasificată ca spațiu natural. O parte a acestui sit se află pe teritoriul țării vecine Slovacia. Aș fi foarte încântat dacă specialiștii în conservarea naturii din Ungaria și din Slovacia ar colabora cu succes pentru a crea un parc PAN (rețea de arii protejate), întrucât rețeaua de parcuri PAN a dezvoltat un sistem european de succes în materie de protecție a spațiilor naturale.

Viviane Reding, membră a Comisiei. – Doamnă Președinte, stoparea pierderii biodiversității este una dintre prioritățile Uniunii și ale Comisiei. Este vorba la propriu de viitorul vieții pe Pământ. Dar, în pofida importanței fundamentale a conservării biodiversității, progresele înregistrate până acum rămân limitate.

În decembrie 2008, Comisia a adoptat prima evaluare exhaustivă a progresului înregistrat atât la nivelul Comunității Europene, cât și la nivelul statelor membre. În pofida evoluțiilor pozitive din ultimii ani - de exemplu, rețeaua Natura 2000 - biodiversitatea din UE se află sub continuă presiune din cauza distrugerii habitatelor, a poluării, a schimbărilor climatice și a impactului speciilor invadatoare. Comisia a conchis că este foarte puțin probabil să ne atingem obiectivul stabilit pentru 2010 de stopare a declinului biodiversității și că sunt necesare eforturi suplimentare, atât din partea statelor membre, cât și din partea UE.

În acest context, Comisia salută sprijinul consecvent oferit de Parlament pentru eforturile de protejare a patrimoniului natural bogat și variat al Europei. Salutăm cu entuziasm inițiativa domnului Hegyi de elaborare a acestei rezoluții importante pentru spațiile naturale din Europa.

Aș dori să încep cu observația generală că multe dintre aspectele subliniate în raport sunt deja pe masa de lucru a Comisiei.

De exemplu, în decembrie 2008, Comisia a adoptat o comunicare intitulată „Către o strategie comunitară privind speciile invadatoare”. Ne pregătim să demarăm o reflecție generală asupra viitorului politicii comunitare în materie de biodiversitate și așteptăm cu interes contribuția Parlamentului European cu privire la aceste chestiuni. Trebuie să se ia în calcul în mod explicit probleme precum ameliorarea punerii în aplicare a normelor și relația dintre biodiversitate și schimbările climatice.

De asemenea, este important să adăugăm o clarificare la raport. Se desfășoară în prezent o evaluare a eficacității legislației europene în materie de protecție a naturii - așa-numitele rapoarte în temeiul articolului 17 - dar nu există în prezent planuri de modificare a legislației, iar accentul este pus pe o punere în aplicare mai eficace.

În ceea ce privește subiectul spațiilor naturale, Europa este dens populată și numai o pondere de 1-2% din teritoriul său nu a fost afectată de intervenția umană. Deși aceste spații naturale nu sunt vaste, ele sunt foarte valoroase din punct de vedere științific și cultural. Ele pot fi chiar un simbol al cooperării și integrării europene, cum este cazul parcului național comun transfrontalier format din pădurile Bavariei (germane) și ale Boemiei (Cehia).

Majoritatea acestor zone fac deja parte din rețeaua Natura 2000. Cu toate acestea, raportul în discuție ne îndeamnă să ne gândim din nou la spațiile naturale și seminaturale din UE pentru a identifica situațiile în care acțiuni comunitare suplimentare ar putea contribui la protejarea acestor locuri speciale. Comisia a comandat un număr de studii și cooperează cu președinția cehă a UE. O conferință se va desfășura în mai 2009 la Praga. Aceasta va oferi o platformă de discuție pentru problemele legate de spațiile naturale din Europa și va identifica măsurile necesare pentru asigurarea conservării lor.

Comisia recunoaște faptul că peisajul Europei este rezultatul unui lung proces de intervenție umană. Conceptul unui peisaj viu în care există un echilibru între nevoile naturii și cele ale civilizației reprezintă baza programului Natura 2000. În mod cert, nu dorim să transformăm peisajele actuale în spații sălbatice, dar trebuie să ne asumăm public angajamentul de a proteja ultimele spații naturale ale Europei.

Din acest motiv, Comisia consideră că rezoluția Parlamentului European este binevenită în acest moment. Ea reprezintă o contribuție de apreciat pentru conferința de la Praga. Vă mulțumesc foarte mult, domnule raportor.

Avril Doyle (PPE-DE). - Domnule Președinte, atrag aici atenția cu privire la nerespectarea Regulamentului de procedură, mai precis la utilizarea excesivă și din ce în ce mai liberă a articolului 45 alineatul (2), în temeiul căruia se desfășoară aceste dezbateri foarte importante.

Atrag atenția acestui fapt deoarece aș fi dorit să iau cuvântul în legătură cu raportul excelent al domnului Hegyi; există colegi care vorbesc despre subiecte care nu sunt discutate în comisia principală din care fac parte și nici în alte comisii principale din care fac parte colegii mei, deci consider că mi se refuză dreptul de a contribui la aceste subiecte în ședința plenară.

Săptămâna trecută am avut o dezbatere foarte aprinsă în cadrul grupului PPE-DE, atât la nivel de grup de lucru, cât și la nivel de grup politic, cu privire la numărul de puncte în temeiul articolului 45 alineatului (2) aflate pe ordinea de zi pentru această săptămână. Cred că este necesar să revizuiți acest articol de urgență. Sunt conștientă de faptul că este vorba de o regulă stabilită de Parlament și acceptată de membrii acestuia, dar cred că se abuzează de buna-voință de care dăm dovadă în cazul mai multor puncte de pe ordinea de zi - cele mai importante, de altfel - asupra cărora se permite din ce în ce mai puțin dezbateră.

Președintele. – Doamnă Doyle, am luat notă de declarația dumneavoastră, dar aș dori să vă reamintesc că utilizarea articolului 45 ține de competențele Conferinței președinților și că în cadrul acesteia voturile sunt ponderate; aceasta înseamnă că grupurile mari, în special cel din care faceți parte, dețin o putere uriașă de a decide ce se dezbate în ședința plenară în temeiul diferitelor articole.

Vă susțin oarecum opinia; cred că am trecut de la o atitudine prea tolerantă la una prea strictă și că adevărul se află cu siguranță undeva la mijloc.

Vă asigur că factorii responsabili se vor ocupa de această problemă.

Ar trebui să vă adresați președinților grupurilor dumneavoastră, stimați colegi. Cred că în acest context mesajul dumneavoastră va fi cel mai bine înțeles.

Acest punct a fost închis.

Votarea va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), în scris. Am fost raportor alternativ pentru raportul referitor la spațiile naturale în Europa și aș dori să îl felicit pe colegul Gyula Hegyi pentru activitatea sa.

Aș dori să subliniez două lucruri:

În primul rând, trebuie neapărat să procedăm la cartografierea ultimelor spații naturale din Europa. Bineînțeles, trebuie să definim mai întâi noțiunea de „spațiu natural” și invit Comisia să ia măsuri în acest sens.

În al doilea rând, aș dori să mă refer la unul dintre aspectele cheie ale acestui raport, mai precis la prezența umană și la turism. Prezența umană nu ar trebui exclusă din aceste zone; dimpotrivă, oamenilor trebuie să li se ofere posibilitatea de a cunoaște frumusețile naturale ale țării lor pentru a le proteja mai bine.

Trebuie să sprijinim turismul durabil în aceste zone și să explicăm administratorilor acestor situri cum să conserve și să protejeze spațiul natural.

Prin urmare, mă alătur cererii principalelor ONG-uri din acest domeniu și invit Comisia Europeană să elaboreze orientări pentru protejarea spațiilor naturale din Europa.

Magor Imre Csibi (ALDE), în scris. – Noțiunea de „spațiu natural” poate însemna diverse lucruri pentru diverse persoane. Pentru mine, spațiul natural este o zonă ferită de intervenția omului, în care predomină procesele naturale. Deci, din punctul meu de vedere, promovarea turismului în aceste spații este o contradicție în termeni. Pe de altă parte, sunt de acord cu ideea că turismul durabil, atunci când este practicat corespunzător, poate oferi stimulente economice pentru comunitățile locale în vederea conservării patrimoniului natural și cultural.

Dar creșterea cererii pentru turism în aceste spații naturale înseamnă o presiune asupra valorilor pe care turiștii le caută, presiune care poate grăbi distrugerea unor ecosisteme fragile. O soluție ar fi deschiderea unor porțiuni limitate din spațiile naturale pentru turism durabil de înaltă calitate, care nu afectează în mod negativ obiectivele de conservare ale siturilor. Activitățile turistice ar trebui permise în condiții stricte, cum ar fi un număr limitat de turiști pe zi, și pe baza unui plan solid de turism durabil, care să sprijine inițiativele de

conservare și să promoveze o experiență responsabilă în aceste spații naturale. Planurile de turism și activitățile operatorilor ar trebui evaluate prin intermediul unor mecanisme de evaluare minuțioasă, special concepute pentru spațiile naturale. Obiectivul este de a-i face pe turiști și pe operatori conștienți de faptul că spațiile naturale oferă libertate, dar presupun și responsabilitate.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), *în scris.* – (RO) Bogăția naturală trebuie preservată pentru generațiile viitoare, și România este una din țările care deține o faună și o floră generoasă și variată. Pentru acesta însă, Uniunea Europeană trebuie să extindă fondurile comunitare destinate finanțării acțiunilor de conservare a spațiilor naturale. Ca atare, Comisia ar trebui să aloce sume mai mari prin Fondul de Dezvoltare Rurală proiectelor de protecție a mediului în sectorul agricol european, cu țintă clară finanțarea acțiunilor de conservare a spațiilor naturale.

Pe de altă parte, Comisia Europeană ar trebui să instituie un set de reguli clare pentru sprijinirea financiară a proiectelor comunităților locale aflate în vecinătatea acestor spații, care să permită pe de o parte practicarea unui turism civilizat în zonele vizate pentru preservare, și pe de altă parte existența de beneficii economice în folosul comunităților locale respective.

În plus, Comisia trebuie să încurajeze cooperarea transfrontalieră între statele membre pentru cazurile în care sunt vizate proiecte de conservare a spațiilor naturale care se află pe teritoriul a două sau mai multe state..

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), *în scris.* – Biodiversitatea Europei este cea mai de preț moștenire pe care o lăsăm generațiilor viitoare. Salut și susțin raportul referitor la spațiile naturale din Europa. Doresc să atrag atenția asupra stării îngrijorătoare în care se află zona cu cea mai bogată biodiversitate din Europa, și anume Delta Dunării. Delta se află sub permanenta agresiune a braconajului, a intereselor economice ilegale și, nu în ultimul rând, a turismului necontrolat. Una dintre sursele cele mai importante ale agresiunii care are loc asupra Deltei își are rădăcinile în nivelul educațional al populațiilor din Deltă, precum și al populațiilor rurale de pe cursul afluenților Dunării din România.

Chem cu această ocazie Comisia și Consiliul ca, în baza acestui raport, să reflecteze rapid la măsuri concrete pentru: constituirea unui grup de lucru referitor la situația Deltei Dunării, stabilirea unor programe educative eficiente în domeniul protecției mediului adresate populațiilor cu impact direct asupra biodiversității, stabilirea de standarde în domeniul protecției biodiversității.

În același timp, prezervarea spațiilor naturale în Uniunea Europeană, în special a Deltei Dunării, este irealizabilă în absența măsurilor similare în țările vecine Uniunii. Așadar, solicit Comisiei și Consiliului intensificarea dialogului și a acțiunilor concrete în cadrul relațiilor cu aceste țări.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *în scris.* – (RO) Având în vedere că angajamentele asumate în anul 2007 prin adoptarea rezoluției privind pierderea biodiversității până în anul 2010 nu vor putea fi realizate, protejarea spațiilor naturale prin acțiuni de promovare, dezvoltare și finanțare devin prioritare în contextul schimbărilor climatice și a impactului negativ exercitat de turism.

Propunerea de creare a unui sistem de cartografiere a spațiilor naturale în Europa ar contribui la identificarea biodiversității și zonelor intacte care vor necesita o atenție sporită și un efort considerabil din partea statelor membre pentru protejarea acestora. Campaniile de informare în vederea sensibilizării publicului larg cu privire la spațiile naturale, implementarea unui turism durabil de înaltă calitate, precum și punerea în practică a directivelor privind păsările și habitatele, sunt câteva din instrumentele care vor contribui la protejarea acestor zone.

În Europa, există deja opt parcuri naturale, printre care și Parcul Național Retezat din România, parcuri care fac parte din rețeaua de zone protejate PAN. Această rețea este responsabilă cu administrarea spațiilor naturale și reunește toate autoritățile naționale și agențiile de turism locale implicate în asigurarea unei dezvoltări durabile a turismului. Comisia Europeană ar trebui să sprijine această inițiativă și să coopereze cu această rețea în vederea schimbului de informații și practici eficiente.

19. O agendă pentru viitorul durabil al aviației generale și de afaceri (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul punct este o prezentare succintă a raportului (A6-0501/2008) elaborat de domnul Queiró, în numele Comisiei pentru transport și turism, referitor la elaborarea unei agende pentru viitorul durabil al aviației generale și de afaceri [2008/2134(INI)].

Luís Queiró, raportor. – (PT) Doamnelor Președinte, doamnă comisar, până în prezent aviația generală și de afaceri nu a făcut în mod specific obiectul unor reglementări la nivel european. Semnificația politică a acestui raport este dată deci de faptul că este pentru prima dată când Comisia și Parlamentul examinează această activitate, într-un moment în care ea înregistrează o creștere accelerată în termeni de volum și importanță economică.

Numerele vorbesc de la sine: numai în sectorul aviației de afaceri, numărul întreprinderilor mici și mijlocii se află în creștere, numărul aeronavelor se va dubla până la 3 500 în următorul deceniu, conform estimărilor, iar cifra anuală de afaceri se ridică la peste 25 de miliarde de euro. În mod direct sau indirect, acest sector creează 154 000 de locuri de muncă în Europa. Alături de aviația generală, unde există în jur de 30 000 - 50 000 de aeronave, sectorul reprezintă aproximativ 9% din totalul traficului aerian înregistrat și se poate lăuda cu cea mai mare creștere din Europa, de două ori mai mare decât creșterea celorlalte tipuri de trafic.

Segmentul aviației de afaceri aduce beneficii sociale și economice importante: oferind un transport flexibil cu legături directe (point-to-point), mărește mobilitatea cetățenilor, productivitatea societăților comerciale și coeziunea regională.

Sectorul aviației generale furnizează servicii esențiale în domenii cum ar fi operațiunile de căutare și salvare, stingerea incendiilor, supravegherea traficului, cartografierea, activitățile sportive și de recreere. Aviația generală este și o sursă importantă de calificări profesionale pentru întregul sector aviatic.

Trebuie să menționez și industria europeană din acest sector, care a înregistrat o creștere continuă a cotei sale pe piața mondială, ajungând în prezent la aproximativ 16%, și care trebuie deci sprijinită.

În ceea ce privește conținutul raportului, sunt de acord, ca și raportorul, cu necesitatea subliniată de Comisie în comunicarea sa de a examina nevoile specifice ale acestui sector și de a identifica principalele sale teme. Primul punct este legat de colectarea datelor și se bazează pe necesitatea de a pune la dispoziția factorilor de decizie date și informații statistice suficiente pentru ca aceștia să poată înțelege mai bine sectorul și să îl reglementeze în mod corespunzător. Al doilea punct este legat de aplicarea principiului proporționalității în reglementarea sectorului. Întrebarea cheie este dacă normele concepute pentru reglementarea operațiunilor aeronavelor comerciale sunt adecvate în cazul aeronavelor mai simple și mai mici, care adesea sunt echipate cu un singur motor.

Sprajinim intenția Comisiei de a aplica principiul proporționalității atât în elaborarea normelor, cât și în punerea lor în aplicare, ținând seama de imperativul de a nu compromite siguranța în general. Acesta este cazul, de exemplu, al adaptării anumitor norme privind navigabilitatea, adoptate deja de Agenția Europeană pentru Siguranța Aviației (EASA), pentru operarea aeronavelor necomerciale sau posibila aplicare a unor norme specifice în ceea ce privește proceduri simplificate de securitate pentru pasagerii transportului aerian de afaceri.

Al treilea punct se referă la problema accesului la aeroporturi și la spațiul aerian. Situația se prezintă după cum urmează: aceste aeronave au în general dificultăți legate de accesul pe aeroporturile mari și încep să se confrunte cu aceleași probleme pe aeroporturile regionale sau secundare. Soluțiile variază de la optimizarea utilizării capacităților existente la, poate, revizuirea regulamentelor privind intervalele orare. De asemenea, este necesar să stimulăm investițiile în aeroporturile mici și mijlocii pentru a crea interconectări suplimentare între diferitele regiuni și orașe ale Europei.

În ceea ce privește problema capacității spațiului aerian, dorim să subliniem importanța reformelor în contextul cerului unic european și al întreprinderii comune SESAR (Single European Sky ATM Research) și subliniem încă o dată necesitatea de a nu impune cerințe disproporționate asupra aeronavelor mici în ceea ce privește echipamentul de navigație, care trebuie totuși să fie conform normelor de siguranță.

Al patrulea punct, și ultimul, se referă la sustenabilitatea ecologică a acestui domeniu de activitate. Deși emisiile de CO₂ ale aeronavelor mici sunt mai reduse, este totuși necesar să promovăm cercetarea, dezvoltarea și inovarea, nu numai în cadrul inițiativelor Clean Sky și CESAR (Cost Effective Small Aircraft – aeronave

economice mici), dar și în ceea ce privește utilizarea unor motoare mai puțin poluante și a unor combustibili mai ecologici.

Aș dori să închei, domnule Președinte și doamnă comisar, exprimându-mi speranța că acest raport reprezintă un cadru real pentru măsurile legislative și de reglementare viitoare care vor fi destinate acestui sector. Aceasta este dorința Comisiei pentru transport și turism atunci când invită Comisia să informeze Parlamentul până la sfârșitul anului 2009 în legătură cu progresele realizate în privința chestiunilor identificate în prezentul raport. În ceea ce privește votul de mâine, sper ca această dorință să fie împărtășită de larga majoritate a membrilor Parlamentului.

Viviane Reding, *membă a Comisiei*. – Domnule Președinte, Comisia salută raportul și mulțumește raportorului și comisiei pentru activitatea excelentă desfășurată.

În ianuarie 2008, Comisia a publicat pentru prima dată o comunicare privind aviația generală și de afaceri. Aceasta a fost urmată de o concluzie foarte pozitivă a Consiliului în aprilie 2008 și acum de acest raport important al Parlamentului.

Aviația generală și de afaceri este un important sector al industriei aeronautice din Europa, reprezentând aproximativ 2,3 miliarde de euro anual. Acest sector investește masiv în cercetare și dezvoltare și se află în creștere rapidă. Peste două treimi din aeronavele certificate în UE operează în acest sector.

Aviația generală și de afaceri cuprinde în principal întreprinderi mici și mijlocii. Sectorul este, de asemenea, foarte diversificat. Reglementările trebuie adaptate la această natură specifică a sa, fără a compromite însă siguranța sau securitatea. Suntem încântați de faptul că acest deziderat de proporționalitate este încurajat de Parlament în raportul său.

Există trei domenii principale asupra cărora va trebui să ne concentrăm eforturile în viitorul apropiat: elaborarea unor standarde comune la nivelul UE în materie de siguranță pentru aviația generală, integrarea aviației necomerciale în următoarea generație de sisteme de management al traficului aerian (ATM) pentru Europa și reducerea impactului negativ pe care sectorul îl are asupra mediului.

Comisia intenționează să propună în anii următori o serie de norme comunitare de punere în aplicare care să asigure un nivel uniform de siguranță pentru aviația necomercială. După cum se subliniază în raport, trebuie să ne asigurăm că aceste norme garantează un nivel adecvat de siguranță și că sunt în același timp proporționale și nu impun sarcini inutile asupra operatorilor.

Vom continua și dezvoltarea viitorului sistem ATM pentru Europa, ținând seama de principiul că spațiul aerian este un bun comun care trebuie să fie accesibil pentru toți utilizatorii săi într-un mod sigur. Din perspectiva aviației generale, „cerul unic european” și SESAR vor contribui în mod decisiv la facilitarea, într-o manieră sigură, a accesului la spațiul aerian și la aerodromuri. Aceste tehnologii vor deschide calea pentru noi servicii, nemaîntâlnite până acum în Europa.

Aviația generală și de afaceri, în pofida progreselor tehnologice constante, produce un impact asupra mediului și, la fel ca și industria aeriană în general, trebuie să contribuie la reducerea acestui impact. Și aici este important să respectăm principiul proporționalității.

Comisia va fi încântată să colaboreze cu Parlamentul în contextul trasat de raport și va informa Parlamentul cu privire la progresele înregistrate.

Președintele. – Acest punct a fost închis.

Votarea va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Bogdan Golik (PSE), *în scris*. – (PL) Încă de la început aș dori să îi mulțumesc lui Luís Queiró pentru raportul întocmit cu privire la un subiect atât de important pentru viitorul transportului în Europa.

Doresc să subliniez importanța dezvoltării aviației generale și de afaceri și a industriei producătoare de aeronave din acest sector. Deși soluțiile propuse de Comisie nu implică modificări legislative majore și pot părea puțin importante astăzi, influența lor asupra viitorului aviației nu poate fi subestimată, ținând seama de dereglementarea pieței și de dezvoltarea sectorului transportului aerian.

Obiectivul Comisiei este de a facilita dezvoltarea acestui sector al aviației prin simplificarea procedurilor de reglementare existente, prin adaptarea dispozițiilor la noile forme de management al traficului aerian și prin revizuirea lor în vederea asigurării proporționalității.

Este evident că această inițiativă merită tot sprijinul. Cu toate acestea, ar trebui să fim atenți ca, în cadrul procesului de formulare și de punere în aplicare a politicii, ca nevoile tuturor categoriilor de utilizatori ai spațiului aerian și ai infrastructurii de aviație să fie luate în calcul în contextul planificării și optimizării capacităților. Pentru a facilita în continuare reforma, ar trebui creat un sistem european de bază pentru colectarea datelor din domeniul aviației generale și de afaceri. Va fi nevoie în cele din urmă să facilităm accesul piețelor străine la acest sector, sprijinind dezvoltarea unor tehnologii noi și competitive, dar asigurând în același timp respectarea principiilor protecției mediului natural.

Louis Grech (PSE), în scris. – Primesc cu entuziasm acest raport, deoarece încearcă să armonizeze și să clarifice normele privind aviația generală și de afaceri la nivel comunitar. Este vorba de segmentul cu cea mai rapidă creștere din cadrul aviației civile din Europa, care aduce numeroase beneficii economice și sociale pentru statele membre. Cu toate acestea, pentru a obține un maximum de beneficii, este necesar să stabilim reglementări adecvate. De exemplu, în prezent lipsesc date fiabile privind acest sector; iată o deficiență care trebuie soluționată rapid, din motive de administrare, siguranță și securitate.

Comisia ar trebui să facă o distincție clară între operațiunile pe scară largă cu aeronave comerciale și avioanele private. Legislația ar trebui să fie proporțională cu riscurile existente în diferitele tipuri de aviație și ar trebui să țină seama de costurile pe care le impune acestora.

Reglementarea viitoare ar trebui să stimuleze și să sprijine industria în loc să o limiteze.

Un motiv de preocupare poate fi acela că cea mai mare parte a aviației generale și de afaceri nu se încadrează în sfera de aplicare a directivei Comisiei pentru a include activitățile aviatice în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră. Ținând seama de rata rapidă a creșterii sectorului, cred că este necesar ca impactul de mediu al acestuia să fie contracarat într-un mod sau altul.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), în scris. – (PL) Într-un moment în care cuvântul „criză” este pe buzele tuturor, nu este prea ușor să avem o dezbatere asupra viitorului stabil al aviației generale și de afaceri. Îmi mulțumesc așadar lui Luís Queiró pentru raportul întocmit cu privire la acest subiect. Felicitări! Sunt convins de faptul că transportul aerian poate fi o forță motrice pentru economia europeană și mondială. Să ne reamintim că, în urmă cu doar 106 ani, frații Wright construiau primul aparat motorizat și controlat care putea zbura (chiar dacă numai pe o distanță de 40 de metri). Era începutul aviației reale.

În prezent, aviația este o industrie foarte dezvoltată, care produce „mașini zburătoare” din ce în ce mai bine echipate cu o serie de instrumente. Aviația include, de asemenea, sectorul complicat al navigației și al controlului de zbor, construirea unei infrastructuri de aeroporturi, un sistem de securitate și așa mai departe. Trebuie să fim conștienți de faptul că, în Europa, în jur de 50 000 de aeronave sunt utilizate de aviația generală și de afaceri și că de patru ori mai multe aparate de zbor de mai mici dimensiuni sunt utilizate pentru activități sportive și de recreere. Aceste numere vorbesc de la sine.

Într-un astfel de context, asigurarea unei capacități adecvate a spațiului aerian european și a aeroporturilor este o problemă extrem de importantă. Aș dori să atrag aici atenția asupra importanței aeroporturilor regionale pentru asigurarea coeziunii comunicațiilor în UE. În mod evident, atunci când vorbim despre dezvoltarea transportului aerian, nu trebuie să uităm de relația cu mediul înconjurător.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), în scris. – (FI) Domnule Președinte, dezbaterea asupra industriei aviației este adesea denaturată: se insistă foarte mult asupra problemei emisiilor generate de traficul aerian, dar oamenii nu sunt pregătiți să vadă potențialul acestui sector. În mod evident, aviația și traficul aerian generează emisii, dar este la fel de evident că ele reprezintă viitorul. Acest lucru este adevărat în cazul transportului aerian și al aviației generale și de afaceri.

Deși legislația UE în materie de piață internă s-a ocupat în special de transportul aerian comercial, trebuie notat că problemele legate de aviația generală și de afaceri tind să se acumuleze în domenii precum politicile legate de climă, protecția mediului și siguranța aviației. Atunci când luăm în considerare importanța în creștere a aviației de afaceri în special, trebuie să ținem seama și de aceste sectoare și să le garantăm competitivitatea.

Aș dori să îmi exprim îngrijorarea cu privire la condițiile de desfășurare a activității în sectorul aviației. Aeroporturile mici și mijlocii sunt esențiale pentru aviația generală și de afaceri. Înființarea și modernizarea

lor ar trebui promovate, iar statele membre ar trebui încurajate să investească în acest sens. Creșterea continuă a sectorului aviației generale sufocă din ce în ce mai mult aeroporturile existente.

Din perspectiva protejării mediului, putem spune că, deși aeronavele mai mici nu sunt incluse în viitorul sistem de comercializare a cotelor de emisii, un mecanism voluntar de compensare pentru emisiile de carbon este dezvoltat de acest sector. Acesta este un indiciu al potențialului de dezvoltare al traficului aerian în ansamblu. Comunitatea ar trebui să facă tot posibilul pentru a încuraja cercetarea legată de aeronave mai inovatoare, mai eficiente din punct de vedere energetic și mai ecologice. Obiectivul trebuie să fie un trafic aerian fără emisii.

20. Nediscriminarea pe criterii de gen și solidaritatea între generații (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul punct este o prezentare succintă a raportului (A6-0492/2008) elaborat de doamna Záborská, în numele Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, referitor la nediscriminarea pe criterii de gen și solidaritatea intergenerațională [2008/2118(INI)].

Anna Záborská, raportoare. –(SK) Aș dori mai întâi să mulțumesc colegilor mei pentru contribuția lor la acest raport din proprie inițiativă. Votul în Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen a fost rezultatul unor dezbateri complexe și al unor compromisuri.

Bărbații și femeile care sunt astăzi implicați în crearea rețelelor de solidaritate intergenerațională merită recunoașterea noastră. Hotărârea lor reprezintă o contribuție importantă la bunăstarea națională și europeană și la binele comun. Din nefericire, această contribuție nu este inclusă în statisticile și rapoartele naționale. Din această cauză, bărbații și femeile sunt expuși unor forme mascate de discriminare. Aceștia au dreptul să aleagă în mod liber activități adecvate și confortabile pe care să le desfășoare. Obligația societății este de a garanta această libertate de alegere și de a nu discrimina o activitate doar pentru că aceasta nu se încadrează în sfera obișnuită a pieței muncii formale.

Acesta este un scurt rezumat al raportului meu din proprie inițiativă referitor la nediscriminarea pe criterii de gen și solidaritatea intergenerațională. Subiectul acestui raport se află în centrul discuțiilor privind viitorul Europei și ocuparea forței de muncă din statele membre. Deși este un raport cu caracter mai degrabă tehnic, el are și o dimensiune umană. Ni se adresează tuturor pentru că fiecare dintre noi suntem incluși în rețele familiale și sociale mai mari sau mai mici, în care suntem implicați personal. Restrângerea conceptului de solidaritate intergenerațională doar la creșterea copiilor este o interpretare eronată. Solidaritatea intergenerațională implică, de asemenea, responsabilitatea față de părinții noștri și față de vârstnici, precum și grija acordată persoanelor dependente.

Solidaritatea intergenerațională implică, de asemenea, educarea cetățenilor cu privire la respectul pentru viață, la demnitatea umană și la protecția mediului. Este vorba în primul rând de dreptate socială. Această solidaritate reprezintă baza viitorului Europei și a binelui comun pentru cetățenii ei. Managerii de resurse umane consideră că capacitățile umane sunt comparabile cu diplomele universitare. Este necesar, prin urmare, să evaluăm această resursă în mod explicit și pozitiv.

Uniunea Europeană trebuie să creeze un cadru politic pentru atingerea acestui obiectiv. Femeile sunt primele care contribuie la solidaritatea intergenerațională, participând astfel la crearea relațiilor sociale. De aceea, ele sunt principala temă a acestui raport. Economiiștii folosesc modele matematice pentru a evidenția valoarea activităților casnice. Cercetări de lungă durată efectuate de economiști și demografi sugerează că aportul femeilor la produsul național brut ar putea fi și mai mare dacă activitățile neplătite pe care le desfășoară ar fi luate în calcul. Ignorarea acestui fapt echivalează cu promovarea ideilor învechite. Trebuie să privim spre viitor pentru a crea condiții în care toate femeile și toți bărbații să se poată implica în solidaritatea intergenerațională, indiferent de poziția lor socială.

Uniunea Europeană trebuie să acționeze dacă susține într-adevăr nediscriminarea și egalitatea de șanse. Grupul politic din care fac parte, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, este mândru de sprijinul său față de o politică a nediscriminării care urmărește binele comun și respectă caracteristicile distincte și complementare ale naturii bărbaților și femeilor. Doamnelor și domnilor, aș dori, de asemenea, să subliniez că acest raport este rezultatul unor consultări ample cu numeroase organizații guvernamentale ale femeilor. În raport am luat în considerare și avizele a trei dintre intergrupurile din cadrul Parlamentului: ATD Quart Monde, Intergrupul pentru familie și protecția copilului și Intergrupul pentru cariere. Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen a adoptat acest raport în unanimitate.

Doamnelor și domnilor, aș dori să vă invit să ne permiteți continuarea acestei cooperări și să votați mâine pentru propunerea de rezoluție a Comisiei FEMM.

Viviane Reding, *membră a Comisiei*. – Domnule Președinte, cred că activitatea doamnei Záborská este foarte valoroasă, pentru că subiectul abordat de domnia sa este unul de foarte mare importanță în societatea noastră.

Problema dependenței va deveni din ce în ce mai importantă în viitor, din cauza îmbătrânirii populației, dar și din perspectiva egalității între bărbați și femei, întrucât îngrijirea copiilor și a persoanelor dependente este încă desfășurată în principal de femei.

Prin urmare, trebuie să adoptăm măsuri care să permită femeilor să intre sau să rămână pe piața muncii, îmbunătățind condițiile de viață ale familiei, în special acele condiții care facilitează atingerea unui echilibru între viața privată și cea profesională.

În ceea ce privește situația îngrijirii persoanelor dependente, Comisia are deja pe masa de lucru următoarele acțiuni: concediul filial pentru îngrijirea membrilor dependenți ai familiei a fost inclus în consultarea cu partenerii sociali europeni referitoare la concilierea activității profesionale, a vieții private și a celei de familie. Comisia studiază, de asemenea, calitatea serviciilor oferite pentru persoane dependente vârstnice împotriva rețelilor de tratament, precum și măsurile care ar putea fi adoptate la nivel european în cooperare cu statele membre pentru a grăbi dezvoltarea și modernizarea infrastructurilor și serviciilor.

Politica de coeziune a UE, prin intermediul Fondului Social European, va continua să cofinanțeze inițiative la nivel național și local. Metoda deschisă de coordonare în domeniul protecției sociale și al incluziunii sociale acordă o atenție deosebită modernizării sistemelor de pensii, pentru a ține seama într-o mai mare măsură de noile forme de activitate, de pauzele de activitate profesională și de îngrijirea persoanelor dependente.

Depunem eforturi în acest sens și ne dorim foarte mult să colaborăm îndeaproape cu Parlamentul. Aș dori să felicit Parlamentul pentru această activitate deosebit de importantă.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Domnule Președinte, aș dori să observ că în acest raport adoptat cu majoritate absolută în Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen există și o propunere alternativă depusă de anumiți membri. Mâine va trebui să votăm și să alegem între această propunere și cea depusă de o comisie parlamentară. Una o respinge pe cealaltă. Nu putem discuta această propunere alternativă în plen, nu putem asculta opinia membrilor care au depus-o și nici nu putem lua cuvântul pentru a ne exprima propria opinie cu privire la propunerea respectivă. Este vorba aici de o deficiență a noului regulament de care trebuie să ținem seama.

Președintele. – Da, doamnă Panayotopoulos-Cassiotou, ceea ce i-am spus mai devreme dnei Doyle se aplică și în acest caz. Aplicăm articolul 45 care reglementează foarte strict timpul alocat luărilor de cuvânt, întrucât numai raportorul poate lua cuvântul.

Urmăm aici deciziile Conferinței președinților, care a decis că acest subiect se încadrează la articolul menționat. Regulamentul de procedură ar trebui cu siguranță modificat pentru a permite o mai mare flexibilitate și dezbateri mai complexe, dar, după cum cred că știți deja, nu este de competența mea să modific Regulamentul în această seară. Acestea fiind spuse, observația dumneavoastră a fost consemnată.

Acest punct a fost închis.

Votarea va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Corina Crețu (PSE), *în scris*. – Discriminarea pe bază de gen este încă o realitate, din păcate chiar și în statele membre ale Uniunii Europene. Acest lucru nu este valabil doar în domeniul privat, unde bărbații dețin o pondere de nouă zecimi din componența consiliilor de administrație ale marilor întreprinderi, ci și în sectorul public, unde femeile sunt de asemenea subreprezentate.

Or, Strategia de la Lisabona vizează integrarea pe piața muncii a 60% din femeile apte de muncă. În afară de aceasta, nu trebuie uitat faptul că una dintre marile provocări europene pe termen mediu și lung este situația demografică. Uniunea Europeană se confruntă cu o creștere a mediei de vârstă a populației mai mare decât în alte regiuni ale lumii, precum și cu o creștere demografică de doar 0,4 %, ceea ce înseamnă că Uniunea Europeană va trebui să facă față, în același timp, diminuării populației apte de muncă precum, și îmbătrânirii ei.

Este necesară deci ca alegerea între carieră și creșterea unei familii să nu fie nici definitivă nici obligatorie, și ca aceste două aspecte ale vieții să poată fi echilibrate.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), în scris. – Una dintre valorile cheie ale Uniunii Europene este eliminarea oricărei forme de discriminare. Pe lângă eliminarea discriminărilor, inclusiv cea dintre bărbați și femei, avem responsabilitatea de a pune în practică măsuri proactive de stimulare a vieții profesionale a femeilor. Unul dintre domeniile în care femeile sunt puternic subreprezentate este domeniul cercetării științifice. Mai mult, este vorba nu doar de o subreprezentare numerică, dar și de o subreprezentare ierarhică: pe măsură ce crește nivelul ierarhic, proporția de femei scade.

Societatea se privează astfel de potențialul creator al unei importante părți a populației. Caracterul ultracompetitiv al cercetării, mobilitatea geografică intrinsec asociată cu activitatea științifică, stabilizarea carierei la o vârstă relativ înaintată face ca această activitate să fie dificil de împăcat cu viața de familie.

Profit de dezbaterea acestei tematici pentru a sublinia necesitatea introducerii de politici specifice pentru atingerea parității bărbați-femei în viața academică. Aceste politici trebuie să aibă în vedere un set de bune practici la nivel european, cum ar fi facilitarea carierelor duale, încurajarea universităților și institutelor de cercetare să investească în centre de îngrijire a copiilor, accesul sporit la posturi academice pentru femei.

Zita Gurmai (PSE), în scris. – (HU) Statele membre ale Uniunii Europene trebuie să sprijine reînnoirea demografică, integrându-și acțiunile în Strategia reînnoită de la Lisabona pentru creștere și locuri de muncă, în conformitate cu politica egalității dintre bărbați și femei. Stabilirea unui echilibru în cadrul societăților europene depinde de suma totală a relațiilor de solidaritate dintre generații, care sunt mai complexe ca niciodată: tinerii continuă să locuiască în casele părinților pentru perioade lungi și devine din ce mai obișnuit ca acești părinți să fie nevoiți să aibă grijă și de rudele lor mai în vârstă. Această povară revine în principal generației tinere și de vârstă mijlocie și în special femeilor. Din acest motiv, egalitatea dintre bărbați și femei, adică șansele egale în sens larg, pare să fie o condiție fundamentală pentru crearea unei noi forme de solidaritate intergenerațională.

În ceea ce privește obligațiile familiale, respectiv concilierea vieții profesionale și a celei familiale, problema egalității dintre bărbați și femei este în mod evident foarte importantă, dacă ne dorim ca familiile europene să-și recâștige elanul. De asemenea, este foarte important să oferim servicii de îngrijire a copilului adecvate din punctul de vedere al calității și cantității pentru persoanele cu copii care doresc să desfășoare o activitate profesională. Grupul Socialist din Parlamentul European face tot posibilul pentru a se asigura că obiectivele procesului Barcelona sunt îndeplinite și observă cu dezamăgire că acest obiectiv este într-un total absent din programul președinției cehe.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), în scris. – Vă mulțumesc, domnule președinte!

Acest raport este important pentru că expune și combate discriminarea bazată pe de gen, susținând solidaritatea intergenerațională!

Este destul de clar că femeile care aleg să părăsească pentru o vreme activitatea profesională pentru a avea grijă de nou-născuții lor au fost discriminate. Ele se confruntă adesea cu dificultăți în a beneficia de aceleași oportunități când se întorc la locul de muncă, nu sunt promovate și pierd atât venituri, cât și prestații de securitate socială.

Mai mult, bărbații și femeile care stau acasă pe o perioadă lungă de timp pentru a avea grijă de vârstnici sau de copii mici au probleme financiare, deoarece nu primesc un venit, iar activitatea lor nu este luată în calcul în PNB, deși este importantă. Această activitate este adesea ignorată de factorii de decizie și de societate în ansamblu. Persoanele care aleg să stea acasă în loc să meargă la serviciu sunt adesea victima disprețului, ca și cum nu ar contribui cu nimic în cadrul societății.

Doamnelor și domnilor!

UE ar trebui să promoveze politici care să elimine acest cadru mental discriminatoriu și să ofere persoanelor care aleg să stea acasă pentru a avea grijă de un membru al familiei mai multe oportunități de concediu și mai mult sprijin. Aceste politici ar trebui finanțate din banii publici, pentru a reduce posibilitatea discriminării de către angajatori a angajaților lor!

Vă mulțumesc!

Siiri Oviir (ALDE), în scris. – (ET) Europa se confruntă cu modificări demografice fără precedent. Dacă Europa dorește să modifice tendința de reducere a populației, politicile UE și ale statelor membre trebuie să sprijine familiile în toate modurile posibile și să permită femeilor și bărbaților să concilieze viața profesională și cea familială, cu condiția ca aceste obligații legate de casă și familie să fie împărțite egal între femei și bărbați.

Sprijin fără rezerve propunerea alternativă de rezoluție a Parlamentului European privind nediscriminarea pe criterii de gen și solidaritatea intergenerațională, care este mai realistă decât raportul precedent.

Aș dori să subliniez în mod special obiectivul de elaborare a unei politici în materie de îngrijire, echilibrate din punct de vedere al genului. Inegalitatea în cadrul aceste activități este cauzată adesea de lipsa unor servicii rezonabile ca preț, disponibile și de calitate în statele membre; astfel, femeile sunt obligate să își sacrifice șansa de a participa la viața socială, economică și politică.

Toate acestea perpetuează inegalitatea în ceea ce privește repartizarea obligațiilor legate de casă și familie între bărbați și femei, care obligă în general femeile să aleagă programe mai flexibile de lucru sau să renunțe la locul lor de muncă; această alegere le influențează carierele, inegalitatea continuă la nivel de salariu între bărbați și femei și drepturile de pensie.

Privesc cu rezervă recomandarea Președinției cehe de a face ca îngrijirea copilului să devină „o alternativă completă și validă pentru cariera profesională”. Sunt convinsă că punerea în aplicare a acestei recomandări ar perpetua diviziunea tradițională a muncii între bărbați și femei.

Măsurile planificate în cadrul Strategiei de la Lisabona joacă un rol important în stabilirea egalității la nivelul diviziunii muncii între bărbați și femei; obiectivul lor, pe lângă creșterea numărului locurilor de muncă, promovarea inovării și creșterea productivității, trebuie să fie și acela de a elimina discriminarea pe criterii de gen care s-a dezvoltat de-a lungul timpului în Europa.

Zita Pleštinská (PPE-DE), în scris. – (SK) Îngrijirea altor persoane este responsabilitatea femeii de secole. Mamele ideale care și-au petrecut tinerețea având grijă de copii reprezintă astăzi majoritatea populației feminine în vârstă, iar aceste activități casnice și de îngrijire a copiilor nu se regăsesc în pensiile pe care le primesc. Multe dintre ele nu beneficiază de o pensie adecvată pentru această activitate valoroasă din punct de vedere social desfășurată în cursul vieții lor active și le expune unui risc crescut de sărăcie. Acesta este și motivul pentru care femeile tinere amână maternitatea și acordă prioritate unei cariere profesionale.

În discursurile mele de până acum am subliniat în mod constant faptul că mamele și tații care aleg în mod liber să se ocupe de creșterea copiilor lor sau să aibă grijă de persoanele vârstnice sau dependente din familie nu trebuie să facă obiectul discriminării. Cunosc multe familii care au membri cu dizabilități și care se ocupă de aceștia cu un curaj imens, în ciuda obstacolelor cu care se confruntă în mod constant.

În acest discurs, aș dori să îmi exprim aprecierea față de propunerile elaborate de raportoare, doamna Anna Záborská, care recomandă recunoașterea nu numai a formelor tradiționale de activitate profesională, ci și a formelor diverse de activitate nelucrative desfășurate în cadrul familiilor, ca parte a solidarității intergeneraționale. Această activitate este reflectată în PNB dacă familia angajează o persoană care să o desfășoare. Nu și dacă unul dintre părinți se ocupă de activitatea respectivă.

Cred că acest raport va inspira statelor membre adoptarea unor măsuri de îmbunătățire a politicilor referitoare la familie în UE.

Rovana Plumb (PSE), în scris. – Într-o perioadă în care Europa se confruntă cu o criză economică de amploare, ale cărei dimensiuni finale cu greu pot fi estimate, este de așteptat ca natalitatea să resimtă efectele negative ale mișcărilor de pe piața muncii, tendința multor femei fiind aceea de a nu da naștere unui copil, speriate fiind de posibilitatea pierderii locurilor de muncă și a diminuării resurselor materiale necesare îngrijirii și educării acestuia.

În acest context, este de datoria fiecărui stat membru să promoveze activități în care să fie implicate mai multe generații, cum ar fi „centrele intergeneraționale”, în cadrul cărora persoanele vârstnice să fie remunerate pentru îngrijirea și educarea copiilor. Aceste centre intergeneraționale care funcționează cu succes în unele state membre ar permite revenirea rapidă în câmpul muncii a femeilor care au dat naștere unui copil și, totodată, ar facilita reinsertia în câmpul muncii a persoanelor vârstnice aflate la pensie.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), în scris. – (BG) În ultimele decenii, populația statelor membre ale Uniunii Europene a îmbătrânit din ce în ce mai mult. Obținerea unui echilibru satisfăcător între viața profesională și cea personală este din ce în ce mai mult o sarcină epuizantă pentru femei. Prin urmare, acum mai mult ca

oricând este important ca statele membre să încurajeze natalitatea și să acorde atenția cuvenită familiilor. UE ar putea contribui indirect în acest domeniu, ajutând statele membre să își modernizeze politicile. Cred că recunoașterea „muncii invizibile” este unul dintre pașii importanți care pot fi făcuți în acest domeniu.

Nu putem ignora nici faptul că din ce în ce mai multe persoane de vârstă activă se ocupă de creșterea copiilor și de îngrijirea rudelor vârstnice apropiate, ceea ce le aduce într-o poziție precară. De aceea, este foarte importantă introducerea de către Comisie a unor inițiative practice în vederea recunoașterii oficiale a competențelor dobândite în cadrul activităților legate de îngrijirea copiilor și a persoanelor dependente și al activităților casnice, astfel încât aceste competențe să fie luate în calcul atunci când persoanele respective reintră pe piața muncii.

Trebuie să ne gândim acum la viitorul tuturor acestor mame care au grijă de copiii lor, care sunt viitorul Europei, și să le protejăm de riscul ca într-o zi să fie nevoite să trăiască din pensii mici și să se afle într-o poziție inegală față de ceilalți membri ai societății.

21. Achiziția înainte de comercializare: încurajarea inovației pentru asigurarea unor servicii publice durabile de înaltă calitate în Europa (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul punct este o prezentare succintă a raportului (A6-0018/2009) elaborat de domnul Harbour, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția socială, referitor la achiziția înainte de comercializare: încurajarea inovației pentru asigurarea unor servicii publice durabile de înaltă calitate în Europa [2008/2139(INI)].

Malcolm Harbour, raportor. – Doamne Președinte, este foarte oportun faptul că doamna Reding vorbește în numele Comisiei în această seară, întrucât raportul meu se axează pe o propunere elaborată de-a lungul anilor cu serviciile domniei sale. Este vorba de o propunere foarte importantă, care oferă posibilități variate pentru întreaga economie europeană. În primul rând, aș dori să transmit în această seară doamnei comisar mulțumiri pentru activitatea serviciilor domniei sale și să precizez că această inițiativă trebuie să se facă mai bine cunoscută. DG Societatea Informațională trebuie să promoveze această idee și cred că acest lucru se întâmplă deja, pentru că este extrem de importantă, în special în contextul economic actual.

Despre ce este deci vorba? Ideea de bază este că autoritățile publice din Uniunea Europeană cheltuiesc sume uriașe din banii publici pentru a cumpăra bunuri și servicii. Se estimează că 1 800 de miliarde de euro sunt cheltuite anual prin achiziții publice. Cât oare din această sumă se cheltuiește pe studii, cercetări și încurajarea dezvoltării de noi soluții pentru provocările majore cu care autoritățile publice și societatea se confruntă zilnic: un sistem de sănătate mai bun, soluții de transport mai bune, reacția la schimbările climatice, mai multe clădiri eficiente din punct de vedere energetic? Cheltuielile cu achizițiile publice din UE legate de cercetare și dezvoltare reprezintă mai puțin de 1% din bugetul total alocat achizițiilor.

Ținând seama de faptul că Strategia de la Lisabona prevede un obiectiv explicit de 3% alocat cercetării și dezvoltării, există un potențial uriaș aici.

Și tocmai aici intervine principiul achiziției înainte de comercializare. În esență, ceea ce ne căutăm sunt autorități publice inteligente, preocupate de cercetare, care să creeze cerere pentru soluții inovatoare și care să lucreze apoi cu întreprinderi inovatoare mici și mijlocii - în special cu întreprinderile mici pentru care o astfel de relație este într-adevăr benefică - în vederea îndeplinirii acelor cerințe. Vrem ca acești clienți inteligenți să gândească în viitor, să fie exigenți, să reflecteze la soluții pentru care nu există încă oferte pe piață; acolo unde există însă soluții care pot fi apoi dezvoltate cu contribuția financiară a autorităților publice, vrem ca această relație să se dezvolte - pentru a finanța cercetarea și dezvoltarea, poate printr-o primă etapă de concurs de idei. Soluțiile de dezvoltare identificate pot trece apoi la nivelul următor, pentru a se testa viabilitatea produsului sau a serviciului, care poate fi ulterior lansat.

Beneficiile unui asemenea suport, în special pentru întreprinderile mici, și oferirea unui sprijin comercial vor fi într-adevăr importante pentru societățile comerciale. Acolo unde s-au dezvoltat deja astfel de relații, putem vedea că întreprinderile, chiar dacă nu au produs soluția câștigătoare, au beneficiat de finanțare pentru un element al activității lor de cercetare și dezvoltare pe care îl pot utiliza mai târziu pentru alte produse generatoare de venit.

Această idee este legată și de a doua inițiativă a Comisiei menționată în raport, privind „piețele-pilot”, care încurajează autoritățile publice să desfășoare proiecte-pilot într-o serie de domenii tehnologice cheie legate de sănătate, schimbări climatice și transport. Există indicii ale apariției unei politici integrate, dar raportul

meu afirmă că avem nevoie de mai multe activități de formare, de mai multe bune practici și de un grad mai mare de răspândire și diseminare a acestei propuneri. Sper că doamna comisar și întreg colegiul vor aborda această problemă și că acest Parlament va arăta că sprijină soluția propusă.

În concluzie - și dacă îmi permiteți câteva secunde suplimentare, pentru că este vorba aici de respectarea Regulamentului - aș dori să subliniez în fața acestei săli goale că au existat două avize la acest raport, din partea domnului Sakalas din cadrul Comisiei pentru afaceri juridice și din partea doamnei Podimata din cadrul Comisiei pentru industrie. Acești doi colegi nu își pot prezenta opiniile aici și este păcat, pentru că au adus contribuții valoroase, pe care le-am adăugat la amendamentele mele. De asemenea, aș dori să mulțumesc raportorului alternativ, domnul Hasse Ferreira, pentru cooperarea sa și pentru contribuția semnificativă adusă.

Pentru a încheia, aș dori să spun că toată lumea câștigă din aplicarea acestei soluții: societatea, cetățenii, autoritățile publice, întreprinderile, inovatorii și economia europeană. De aceea este atât de importantă această inițiativă; dacă dorim ca autoritățile publice să își continue investițiile în aceste vremuri de criză, propunerea este și mai importantă decât acum câteva luni, când am început să lucrez la acest raport.

Viviane Reding, membră a Comisiei. – Domnule Președinte, sunt într-un total de acord, dat fiind că achiziția înainte de comercializare servește unui dublu scop. Îmbunătățește calitatea serviciilor publice, dar, în primul rând, oferă întreprinderilor oportunități de a se impune pe piețele internaționale. Acești bani sunt deci bine cheltuiți, cu atât mai mult în vremuri de criză, când trebuie să ne ajutăm industria să pună în practică rezultatele cercetării și să profite în mod optim de soluțiile și inovațiile tehnologice.

Sunt încântată de faptul că raportorul, domnul Harbour, alături de Comisie, a sprijinit măsuri care se află pe masa noastră de lucru de ceva vreme. Există însă o diferență între a avea pe masa de lucru și a pune în practică. Sper că raportul Parlamentului va acționa ca un declanșator și că va deveni un element important în cadrul politicii noastre de cercetare și inovare. Într-adevăr, declanșarea unei cereri solide a sectorului public pentru dezvoltarea de produse și servicii noi și inovatoare în Europa poate face o diferență, în special pentru IMM-uri, de aceea salut această inițiativă. Îl felicit pe domnul Harbour pentru activitatea sa.

Care sunt următorii pași concreți pe care va trebui să-i facem? Ca reacție imediată la propunerile concrete incluse în raport, pot confirma că vom sprijini acțiunile de promovare a schimburilor de experiență și de sensibilizare și că vom studia mijloacele de stimulare pentru ca cei care organizează achiziții publice într-o serie de state membre să desfășoare în comun proiecte de achiziții înainte de comercializare.

Comisia a deschis deja cereri de propuneri - în cadrul programelor INTERREG, CIP și PC7 - pentru a sprijini crearea de rețele ale autorităților publice pentru achiziții înainte de comercializare.

Pe termen mediu și lung, cred că guvernele din Europa ar trebui să integreze politica de achiziții înainte de comercializare în planificările lor strategice pentru investițiile publice. Cred că pachetele de relansare oferă un bun punct de plecare. În ceea ce privește activitatea Comisiei, voi sublinia aceste idei într-o comunicare planificată pentru începutul lunii martie a acestui an, în care voi propune o strategie consolidată pentru cercetare în domeniul tehnologiilor informației și comunicării, al dezvoltării și al inovării pentru Europa, astfel încât ideea achiziției înainte de comercializare va fi inclusă în acest raport.

După cum știți, unele state membre au început deja să experimenteze cu proiecte pilot de achiziție înainte de comercializare. Sperăm că aceste proiecte vor fi din ce în ce mai numeroase în următoarele luni și invit membrii comisiei, precum și membrii Parlamentului, să promoveze ideea achiziției înainte de comercializare pe lângă ministerele și municipalitățile din țările dumnealor. Putem schimba ceva numai dacă lucrăm împreună. Vă mulțumesc pentru ajutorul oferit.

Președintele. - Acest punct a fost închis.

Votarea va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Zita Pleštinšá (PPE-DE), în scris. – (SK) Încurajarea inovației și dezvoltarea economiei bazate pe cunoaștere sunt elemente cheie ale unor servicii publice durabile de înaltă calitate. Sectorul public din SUA cheltuiește anual 50 de miliarde de dolari pentru achiziții publice în domeniul cercetării și dezvoltării, o sumă de două ori mai mare decât cea alocată în UE aceluiași scop; prin urmare, statele membre trebuie să se achite de angajamentul de a investi 3% din PNB în cercetare și dezvoltare. Achizițiile publice sunt un instrument strategic de atingere a acestui obiectiv.

Există la ora actuală numeroase programe europene de cercetare ale căror rezultate nu au fost încă puse în aplicare de autorități prin intermediul achizițiilor publice. Practicile actuale din UE se bazează pe dezvoltarea exclusivă, care presupune că fiecare societate comercială își păstrează drepturile de autor asupra ideilor noi pe care le generează.

În pofida faptului că achizițiile înainte de comercializare asigură o oarecare simplificare, întregul proces presupune numeroase exigențe. Autoritățile publice pot fi ajutate în mod semnificativ prin participarea universităților și a institutelor de cercetare. Statele membre ar trebui să se inspire din experiența agențiilor europene din domeniul inovării care iau parte la activități de cercetare și de dezvoltare.

Cred că, pe baza sugestiilor formulate în raportul lui Malcolm Harbour, Comisia va elabora un manual exhaustiv și ușor de înțeles, care va oferi în special întreprinderilor mici și mijlocii și autorităților publice din domeniul achizițiilor publice asistență pentru punerea în aplicare.

Numai o cooperare strânsă între statele membre ale UE în domeniul achizițiilor publice poate stimula inovarea și asigura servicii publice durabile de înaltă calitate.

22. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se consulta procesul-verbal

23. Închiderea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 23.00)